

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

10/3/2022 - הסכמה

ט/6-7710

שם תיק: לשכת רה"מ יצחק רבין - יהדות ארצות-הברית-
הסברה.

מזהה פיזי: א-7710/6

מזהה פריט: R0002uu8

כתובת: 2-111-3-3-10 תאריך הדפסה: 13/04/2022

משרד

מס' תיק

מחלקה

מס' תיק מקורי

6/11

9

UNITED ISRAEL OFFICE - JERUSALEM, ISRAEL

FAX # (02) 254674

TO: נ'ר'

FAX #   664838

FROM: נ'נ'

COPIES: 2 - מנד'ק

DATE: 30/5/95

מיני אלום,

בהמשך למכתב בנושא ALAN JAFFE
שהוצגר אליך מאתנו, רצב ט'וטג מכתב.
אנ' גקוק שנה יקל עמכם את הכנה
המכתב מרודה.

בגובה,

נ'נ'

מכתב
מאת
מנהל
משרד
התעשייה
והמסחר
בארץ
ישראל

ראש הממשלה
Prime Minister

May 31, 1995

Dear Alan,

As your term of office draws to an end, I would like to express my heartfelt gratitude to you for your support for Israel in your capacity as President of the UJA-Federation of New York.

Being the leader of the largest Jewish community in the Western World outside of Israel requires both fortitude and a passion for the Jewish people. Throughout your years of service to the Jewish people, you consistently displayed a quality of leadership and courage which is so crucial to the security and well being of our people. I am certain that you will continue to promote the interests of Israel and the Jewish people.

With my best wishes for your continued success and good health,

Sincerely yours,

Yitzhak Rabin

Mr. Alan Jaffe
President
UJA-Federation of New York

Jerusalem, Israel

מדינת ישראל

תאריך 13.2.95

אל : אומן (נחול)

מאת : לשכת ראש-הממשלה.

להקסים שמה יראה הרצ
לפני הפסח אחי ב 16
עם אנני קפאן, אקס טישו,
שושנה הינין +

אני-

2/14/2

אומן
הייט תכנה
אתיקה 2
אני-

13.2.95
אני

הסוכנות היהודית לארץ ישראל
The Jewish Agency for Israel

לשכת יו"ר ההנהלה
Office of the Chairman of the Executive

Handwritten blue circle containing the number 157.

Handwritten number 1000.

TELECOPY TRANSMISSION NOTE

DATE : 13/2/95 PAGE 1 OF _____
TO : _____
FROM : יועץ אולם
FAX NO. : 664 838

למחיו אלימי

בהודעה קליטתן האמנית
לשם אשכנז חתם בוני ההתקנה
הרביעית למפעלי אולם אלימי
על מנת למצוא אולם באתר ניהול

במסגרת

יועץ אולם
חיים יונת ההתקנה

Signatures to the letter

**Uri Gordon
Salai Meridor
Shlomo Gravetz
Hanan Ben Yehuda
Arie Kling
Rabbi Joseph Wernik
Yehezkel Zakai
David Hagoel
Kalman Sultanik
Israel Ben Nun
Avraham Duvdevani
Dov Puder
Eliezer Sheffer
Raya Yaglom
Rabbi Haim Klein
Eli Eyal
Yael Michaeli**

10256

***
***
***
***

Handwritten notes in blue ink: "אשר" and "אשר" with arrows pointing to the right.

אאאא, חוזם: 33782

אל: רהמש/1128

מ-: פילדלפיה, נר: 72, תא: 170395, זח: 1450, דח: מ, סג: סו,

כבב

סודי/מיד

אל: הממנכ"ל

מנהל מקא"ב

דע: וושינגטון/ציר הסברה

מאת: הקונכ"ל, פילדלפיה

Handwritten red signature and date: "21.3."

הנדון: חקיקה נגד טרור

שלנו 64 ושלכם ח/31384 נר 264

א. אני מסכים לחלוטין עם סעיפי מברק הממנכ"ל שבסימוכין. עם זאת, הנאמר במברקי 64 היה כללי ולא התייחס לאישיות מסוימת ו/או מיקום גיאוגרפי כלשהו, כולל תחום שיפוט הקונסוליה בפילדלפיה.

ב. אני מבקש לשמור על חיסיון מקור המידע שבמברקי שבסימוכין.

ג. להלן פרטים נוספים בעלי ענין בנושא:

1. הקהילה היהודית הרשמית והמאורגנת דוחפת ותומכת ביוזמת החקיקה הפדרלית תוך שהיא מבקשת להבטיח את התאמתה לחוקה וזאת על מנת למנוע עתירה לבית המשפט העליון ודיון שם בנושא. טיוטת החוק, הכוללת 50 עמודים, עוברת עתה בחינה על ידי משפטני חוקה יהודים בכל הארגונים היהודיים כולל כאן בפילדלפיה.

2. הלובי הערבי (איני יודע מקור ומקום המוצא של היוזמה) פעיל בנסיון לבנות קואליציה תחת הכותרת: PRESERVING AMERICA'S FREEDOM
A COALITION TO DEFEND CONSTITUTIONAL RIGHTS
לשם כך הוכנה הצהרה שתופץ בראשית אפריל לבתי המחוקקים כאשר עד סוף מרץ ניתן לקבץ חתימות על ההצהרה. פעילות בנושא מתקיימת גם בפילדלפיה ואנו עוקבים אחריה. בפקס מעבירכם טיוטת ההצהרה נכון ל-15.3.95.

3. הלובי הערבי מנסה לגייס גם יהודים שיצרפו חתימותיהם להצהרה, ויש גרעין המוכן לכך ופעיל לשם כך. בהקשר זה נמסר לי שמו של הרב ספרסטין, מנהל משרד הקהילה הרפורמית בושינגטון, אם כי תוך הסתייגות לגבי מידת מעורבותו.

4. נוסח ההצהרה כולל התנגדות לטרור והכרה בצורך לחזק את כלי המאבק בטרור המודרני על מנת ליעלם. ניסוח זה נועד להשאיר את הדלת פתוחה בשלב הנוכחי לציבור מגוון להצטרף להצהרה. כאמור, אנו עוקבים אחר הענין במחוזותינו.

עד כאן.

א.מנור

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, תכנון, מצפא, מקאב,
תפוצות, @ (ראשהממשלה)

סססס

Handwritten red text: "Miron - Bar" with a checkmark and "266" below it.

NEW YORK POST

Founded by Alexander Hamilton in 1801

RUPERT MURDOCH Editor-in-Chief	MARTIN SINGERMAN Publisher
KEN CHANDLER Editor	ERIC BREINDEL Editorial Page Editor

America's oldest continuously published daily newspaper

'Let's talk things out'

A remarkable event in the recent history of local intergroup relations took place over the weekend. A demonstration called by an organization of Arab-Americans, which would have taken the marchers through the largely Jewish Midwood section of Brooklyn on Sunday, was canceled.

The Brooklyn Bridge shootings persuaded the would-be demonstrators to choose a different moment and manner to express their outrage at the Hebron massacre. Indeed, rather than march, the Arab group's leaders met with members of the Jewish community to discuss their differences.

To be sure, little was actually resolved — nor did anyone expect otherwise. The Arab-American community remains justifiably outraged over the massacre, which was carried out by a Brooklyn-born Jewish extremist; the Jewish community, meanwhile, is up in arms over the murderous attack on the innocent Hasidic yeshiva students.

The important thing, however, is that in the midst of genuine pain, cool heads prevailed — both sides realized that whatever the tensions in the Middle East, there is no need for Jews and Arabs to be at each other's throats in the streets of New York.

In large part, this is a tribute to Arab-American leaders, who did the right thing by recognizing that their demonstration — scheduled for the same day as 16-year-old Aaron Halberstam's funeral — would have represented a pointless provocation.

The calm clearly draws inspiration from the new attitude fostered by Mayor Giuliani towards interethnic tensions. The message from City Hall is plain: "Let's sit down and talk things out." It is clearly taking root, at least in most of New York's diverse communities, and it signals a dramatic change from a time when the mayor's office endeavored to apologize — in the name of the First Amendment — for the racial arsonists who stage unnecessary confrontations.

On Sunday, Jews and Arabs met in Brooklyn to debate — and also to offer mutual condolences and to stress the need for understanding and dialogue.

That is something New York hasn't seen for decades. And it's a welcome ray of hope. True, folks who stage marches precisely in order to provoke won't learn from Sunday's events. But most New Yorkers looked at the local Arab and Jewish leaders with genuine admiration.

METRO MONDAY, MARCH 7, 1994

Protest Off: Foes Prefer A Dialogue

By RICHARD PÉREZ-PEÑA

On the east bank of the East River, as surely as on the West Bank of the Jordan, the parties to ethnic conflict often cannot see each other as aggrieved. For that reason alone, what happened yesterday in Brooklyn was noteworthy.

A scheduled protest by Arab-Americans in Midwood, Brooklyn, against the militant Zionist group Kahane Chai was called off at the request of a local Jewish politician. Instead, Jewish and Arab leaders met for 75 minutes in the basement of a police station, emerging to blow away some of the rhetorical heat rising from the violence here and in the Middle East.

The gathering included about 25 people, many of whom have feuded bitterly in recent years on issues like the Gulf war, the Israeli-occupied territories, the assassination of Rabbi Meir Kahane and the case against four Arab-Americans who were convicted Friday in the bombing of the World Trade Center.

Condolences Shared

There was talk, participants said, about the massacre of Muslims at prayer in Hebron, on the West Bank, by a Jewish, Brooklyn-bred follower of Rabbi Kahane, the anti-Arab leader for whom Kahane Chai is named. There was talk, too, about the Brooklyn Bridge shootings of four Hasidic students — one of whom, Aaron Halberstam, died Saturday and was buried yesterday — in which a Lebanese national has been charged. And there was mutual condolence.

"We recognized that the Jewish community is in agony over the death" of Mr. Halberstam, said Dr. Mohammed T. Mehdi, director of the National Council of Islamic Affairs, outside the 70th Precinct station house after the gathering.

City Councilman Noach Dear, who called the meeting and asked that the protest be called off, said the two sides had agreed not to dwell on past grievances or future retribution. "It's very, very important that we work together to live together peacefully," he said.

But not everyone was placated. Ali Awwad, a leader of Arab-Americans of Brooklyn, who had called the demonstration, agreed to cancel it. But in the meeting he tried and failed to extract from Jewish leaders a condemnation of Kahane Chai, many of whose members have refused to condemn the Hebron gunman, Dr. Baruch Goldstein.

In Mourning

Newsday / Phil Davis

FINAL JOURNEY. The coffin of Aaron Halberstam is carried along Eastern Parkway to the Lubavitch headquarters yesterday.

Protest Turns Into Dialogue

By Juan Soto
and Karen Freifeld

STAFF WRITERS

A Muslim demonstration scheduled in Brooklyn yesterday afternoon was scrapped for a meeting between leaders of the local Muslim and Jewish communities, according to a city councilman.

"I reached out to the Muslim community to ask them to please call off the demonstration," said Councilman Noah Dear (D-Brooklyn), who instead set up the meeting at the 70th Precinct in Borough Park.

Muslim groups had planned to demonstrate outside the Brooklyn offices of Kahane Chai, the extremist group that praised Dr. Baruch Goldstein, the Brooklyn emigre who killed 30 Muslims in Hebron. Kahane Chai is an offshoot of the extremist Kach party, founded by the late Rabbi Meir Kahane. Goldstein was a follower of Rabbi Kahane.

Dear said the meeting was "to open up a dialogue."

Last week, the city's Arab and Jewish leaders met separately with Mayor Rudolph Giuliani and Brooklyn Borough President Howard Golden, hoping to set the stage for a summit.

"Only when we share each other's agony and pain can we get to understand each other," said M.T. Mehdi, secretary-general of the National Council on Islamic Affairs, one of about 20 participants in yesterday's meeting.

Rabbi Jacob Cohen, president of the student advisory board of the Torah V'Yirah Rabbinical College in Brooklyn, also sounded optimistic about continuing

ing the dialogues. "We have to have hope," he said.

Ali Awwad, member of the Arab Americans of Peace, called last Tuesday's shootings of four Hasidic students "a spontaneous cruel act" and said that Rashid Baz, a Lebanese national who was charged with the shootings, was a drug dealer who did not belong to the Islamic community.

But Awwad said he also wanted to single out extremist Jewish organizations.

"Unfortunately, we haven't reached the point in labeling Kahane Chai as a terrorist organization, but that's our main goal," he said.

About a dozen militant Jews demonstrated outside the 70th Precinct to protest the meeting. One held a sign that said "Do Not Meet with Friend of Killers."

"Shame on you," they screamed to Dear when he came out.

Earlier yesterday, at the Marble Collegiate Church on West 29th Street in Manhattan, the Partnership of Faith in New York City held an interfaith service featuring a "trialogue" by Imam Talib Abdur-Rashid of the Mosque of Islamic Brotherhood in Harlem; Rabbi Peter Rubinstein of Central Synagogue, and Marble's Minister Arthur Caliandro.

"When you get to know your enemy, that person will not be your enemy anymore," Caliandro preached.

"It was a great service," said Ned Fitch, a member of the Marble congregation. "Three faiths came together and all preached the same message."

Newsday / John Keating

SACRED RITE. Mourners toss dirt into the grave of Aaron Halberstam.

Bloodied Garb Also Buried

By Alfred Lubrano

STAFF WRITER

Aaron Halberstam's blood was sacred, and so the bloodstained clothes he wore when he was shot on the Brooklyn Bridge last week were buried with him yesterday.

Adhering to Jewish law, those who prepared Halberstam for burial in Montefiore Cemetery in Queens bagged the clothes and placed them in the ground beside Aaron's coffin, according to Rabbi Sholem Ber Hecht, Aaron's cousin.

Other strict rules of Jewish law were followed yesterday, including the edict that people must be buried within 24 hours of death.

Others familiar with the burial said that before it was placed in the coffin, Aaron's body was washed with water, to be cleansed before leaving the world. The process is called *tahara*.

The cleansing and carrying of Aaron's body was done by members of the Lubavitch Burial Society, a volunteer group devoted to caring for the dead, Hecht

said.

They buried the body, not undertakers or gravediggers, Hecht said, as Jewish law dictates.

Society and family members tossed pebbles taken from the grave of Rebbe Joseph Isaac Schneerson, father-in-law of current Rebbe Menachem Schneerson, into Aaron's grave yesterday, Hecht said. The custom is to incorporate the grave of a great man with the deceased's, Hecht said.

Also, members of the society and family dumped a small amount of dirt from Israel into Aaron's grave, "to make resurrection less painful," Hecht said.

Finally, as they left the funeral yesterday, mourners tore blades of grass from the ground and tossed them over their shoulders three times. Hecht said this symbolizes the belief that just as grass torn from the ground will grow back, so too will the body return to life at the time of resurrection.

רק שייתנו לו חצי שעה עם ראש הממשלה

נח דיר, יהודי אורתודוקסי וחבר מועצת עיריית ניו יורק, עלה לכותרות כשמועץ קיום הפגנה מוסלמית בעיר בעקבות הטבח בחברון. יש לי יותר השפעה בפוליטיקה האמריקאית מלרביץ, הוא טוען בניקור בישראל וצופה צרות בשל הבוז שמקריין, לדבריו, ראש הממשלה כלפי הקהילה החרדית

מאת לילי גלילי

נח דיר, חבר מועצת עיריית ניו יורק, אומר שאילו ניתנה לו חצי שעה במחיצתו של ראש הממשלה, יצחק רבין, היה משכנע אותו לשנות את יחסו לקהילה היהודית הדתית בארצות הברית, והרבו היה מסיב אפילו עם תהליך השלום. השבוע, בניקור פסח בישראל, אמר שלמרות בקשותיו אפילו חסן הקצוב הזה לא ניתן לו ושהוא צופה צרות. הביטחון העצמי של דיר (40), המבוקש במועצה הז 12 שנה הוא היהודי החרדי היחיד בה, קיבל באחרונה וריקת עידוד נוספת: בהערבותו כוולה הפגנת מתאה גדולה שתיכננו מוסלמים אמריקאים בברוקלין, לא חזק ממשרדי כתא חי. מקום הפגנה מצוי בלב אזור הבחירה של דיר, המשתרע על הרבעים ברווק פארק, פלטבוש ובנסון היסט - אחרים שאת האוכלוסייה בהם דיר מגדיר כציונים של "הצליחה", בני ברק וירושלים. האירוע יוכה אותו בכמה סגנות אהדות בינו יורק סימס ובציני יודק פוסט.

לדעפאת. הוא יצא לסבב התייעצויות מחזור עם הרבנים המוסלמים באזור - בשבת, בניידת המטרה - וקיבל את תמיכתם המלאה. למחרת התקיימה הפגישה בבניין המשטרה בפלטבוש. דיר הציע דווקא את בית הכנסת במקום מפגש, אבל המוסלמים טענו כי אין מרבירים פוליטיקה במקום קודש - לא במסגד ולא בבית כנסת, והגישה מצאה חן בעיני דיר. למפגש הגיעו עשרה יהודים ו-15 מוסלמים. השיחה לא הייתה קלה. דיר הציע לנתק את הדיון מן הפוליטיקה הישראלית ולהתמקד במה שקורה קרוב לבית. בדיועד גם הוא מודה שהו רעיון בלתי אפשרי: הגדולות שזורים זה בזה בלי יכולת להפי

לא במקרה נעדר מרשימת הרבנים בעלי השפעה שדיר מונה שמו של הרב עובדיה יוסף. "מלך הספרדים" - כפי שכונה יוסף בקהילה הספרדית הגדולה בברוקלין - איבד את הכתר. הרב יוסף לא רק שלא הוזמן לבקר בקהילתו בשנה האחרונה אף נעדר מרשימת הרבנים בעלי השפעה שדיר מונה שמו של הרב עובדיה יוסף. "מלך הספרדים" - כפי שכונה בשנותיו האחרונות אינו עונה לשיחות סלפן בשבת, השוטרים נאלצו לבוא לביטחו. דיר הרחיב צרות. "הערבים מתכננים הפגנה בלב פלטבוש", נישרו השוטרים, וביקשו לבד אצלו מדוע נבחר דווקא דאחר שליח הגשמה לחלוקת הדואר בשכר זה דיר נזכר כי בסמיכות מקום נמצאים משרדי כתא חי. "אולי אני יכול לעזור את ההפגנה", אמר לשיטרים וביקש מהם לחייג בשבילי - בגלל קדושת השבת - לביטוח של הרב מחמד מחסי, המוכר הגלילי של המועצה האומית לעניינים איסלאמיים.

בתקופת כהונתו למד דיר את מאן המוות בקהילה הפלסטינית, וידע כי מחסי הוא הכתובת הנכונה בשיתוף סלפן עזה ניסה לשכנע את המנהיג המוסלמי כי כתא חי היא כבודה קטנה ונסבלת כות, שהפגנת המיעודת רק תניק לה חשיבות מיותרת. הטיעון נפל על אוניים קשובות, ולאחר שעה קלה התקשר לדיר עלי עוזאד, פלשתינאי מן הגדה ונכר בקבוצת "ערבים אמריקאים למען השלום". בתמורה לביטוח ההפגנה הציע פגישה ומוכנית בין המנהיגים היהודיים למנהיגים הערבים. דיר, שר עוזאד ימנית מאד, נודר. הרעיון לנגוש אותם היה בשבילו "כמו הפגישה בין רבין

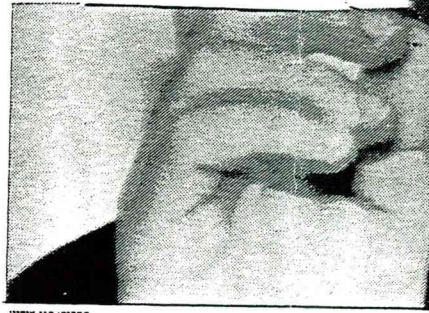
מיישב בקלות. "אני מאמין גדול בדמוקרטיה, אם הרוב פה יתמוך בהחלטה הסדר חים, מי אני שנתנגד, הוא אומר. אבל אני לא בטוח שזה מה שיקרה. יש פה ציבור גדול שמוספץ מחרב שך ומחרבי מגו, שכחם רב גם אצל יהדות העולם. אם הממשלה הזאת הייתה נותנת להם כבוד היא הייתה מקלה על חייה. אבל אני קולט שאנשים פה חשים שרביץ מקריין כלפיהם בח עמוק. בני דיע לעשות את זה ואנשים חיו בתחושה שהוא מניח תפילין כל בוקר. אפילו שמיר הצליח בה, גם אם כולנו ידענו שהוא וולל חזיר לתיאבון. רבין אפילו לא משתדל. הוא עושה שמיניות באוויר להחזיר את ערפאת לשולחן היד ימי. למה לא יעשה את אותם המאמצים לאחד את המדינה ואת העם שלה או אפשר לבנות רק על ש"ס".

לא במקרה נעדר מרשימת הרבנים בעלי השפעה שדיר מונה שמו של הרב עובדיה יוסף. "מלך הספרדים" - כפי שכונה יוסף בקהילה הספרדית הגדולה בברוקלין - איבד את הכתר. משיחות בבית הכנסת הספרדי הגדול שבאזור הבחירה שלו למד דיר לדעת כי הרב עובדיה יוסף, שהרבה לפקד את קהילתו בניו יורק, לא זו בלבד שלא הוזמן לבקר בה - בשנה האחרונה אף נאמר לו במפורש שלא לבוא, בשל עמדת תיו הפוליטיות. "המסר של רבין, שאין הוא זקוק לנו, יפעל כבומרנג", מזהיר דיר. חבר המועצה הנמרץ יודע על מה הוא מדבר. בתוך עמו הוא יוסף, וקולט את הלכי הרוח. בין השאר, הוא בייצג את בית הכנסת שבו נהג להתפלל ברוך גולדברגסטיין לפני עלייתו לישראל. יש לגולדברגסטיין חברים טובים באזור הזה, הם דיברו בו טובות; הרב של בית הכנסת אף נהג לבקר אצלו בקריית ארבע. גם אחר הטבח זכרו בקהילה בעיקר את האלמנה ואת הילדים שהותירו. הרוב המכריע גינה את המעשה, אבל גם נמנע מלשאת המרות בגולות: כל יום הרי נרצה יהודי, ואין שומעים גינויים נוספים מן הצד השני, אצלו יש.

עם זאת, גם הקהילה היהודית-חרדית אינה מנציח בלתי חזיר למציאות המסתגרת. גם אם לא חל בה שינוי אידאולוגי עמוק, חלחלה לתוכה תחושת האיום של הסדרן שחצה את גבולות ישראל והרר ללב ברוקלין. זאת הסיבה לברכה שנתנו הרבנים למפגש היהודי-מוסלמי. דיר מודה כי קודם בהתרה, אף ששעה קלה סרד לב הנהיג כי אין זו זכותם של יהודי ארצות הברית להתערב בתהליכים הקורים בישראל. את הסתירה בין שתי האריות הוא

3.70 שקלים, יום חמישי, 31 במארס 1994 MARCH 31 VOL 76/22705

מקום: בני ארנון

בני דיר: "המיעוט שהרבין אינה מקום קודש כלל מרדוק את כולם כמו קריאה לנשק" מתרשנות, ויותר מהאסיריאל. תחושת אהוב החרטה נומתה על כרסע פרייה של החרטה השואה, שאותה עברו רבים מן המנהיגים היהודים. אלו מביאים להערכת דווקא למידה של פתוחות ונכונות לעשות הערבה מתודעת של העובדות, שאותה אין רבין מוכיל לנצל. רבין דוחה על הסף את הטענה כי עמדתה הנעלבת של הקהילה החרדית בארצות הברית, אולי, דווקא מן ההבדל הלא נעימה שרביץ יכול להסתדר היטב בלעדיות. כהוכחה הוא מביא את השפעתו של העיתון "גזאויס פרסי", שקהל קוראיו מונה חצי מיליון בני ארץ. העיתון נוסט עמדות ימניות קיצוניות, ודיר מספר כי זה לא כבר נזעקה הסנסציונליות הכללית בניו יורק, קולט אביסל, והתריע באותו המיל כי "המיעוט עוד יבוא למלחמת אחים". כל הסיפורים האלה שמספר דיר שזורים

ניבה של פוליטיקה גלותית, שהוא אפילו אינו מנסה להבטיח. "בואושינגטון עוד יצחקו עלינו שיהודים הורגים זה את זה", הוא מתריע, ומודה ששם המשתק של הפוליטיקה היהודית הוא השתדלנות. קודם רוב המוסלמים הם "דינא דמלכותא דינא" - לא להתגרות בגויים; להשתדל אצל אייב חוק ולא להילחם בו. בתרגום חופשי לעולם מנוחים אחר אפשר לבנות את הצירוף הזה גם "ישראל פוליטיקלי". כל אלה אינם מברסמים בתחושת הבוח הכללי מוסתרת שלון, ואן מחוסר איתנה. בנייה של ביטחון עצמי רב הוא ברביץ על בידת השפעתו במסדרונות השורה של ואשינגטון, העולה על זו של במסלה ישראל. נוסף על פעילותו הממוסכת כי מועצת עיריית ניו יורק, דיר הוא גם חבר פעיל במפלגת הדמוקרטית. מתוקף פעולת

תו זו יש לו קשרים טובים עם אנשי בית הנבחרים והסנאט, התלויים בו - ובאחרים כמותו - בדרום הפוליטיקה. "יש לי יותר כוח אצלם מאשר לממשלת ישראל", הוא אומר בהתרה. "הממשלה היא אינה רוצה שברוך אליהם ונאמר להם לטבח בישראל. אני הרי עוזר להם יותר מרביץ, ואם הדברים נשמעים כמו איים מפורש, טוען דיר כי הוא רק רוצה לעזרה, ולמנוע מרביץ את הסעות של הוצאת חלק גדול מן הציבור אל מחוץ למתנה. בסיומה של השיחה הוא אף אומר שאילו רבין היה בא העתיד צריך לפנות את חברון בשקט - אולי הוא אפילו תומכים בו. אבל הטיעון כולב כמו קריאה לנשק".

10
אנ

חיג ר

קו טל

אם אפשר
היך

מפוקה - אהלים
והיכל אהלים

מאה ישראל
כמגרש החני
ליים, נכנסו
ברת אוטובוסים
אנ ברכם לשב

בניו יורק מאמינים בליכוד

28.6.93

מאת שלמה שמיר

שנה אחרי ניצחון העבודה בבחירות עדיין ניכרת בניו יורק פעולת ההסברה של ימי הליכוד. "אם יש לכם עדיפות צבאית על פני סוריה, למה אתם צריכים כלל שלום עמה?" שואלים בהנהגה היהודית שם

הנכיר ממשרד החוץ בירושלים היה נבוך בעליל. "היכן אתם, מדוע לא שומעים אתכם?" הטיח בו אחד מעורכי "ניו יורקי" בתום שיחה, שבה הסביר הישראלי את מדיניות השלום של ממשלת רבין. חבר כנסת, דמות מרכזית במפלגת העבודה, התנסה זה לא כבר במה שכינה שיחה קשה עם בעל טור ב"ניו יורק טיימס". "האיש נשמע כמצטט משפטים מגאומים של בנימין נתניהו שאני שומע בכנסת", סיפר הח"כ הנדהם, שקיווה כי הפרשן בעל המוניטין יתפעל ממאמצי ישראל לקדם את תהליך השלום.

שני סיפורים אלה, המסופרים בזמן האחד רון בקהילת הישראלים בעלי התפקידים הרשמיים בניו יורק, משקפים את מה שמובחי הסברה מתארים ככישלון הממשלה בהסברת מדיניות השלום שלה לציבור היהודי. בה בעת מאשרות שתי האפיוורות את קיומו של קושי להעביר לקהילה היהודית בארצות הברית את המסר "שלום הוא ביטחון".

שנה לאחר ניצחון העבודה בבחירות, ישראלי אמריקני שומעים בשידורי סיינאן מסרים של בנימין נתניהו וקוראים בטורי הפרשנות של "ניו יורק טיימס" ושל עיתונים גדולים אחרים דעות הרואות במדיניות השלום של ממשלת העבודה מרשם לקטסטרופה. "ח"כ אפרים סנה, ששהה בשבוע שעבר בניו יורק וניהל שיחות ומפגשים עם מצעבי דעת קהל ועם ראשי ארגונים יהודיים, סיפר כי כאשר הסביר למנהיגי יהודי מרכזי את קשיי המו"מ לשלום אמר הלה בתימהון: "אם יש לכם עדיפות צבאית על פני סוריה, למה אתם צריכים כלל שלום עמה?"

"כמעט בכל שיחה והופעה מצאתי הדים חזקים למה שאומרת ועושה האופוזיציה בישראל", סיכם סנה את ביקורו. "אין פעילות לגיוס תמיכה במדיניות הממשלה ולתיקון הנזק שגרמו אנשי הליכוד, ובעיקר נתניהו, שהוא בעל קשרים טובים בתקשורת האמריקאית". סנה מספר כי גילה בורות גמורה בכל הנוגע לפעולותיה של הממשלה בתחומי הכי לכלה. למשל, נטען באוזניו שישאל היא המבצר הבולשוויקי האחרון. בני שיחו הופתעו לשמוע מפיו כי הממשלה מבצעת תהליך הפרטה מואץ, וכבר מכרה נכסים בשווי 2.3 מיליארד שקלים.

לדברי ישראלי בעל תפקיד רשמי בניו יורק, המרצה לעתים תכופות לפני יהודים, לפי השאלות והתגובות שהוא שומע בהופעה תיו, נראה כי נתניהו העניק ליהודים בעיר תחושה שיתכן מאוד שהוא יהיה ראש ממשלה עוד בשנת 1993 - ועל כל פנים, ומן רב לפני מועד הבחירות הבאות לכנסת.

קונסולים המרבים להופיע לפני ציבור יהודי באזור המטרופולין מווחים על תגובות של דחייה והסתייגות ממדיניות השלום של ממשלת העבודה. לדברי מרק סופר, סגן הקונסול הכללי בניו יורק, ההסתייגות מתבטאת בצורות שונות - מחוסר הבנת המדיניות ועד גילוי עוינות ושלילה בוטה. יש ראלי המזמן לעתים תכופות לזיווכים בנושא השלום, המשוררים בתנות רדיו מקר מיות, מספר על מאוזנים יהודים המטלפנים ומגדפים את הממשלה בשל מאמציה לקדם את תהליך השלום.

נגלל הריכוז הגדול של יהודים באזור ניו יורק ושיעורם הניכר של יהודים דתיים בתוכו, הסברת מדיניות השלום לקהילה בניו יורק קשה יותר מהסברתה לקהילות בערים

אחרות בארצות הברית. יהודי ניו יורק גם היו חשופים יותר למאמץ ההסברתי העצום שהשקיע שם הליכוד בתקופת שלטונו. הציבור הזה, אומרים שליחים ישראלים בעיר, ספג 15 שנים מסרים של הליכוד וקלט את העיקרון ששטחים הם ביטחון. לא נבקל יהיה אפשר לעקור ממנו את יחסו הספקני לשלום הכרוך בויתורים טריטוריאליים.

הקונסולית הכללית, קולט אביטל, נפגעת מהטענה שזירת ההסברה בניו יורק הופקדה לדוברי הליכוד - טענה הנשמעת בפי ראשי הקונגרס היהודי האמריקאי, המבקשים ליי הנות מדיוויזורים על תמיכתם רבת השנים במפלגת העבודה ואהדתם הגלויה לרבין. לר-בריה, הטוענים זאת מתעלמים מן הפעילות ההסברתית הענפה שלה ושל עמיתיה בקונסוליה.

"אני בודקת את התופעה של דחיית מסר מדיניות השלום", אומרת אביטל, ולדבריה היא פחות חמורה מכפי שמתארים אותה. אביטל מצביעה על לוח הופעות רחוס, שכולל לעתים ארבעה-חמש הופעות ביום לפני קהלים יהודיים. קו ההסברה הוא ששום ממשלה בישראל לא תוותר על שטחים בלי להבטיח לפני כן את ביטחונה של ישראל, היא אומרת. עם הזמן המסר הזה ייקלט. אביטל מספרת כי לא פעם קם באמצע הרצאה יהודי וצועק לעברה, אתם מוכרים את ישראל. "תשובתי היא", אומרת אביטל, "מכיוון שאתה אומר זאת מתוך דאגה, מדוע לא תאמין שמי שעומד בראש ממשלת ישראל דואג גם הוא לביטחונה של ישראל?"

ישראלים העוסקים בהסברה בניו יורק אינם מקבלים את דעתה של אביטל. לרבי ריהם, דוברים מטעם הליכוד, המבקרים לעתים מזומנות בניו יורק, מזינים במיומנות תחושות עוינות כלפי ממשלת העבודה, הרור חות זה שנים רבות בקרב חלקים לא מבוססים בקרב קהילה היהודית, בעיקר בין הדתיים. בין היתר ביקרו בניו יורק באחרונה נתניהו ואריאל שרון. שרון הופיע סוף שבוע אחד ב" ארבעה אירועים מטעם גופים יהודיים, ועל פי ריווח בשבועון בידיש "אלגעמיינער זשורנאל", קרא למאוזניו, באירוע מטעם ירדי ואוהדי "עטרת כהנים" בניו יורק, לפעול לסיכול המדיניות שמטרתה מסירת שטחים לערבים.

יש הטוענים כי הקושי שכבנוע יהודים בצדקת מדיניות השלום מקורו, בין היתר, בתחושה הרווחת בקרבם שרבי אינו מייחס חשיבות לעמדתם של היהודים בארצות הברית, ולכן אינו משקיע מאמץ הסברתי בשכנועם בצדקת מדיניותו. קונסולים מספרים שכאשר הם מתלוננים על חסרונה של מערכת הסברה יעילה, שתעורר תמיכה יהודית במדיניות של קידום השלום, הם מקבלים ממשרד החוץ בירושלים תשובה שגרתית,

שהמדיניות תסביר את עצמה. "בירושלים שוכחים שגם מדיניות טובה זקוקה לשיווק מיומן", אומר שליח בכיר בניו יורק, המופקד על קשרים עם כלי התקשורת. בזמן האחרון יש סימנים שמקורבי ראש הממשלה משתדלים לתקן את הרושם שעלה מהופעותיו הראשונות לפני יהודים בניו יורק, כאילו הוא מזלזל בדעותיהם ומעדיף שלא יגלו מעורבות פעילה במערכת היחסים שבין ישראל לממשל בוואשינגטון. שרים רח"כים של מפלגת העבודה ובכירים בממשלה, שביקרו בניו יורק בזמן האחרון, התאמצו לשכנע את חברי ועידת הנשיאים וראשי הארגונים היהודיים הגדולים כי דעתם ותמיכתם חשובות ונחוצות.

עם זאת, אין נעשה מאמץ מקיף, ודבר זה בולט לנוכח פעילותם של גופים המנסים לערער את אמינות הממשלה בעיני יהודי ניו יורק. בזמן האחרון קמו עמותות שמטרתן המוצהרות הן לעורר אי אמון בממשלת ישראל ולהביא לידי שינוי בעמדות הממשל והסנאט כלפי ישראל. בריקת הוזה ופעי-לותה של אחת מהן, עמותת ששמה "פרו ישראל", העלתה ממצאים שעוררו דאגה בקונסוליה. העמותה פירסמה מודעות על פני עמודים שלמים ב"ניו יורק טיימס" ובעי-תונים גדולים אחרים בארה"ב ובהן ביקורת חריפה על ועידת הנשיאים על שאישרה את צירופה של תנועת "שלום עכשיו" באמריקה כחברה בוועידה.

חומר הרקע שמפיצה העמותה כולל מכתב של נתניהו, כתוב על ידו המכתבים הרשמי שלו בתפקידו כחבר כנסת וכיו"ד הליכוד. נתניהו מביע בו את תמיכתו בעמותה ובמסר ותיה, ומציין בעיקר את חשיבותה במתן תמיכה כספית "לקהילות היהודיות בישראל הנאבקות על קיומן, בעיקר אלה הנמצאות ביהודה, שומרון, רצועת עזה ורמת הגולן". בסיום מכתבו הוא כותב: "תמיכה ב'פרו ישראל' היא תמיכה בעתידה של ישראל".

בעקבות מאת ראשי ועידת הנשיאים הר דיע נתניהו כי ביקש מהעמותה לחדול מלהפיץ את מכתבו. אך פעיליה, שאינם מגלים את זהותם כרבים, מוסיפים להפיץ. יהודי שפנה אל כתובת העמותה בסוף שבוע שעבר קיבל את מכתבו של נתניהו עם חומר הרקע. חקירה שניהלו גורמים ישראליים רשמיים העלתה כי את פרסום המודעות של העמותה מימן יהודי עשיר, המוכר כשותף בכיר בחברת הברוקרים ביר סטרנס. עוד הת בר שאת העמותה הקימו פעילים שפרשו מהארגון "אמריקאים למען ישראל בטוחה", משום שהארגון נעשה בעיניהם מתון מדי.

"אינני פוסלת התארגנות פוליטית בקהיל-לה היהודית", אומרת קולט אביטל, "אך יש לשלול התארגנות פוליטית, שבין השאר שואפת לשינוי עמדות הממשל כלפי ישראל וצוללה לגרום להפסקת הסיוע לישראל". גורמים ישראליים רשמיים בניו יורק מתנחמים בכך שלפחות הממסד היהודי משתדל להתאים עצמו לקו המדיני של ממשלת ישראל בנושא השלום - נטייה המשתקפת בין השאר בתמיכה המוצהרת של ראשי ועידת הנשיאים במדיניות השלום.

לדברי לסטר פולק, יושב ראש ועידת הנשיאים, בזמן האחרון נעשה מאמץ להבין את מה שקורה בשיחות השלום, וחברי הוועידה דה מקבלים תדריכים עליהן. פולק מציין כי באחרונה הופיעו לפני מליאת הוועידה מנהיגים ישראלים וח"כים מהליכוד והעבודה, ש הסבירו את השקפותיהם. "אנו סומכים על הממשלה", הוא אומר, "ומאמינים בדאגתה לצורכי הביטחון".

Friend or Foe of Israel and Middle East Peace?

An Open Letter to the American Jewish Community and the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations

On March 29, 1993 the Conference of Presidents, the highest decision-making body of American Jewry, elected Americans for Peace Now (APN) as a member. Was this a wise decision?

- APN recently elected pro-PLO activist Gail Pressberg as president. Among her numerous activities, Ms. Pressberg:

...Participated in a leadership role in a number of organizations that took strongly anti-Israel positions, such as the American Friends Service Committee and the Foundation for Middle East Peace.

...Wrote an Op-Ed article for *USA Today* (Sept. 8, 1986) that, while initially criticizing the massacre of Turkish Jews in an Istanbul synagogue by Arab terrorists as "morally reprehensible," then proceeded to blame Israel, stating that the "roots" of the attack stemmed from Israeli treatment of Arabs.

...Was among the signers of a June 20, 1982 *New York Times* ad that accused Israel of atrocities in the Lebanon War. The ad contained wildly exaggerated Lebanese casualty and homeless figures circulated by the Palestinian Rod Crescent, headed by Yassir Arafat's brother.

SUICIDE FOR ISRAEL

Were Israel to surrender Judea, Samaria and Gaza in order to create a PLO state, as APN apparently intends, it could mean national suicide for the Jewish state. The PLO has never veered from its charter - the Palestinian National Covenant - which calls on Arabs "to purge the Zionist presence from Palestine" (Article 15).

By supporting the PLO, APN has revealed itself as an extremist voice that represents only an insignificant minority of American Jews. By siding with those who shed the innocent blood of Jews in the Land of Israel, APN has placed itself beyond the pale of moral acceptability.

Several of APN's leaders occupy influential posi-

tions in the Clinton Administration. APN apparently believes that it can acquire respectability and legitimacy in the Administration by gaining membership in the Conference of Presidents.

A WRONG SIGNAL

The decision by the Conference to admit APN has sent the wrong signal to the Administration -- a signal that APN's anti-Israel and pro-PLO agenda is acceptable to the Jewish community and other supporters of Israel.

The Conference is to be condemned for its action. Those organizations that voted "YES" to admitting APN have dishonored themselves in the eyes of their members and friends of Israel. Those organizations that voted "NO" are owed a debt of gratitude by all who support the Jewish state.

Unfortunately, the vote on admittance was kept secret, so that we do not know how most organizations voted. We do know that the leadership of all the member organizations was made aware of the truth about APN before the vote. We also understand that many leaders did not consult their members before voting to admit APN. It is our strong belief that, had members been made aware of the facts about APN, there would have been broad and overwhelming opposition to admitting APN.

WHAT YOU CAN DO

We urge all those belonging to organizations in the Conference of Presidents to find out how their leaders voted and to let their leadership know how they feel. Another way those who care for Israel can express their feelings is to join PRO ISRAEL'S efforts in getting out the real message about Israel and the threats to its security. We welcome your support!

PRO ISRAEL is an independent, non-profit, tax-exempt [Section 501 (c) (3)] organization whose mandate is:

- To promote an understanding of the historical, social, economic and political realities of Israel and the Middle East.
- To support community development throughout the Land of Israel.
- To maintain an information and research center on Israel and the Middle East, with particular emphasis on current developments.

PRO ISRAEL

17 EAST 45TH STREET
NEW YORK, NEW YORK 10017

YES! You can count me in! I want to show my steadfast support for Israel by joining with PRO ISRAEL. I want to help ensure that the *real* message about Israel and the threats to its security is heard. Enclosed is my tax-deductible contribution of \$_____. (Please make checks payable to PRO ISRAEL)

Please print the following information clearly:

Name _____ Phone ( ) _____

Address _____ City _____

State _____ Zip _____ [ ] Send me more information about PRO ISRAEL.

Note: A contribution of \$36 or more will bring you an informative newsletter written by people living in Israel. You will be kept up-to-date on important issues concerning Israel and, in particular, Judea, Samaria, Gaza and the Golan Heights.

Netanyahu lobbies against talks

by Michael Pelavin
Special to WJW

For Senate Minority leader Bob Dole, it's not just his job but also his pleasure to attack President Bill Clinton every opportunity he gets. The same can be said of the leader of Israel's opposition Likud party, Benjamin ("Bibi") Netanyahu, in relationship to Prime Minister Yitzhak Rabin. Both Dole and Netanyahu are patriots who want the best for their country and party, but sometimes these goals are in conflict and hard choices must be made.

One could argue that a thriving American economy is the last thing Bob Dole wants, and peace with Syria and the Palestinians is the last thing Netanyahu desires. After all, both developments — however intrinsically desirable — might give the respective opponents a second term, dashing the competitors' hopes of getting the top job. This is the way the game of politics is played in the United States. So why not in Israel, too?

Of course, Netanyahu has every right to oppose Prime Minister Rabin's policies. He can even speak out against the Israeli government when visiting America.

But there are limits. If Bob Dole actually lobbied against Bill Clinton overseas, U.S. voters would be outraged. If the Republican leader used foreign citizens to attack the president of the United States and current foreign policy, even his friends would desert him. If he used them to pressure Congress to vote against the administration, the damage could be irreparable.

Yet that is exactly what has happened in Israeli politics. During a visit to this country last month, according to a page one report in the Israeli daily *Davar*, Netanyahu lobbied American Jews to help him bring down the Labor-led government of Prime Minister Yitzhak Rabin. Netanyahu reportedly mounted "a pressure campaign" on the leaders of one of Labor's major partners in the ruling coalition to withdraw support and topple the government.

"At the request of the

Likud leader, Benjamin Netanyahu, over the past couple of days, leaders of the Syrian Jewry community in New York have engaged in a pressure campaign on Rabbi Ovadia Yosef and other prominent people in Shas in order to prevent Shas from returning to the ranks of the coalition," wrote Chemi Shalev in his May 11 report.

Such action, if true, is difficult for Americans to understand or condone. Long ago we grew accustomed to Israeli politicians of all parties coming here to express varied views and criticize opponents, often without subtlety. But there are limits to proper conduct, especially for those in senior leadership positions.

Perhaps it is no coincidence that just when the Arab-Israeli peace talks appear to be entering a new stage, the Israeli opposition is stepping up its attacks. One cannot help but get the cynical impression that the Likud leader wants the talks to fail because success would thwart his ambition. Prime Minister Rabin will be much more difficult to defeat in 1996 if he has a peace treaty in hand.

Some indulgence might be in order if Netanyahu seemed capable of doing a better job. But he offers no evidence that his policies would be any different than those of his predecessor, former Prime Minister Yitzhak Shamir. Need we recount the dismal record of Likud, which almost squandered the peace process, failed to significantly improve the economy, and brought U.S.-Israel relations to its lowest point in history?

When Netanyahu is not offering the tired, old approach of the previous government, which created so much of the current mess, he is busy obfuscating. Said the *New York Times* in a May 6 interview, "Mr. Netanyahu is careful not to tip his hand, and he shrugs off attempts to pin him down by saying that what happens in a final solution is something that we'll discuss at the appropriate time and in the appropriate way."

All this sounds an awful lot like Richard Nixon's 1968 secret plan to win the Vietnam War. The only secret was that there was no plan, but apparently voters were fooled.

The author is a former chair of the National Jewish Community Relations Advisory Committee.

Absorbing Immigrants in the "Occupied Territories"

An open letter on national interests and intellectual integrity

Martin Sherman

Dear Reader,

The issue of the settlement of immigrants in the areas referred to by Israel's detractors as the "Occupied Territories" (Judea, Samaria and Gaza) is among the most contentious to face the Jewish people in recent times. The Jewish communities and residents of YESHA have been denigrated as "obstacles to peace," and the development of the Jewish presence in the ancient Jewish homeland has been labelled "detrimental to Israel's national interest."

Anyone who opposes the development of the "West Bank" (Judea and Samaria) for immigrant absorption must necessarily consider alternative locations to be more suitable. The only such alternatives are the coastal plain (Tel Aviv region) or the peripheral areas within the pre-1967 lines (the Galilee in the north or the Negev in the south).

There are ten soul-searching questions you should ask yourself in considering the matter:

Martin Sherman is a lecturer at the Tel Aviv University Department of Political Science, and a former chief economic advisor to the Minister of Agriculture.

ISRAEL and... PENNSYLVANIA

The distance between Israel's northernmost and southernmost points (Kiryat Shemona and Eilat), 260 miles (420 km), could fit between Philadelphia and Pittsburgh. Neither Philadelphia nor Pittsburgh could fit within the 9 mile wide (15 km) "narrow waist" of Israel's pre-1967 lines.

Regarding the Coastal Plain

1. Are you indifferent to the already severe problems of ecology, quality of life and transportational congestion, which would be greatly intensified by massive settlement of immigrants in the coastal towns in the Greater Tel Aviv area?
2. Are you unconcerned that a significant increase in the concentration of civilian population would pose a greatly increased security risk in an already perilously narrow and congested strip along the coastline, so vulnerable even today to long-range bombardment?
3. Would you really direct large-scale immigration to the coastal towns, causing the already-exorbitant prices of real estate there to spiral even higher?
4. Do you favor strangling the littoral urban metropolis by preventing its natural expansion eastwards towards the barren and rocky hills of Judea and Samaria?

Regarding the Negev and the Galilee

5. Are you untroubled by the enormous outlay required to create the new infrastructure necessary to absorb an influx of inhabitants into the Negev and the Galilee, areas already suffering from grave unemployment?
6. Can you deny that the vast number of unoccupied newly-built apartments in these remote districts testify to the fact that even if — in spite of the expense involved — such infrastructure construction were commenced immediately, it would take years before these regions could supply the employment opportunities to support any dramatic population increase?
7. Is it not therefore clear that, while the Negev and the Galilee should indeed be developed, they cannot solve the problems of the immigrants who need solutions now?

Regarding the Morality

8. Do you profess that the establishment of communities on desolate, unpopulated hills, without a single Palestinian Arab being

dispossessed of his home, is "an act of pilage," while Tel Aviv University and left-wing kibbutzim, built on the ruins of Arab villages, are the products of enlightened Zionism?

9. Do you believe that the building in YESHA of kindergartens to tend the young, of schools to educate the youth, and of clinics to care for the sick, represents the "brutal face" of Zionism and could in any way constitute "an obstacle to peace?"
10. Do you maintain that, while construction of housing on expensive real estate just west of the coastal metropolis creates jobs and accommodation for immigrants, construction on inexpensive real estate several miles east of them deprives these immigrants of accommodation and employment?

If you can honestly answer "yes" to these questions, you should indeed oppose the absorption of Jewish immigrants in the "Occupied Territories."

However, if intellectual integrity prevents you from giving such an answer, perhaps you too should contribute to the effort to use the Jewish People in a crucial Zionist endeavor: developing the communities on the barren ridges of Judea and Samaria, some less than ten miles east of the coastal cities of Tel Aviv, Rishon Le'Zion and Netanya.

These communities provide the most sensible solution for the absorption of immigrants offering them affordable and timely housing close to job opportunities and — because of their proximity to existing infrastructure — at the lowest cost for the national economy.

You may protest that urban development is not the only consideration. It is the political aspects that cannot be ignored. And indeed you are right!

Rational urban development is not the only reason for the development of the Jewish communities in the "Occupied Territories." There are compelling political ones as well, of which

continued page

NEWSBRIEFS

Thousands greet Christopher in rally for Golan

A Jerusalem rally in support of continued Israeli control of the Golan Heights took place during U.S. Secretary of State Warren Christopher's recent visit to Israel. The February 23 rally included an evening march from the Prime Minister's office to the American Consulate. Marchers flooded the streets of Jerusalem bearing torches as a sign of solidarity.

Speakers called on Christopher to end U.S. pressure for Israeli concessions to Syria. Prime Minister Yitzhak Rabin's pre-election statement was repeatedly replayed, in which he told Golan residents, "Anyone who suggests that we leave the Golan Heights endangers Israel's security." Rabin's June 1992 remarks also praised the Golan residents for "making the Golan what it is."

Leiter: YESHA must be under Jewish rule

Yechiel Leiter, Executive Director of the YESHA Council Foreign Desk has asserted that the Jews of YESHA will work as hard to retain Jewish sovereignty over YESHA as they do to maintain Jewish communities in YESHA. The statement came in response to a February 16 comment by Israeli Foreign Minister Shimon Peres in Washington, in which he said that the Jews of YESHA will eventually have to live under Arab rule.

In all Arab countries, "Jews either have been driven out or are not allowed to enter," said Leiter, accusing Peres of cynical manipulation. Rather than proposing that Israel dismantle Jewish communities in YESHA, which would be politically unpalatable, Peres would have an Arab authority do the job, according to Leiter.

Optical fibers in Jordan Valley

The Bezek Corporation, provider of Israel's telephone service, is almost finished laying fiberoptic telephone cables to serve the Jordan Valley communities. This modern infrastructure will provide residents with state-of-the-art communications facilities. The development reflects the continuing growth of YESHA's Jewish communities.

The Importance of Keeping Gaza

Jewish historical ties to Gaza

The Jewish connection to Gaza goes back over 3,000 years. The Bible (Joshua 15:45-48, Judges 1:18) lists Gaza as inhabited by the tribe of Judah.

A significant Jewish community first arose during the Hasmonean period, in the first and second centuries B.C.E. By the third century C.E., the Jewish community was flourishing; an elegant synagogue from this period was excavated in 1870. In 324 C.E., Constantine of Rome tried to impose Christianity on the Jews of Gaza, but was repulsed by the Jewish community.

Between the sixth and tenth centuries, Jews from North Africa made pilgrimages to Gaza, as they were banned from Jerusalem. Travelers' accounts from the Middle Ages testify to Gaza's significance as a bustling port with many Jewish residents. Gaza's Jewish community grew further after 1492 due to the arrival of Jewish refugees who had been expelled from Spain.

In 1799, Napoleon laid siege on Gaza, and its Jewish community sought refuge elsewhere. Jews began to return to Gaza in the 1880's. By 1914 they had a Hebrew school and a bank. Then, during the First World War, the Jews of

Gaza were expelled, some of them deported. Jews returned to Gaza after the war, but were once again forced out due to Arab violence in 1929. Kibbutz Kfar Darom was established in the area in 1946, but was destroyed during the Arab invasion of Israel in 1948.

Since 1967, 17 Jewish communities have been established in the Gaza region. Some 5,000 Jews call Gaza home.

Gaza's contribution to Israeli security

Gaza has long been a hotbed of terrorist infiltration. It lies only 7 miles (11 km) from Ashkelon, 26 miles from Beersheba, 42 miles from Tel Aviv and 48 miles from Jerusalem. No natural boundaries separate the 700,000 Arab residents of the Gaza Strip from the rest of Israel. Between 1949 and 1956 alone, Israeli communities near Gaza were attacked by terrorists 460 times. Arab attackers quickly returned across the armistice lines into enemy territory where Israel could not pursue.

From a military standpoint, holding Gaza reduces that piece of Israel's border from 45 miles to eight. If the Israeli army presence in Gaza were replaced with hostile forces, Israeli population centers would again be in range of enemy artillery as they were before 1967. □

Immigrants *continued from page 1*

all those who wish to quell the violence of the "intifada" should take heed.

There is a general consensus among scholars of political science that revolt for improved political status (as opposed to revolt for physical survival, as in the Warsaw Ghetto) is motivated not by despair but by hope, not by a feeling that one has nothing to lose but by the conviction that one has something to gain. Expectations of success are the fuel of political revolt.

Therefore, the elimination of these expectations is the only way to terminate the revolt. The presence of hundreds of thousands of Jewish set-

tlers in Judea, Samaria and Gaza will demonstrate to the instigators of Arab violence that their efforts to eradicate the Jewish presence are futile, and that the people of Israel will never abandon any part of their homeland. This is the surest, and indeed only, measure that can extinguish Arab expectations of success and with it the motivation for their political violence.

Since, in stark contrast to the destructive, brutal violence of "intifada," it is both non-violent and creative, it is a measure which you should ponder.

Respectfully yours,
Martin Sherman

Monthly publication of The YESHA Report is sponsored by the YESHA Council of Jewish Communities in Judea, Samaria and Gaza.

YESHA is an acronym of **Yehuda, Shomron and Aza**, the Hebrew for Judea, Samaria and Gaza. YESHA translates as "salvation" and is thus a metonym.

Articles appearing in The YESHA Report may be reprinted with proper acknowledgement.

EDITORIAL ADDRESS: The YESHA Report, YESHA Council of Jewish Communities,
16B Ramat Hagolan St., Jerusalem, Israel
Tel: (972-2) 810624 Fax: (972-2) 814072.

U.S. ADDRESS: American Friends of YESHA Council,
70 West 36th Street, Suite 503, New York, NY 10018

EUROPEAN ADDRESS: Friends of YESHA, 143 Brondesbury Park, London NW2 5JL

EDITORIAL BOARD: Yisrael Medad Jason Elbaum Rachel Ginsberg Yechiel Leiter
Avigail Frij Bob Lang Barbara Oberman-Katz

ISRAEL COMMUNITY DEVELOPMENT FOUNDATION UPDATE

ICDF funds health care needs

Lillian Scheib Schertzer (left) with local children, at the dedication of the Kochav HaShachar ambulance. Also pictured, from left to right, are ICDF Associate Director Avigail Frij, Benjamin Regional Council Head Pinchas Wallerstein and Kochav HaShachar Mayor Moti Zelikovich.

Recently, Israel Community Development Foundation (ICDF) funds have been allocated to upgrade ambulance services and help individuals in need.

Well-maintained ambulances are particularly scarce in YESHA and the Golan, as Magen David Adom (Israel's emergency health services) insists on supplying the areas with old, dilapidated ambulances and inadequate emergency equipment. Some ambulances in use are as much as 12-15 years old, and must traverse mountainous terrain.

A new ambulance for Kochav HaShachar, donated by Mrs. Lillian Scheib Schertzer of Jerusalem, was dedicated on February 22 in memory of her parents, Louis and Fani Scheib. The 150 families and over 600 children of Kochav HaShachar, a community near Jerusalem, had previously had no ambulance. The day before its dedication, the ambulance had already been used to carry a pregnant woman to the hospital; the baby was delivered en route.

The Gush Etzion region now has a mobile intensive care unit due to the tireless efforts of Dr. Jay and Suri Blum of Edison, New

Jersey, and Ms. Bella Borg of Manhattan. The Gush Etzion region is in Judea, south of Jerusalem, and includes the fast-growing city of Efrat. Their efforts will also help secure a mobile intensive care unit for the Jordan Valley region and mobile emergency equipment for the Hebron area. ICDF is engaged in efforts to upgrade medical services in four regions of YESHA.

In addition, ICDF has helped individuals with medical needs. Money has been allocated to provide hearing aids, which are not covered by Israeli health plans. Funding has also been made available for diagnostic testing of six Ariel children suffering from learning disabilities.

The most pressing medical needs for which ICDF is still seeking funds include: gynecological equipment (YESHA communities have the highest birth rates in Israel), lifesaving equipment such as heart defibrillators, equipment for severely handicapped children, and eyeglasses and dental treatment for the needy. □

The Israel Community Development Foundation raises funds for projects in YESHA, the Golan Heights and parts of Jerusalem. Other major Jewish philanthropies refuse to fund charitable causes in these areas.

OFF THE CUFF

I do not get any pleasure out of deportation. When the violence and terror stops, we will not need to do it.

— Israeli Prime Minister Yitzhak Rabin (Feb. 25, 1993).

We asked [Syrian Foreign Minister Farouq] Shara if Syria would agree to a complete peace with Israel after receiving the Golan. But all he would say is that Syria must get back all the territory, and then we'll see.

— U.S. Senator Hank Brown, Republican — Colorado (Feb. 1993).

Israel has now become an undisputed fact on the ground...The Devil is also an accomplished fact, but it's no business of ours to give him our blessing.

— Sayyid Muhammed Hussein Fadlallah, a prominent Shi'ite Muslim cleric in the fundamentalist Hizbullah organization (Feb. 1993).

The long-term goal of Hamas is a pan-Islamic state...Hamas believes Islam will win all over the world.

— Dr. Abdul-Aziz Rantisi, a founder of Hamas, now spokesman for the Hamas deportees in southern Lebanon, in an interview with the Jerusalem Post (Apr. 17, 1992).

Listening to [Knesset Member Avraham] Burg, you would think that Israel was an evil nation, bent on exterminating the Palestinian Arabs...You would have thought the Arab states were located in North America and couldn't possibly be a danger to an extremely "secure" Israel.

— Dr. Bradley Levinson, leader of Pittsburgh's Zionist Organization of America, after speech by Labor's Burg (Nov. 1992).

We know that some of them were killed for reasons unconnected to our struggle — family disputes, legal disputes, criminal disputes and the mafia.

— Palestinian Arab leader Faisal Hussein, discussing the Arabs murdered by other Arabs for allegedly "collaborating with the authorities" (Aug. 7, 1992).

We've got to hit them hard. We have to foster demoralization in YESHA.

— Industry and Trade Minister Micha Harish, discussing the intentions of the government's plan to reclassify development areas. Overheard by Moshe Yogeve, the financial secretary of YESHA developer Amana.

INTRAFADA Watch

The "intrafada" is a wave of inter-Arab violence, parallel to the intifada against the Jews. This space tracks the intrafada death toll.

Through March 8, 1993:

Killed for "cooperating with the authorities"	803
Killed in internment camps	43
Killed incidentally in actions against Jews	7
TOTAL	853

YESHA Heads Blast Government's "Partition Plan"

The Sheves Committee's reclassification of development areas receiving special benefits has been termed a "new partition plan" by several YESHA Council heads. The plan is to go into effect at the end of March.

Critics assert that the plan ignores the law, which stipulates that development areas be classified based on: 1) distance from the center of the country (Tel Aviv and Jerusalem), 2) security problems, and 3) so-

cioeconomic status.

"We are the object of unjust discrimination," said YESHA Council Executive Director Uri Ariel. Ariel Mayor Ron Nachman said that there is no logic to the new map.

Established kibbutzim such as Degania A and Afikim are included within the development areas, but severely-troubled Rosh HaAyin is left out. Beit Shemesh, centrally located between Jerusalem and Tel Aviv, is

in, but isolated Elon Moreh is out.

Jordan Valley kibbutzim and moshavim are in, but nearby Kochav HaShachar and Michmash are out. Ma'ale Adumim, a town with many lower-middle class couples, is out, whereas better-off Har Adar is in. Some have insinuated that such decisions were made for domestic political reasons: Ma'ale Adumim tends to support Likud while Har Adar votes Labor. □

Tu B'Shvat Planting Focused on State Lands

YESHA residents planted thousands of trees on state lands near their communities during the week after Tu B'Shvat, "the new year for trees."

Over the first four days, February 7-10, 42,000 saplings were planted in Judea and Samaria. Two days later, plantings took place in Gush Katif. Knesset members and public figures participated to demonstrate their support.

Continuing throughout the year, the "A Time to Plant" drive calls attention to the issue of state lands, which has been discussed in the peace talks in Washington.

Israelis traditionally mark the Tu B'Shvat holiday by planting trees on barren land, as a symbol of the continuing Zionist mission to make the Land of Israel bloom again. When the early Zionists ar-

rived here, they found that thirteen hundred years of foreign rule had turned a green, forested land into a desolate area of barren,

rocky hills. Two generations later, the mountains of Israel once again bore fruit.

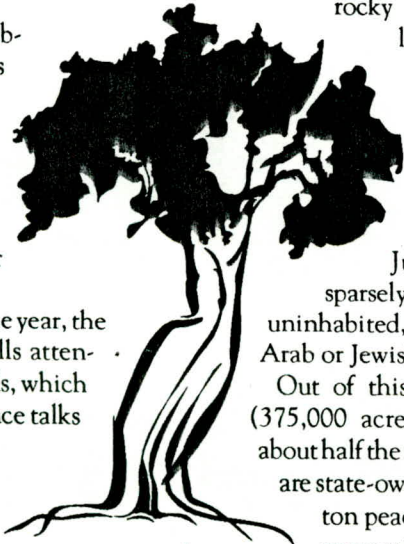
But in Judea and Samaria, the country's historic and strategic backbone, the boulders and thorns still dominate.

Judea and Samaria are sparsely populated; some 70% is uninhabited, untilled, and far from any Arab or Jewish community.

Out of this, three million dunams (375,000 acres or 150,000 hectares), about half the area of Judea and Samaria, are state-owned lands. The Washington peace talks have covered the proposal of transferring the state lands to a joint administration, under which both Jewish and Arab residents would have a veto over land use. Pointing to

the evidence of history, the YESHA Council expects that this would mean a victory for desolation.

Of the thousands of trees planted at the start of the project, the authorities contested only 300, claiming that they were planted on privately-owned land. □

Friends of YESHA
Israel Community
Development Foundation

**Yom Ha'atzmaut
Dinner Celebration**

*A salute to 25 years of pioneering
in Israel's Heartland*

GUEST SPEAKER: MK ARIEL SHARON

Sunday, April 25, 1993 — 5:30 pm
Grand Hyatt Hotel, Manhattan

For reservations & information,
please call (212) 279-0164

THE YESHA REPORT

A Monthly Publication of
News and Opinion from
the YESHA Council of
Jewish Communities in
Judea, Samaria & Gaza

**PRO ISRAEL
17 EAST 45TH STREET, SUITE 603
NEW YORK, NY 10017**

PRO ISRAEL is an independent, non-profit, tax-exempt section 501 (c) (3) organization whose mandate is:

- to promote an understanding of the historical, social, economic and political realities of Israel and the Middle East
- to support community development throughout the Land of Israel
- to maintain an information and research center on Israel and the Middle East with particular emphasis on current developments

The YESHA Report is printed and distributed in the United States through the support of PRO ISRAEL, Inc. in conjunction with the Israel Community Development Foundation.

מדינת ישראל

תאריך... 19.1.94

אל : ר.ה.א

מאת : לשכת ראש-הממשלה.

לפניו עם יאוסה קזמי.

לנוכ

ויצא להחזק

לתיק
יהצ"ל - הסכמה
19.2

***

***

***

***

אאאא, חוזם: 20091

אל: רהמש/749

מ-: וושינגטון, נר: 528, תא: 150494, זח: 1823, דח: מ, סג: שמ,

כבכ

שמור/מיד

אל: ממנכ"ל

דע: סמנכ"ל תקשורת, מנהל מצפ"א, מנהל מע"ת,

יועצת תקשורת שה'ח, מנהל תפוצות, יועץ תקשורת שהב'ט

מאת: יועצת תקשורת, וושינגטון

לפני הסדרת האותיות
Q 174

הנדון: עתונות יהודית

1. בשנה האחרונה בכלל, ובחודשים האחרונים בפרט חלו תמורות מעניינות בעתונות היהודית שיש בהן משום חשיבות הן לגופו של עניין והן כאינדיקציה למגמות תואמות בקהילה היהודית-אמריקנית. מטרת סקירה זו היא לבחון בקצרה חלק מהתמורות הללו ולהצביע על מגמות הדווח בתקשורת היהודית.

2. ראשית, כרקע כללי, חשוב לזכור כי אין בנמצא "תקשורת יהודית לאומית" - אין רדיו יהודי או טלוויזיה יהודית מחוץ אל חוץ, אין עתון אחד לאומי וכ"ו. אולם יש מספר רב של עתונים אזוריים-קהילתיים, וישנן תחנות-רדיו ותחנות כבלים מקומיות. עם זאת, קיימים מספר עתונים ומגזינים יהודיים שתפוצתם, גם אם אינה גדולה, מבוזרת היטב עפ"י היבשת ותהודתם חורגת מעבר לקהילות האזוריות והינה בעלת-משקל מבחינת הקהילה היהודית הכללית. דוגמאות לכלי-תקשורת כנ"ל הן סוכנות הידיעות היהודית (JTA) מחד, ומגזינים כמו קומנטרי (למשל), מאידך. דוגמה נוספת עם מגבלות מסויימות, היא עתון כמו NYJW החשוב גם בגין תפוצתו (95,000) ומיקומו.

עם כל החשיבות שיש לכלי-תקשורת כאלה, נראה כי עדיין האמירה הצינית הרווחת כי הניו-יורק טיימס הינו "העתון היהודי" הגדול בעולם - יש בה גרעין-אמת, ולו מהבחינה המספרית גרידא של קוראיו...

שנית, יש לציין כי אין דפוס קבוע של נהול ועריכת העתונים היהודיים: חלקם הינה בבעלות פרטית (כמו ה-WJW), ובאחרים יש מרכיב מרכזי - בדרגה כזו או אחרת - של כספי הפדרציה המקומית. להבדלים אלה חשיבות הן מבחינת תפוצת והפצת העתונים (מנויים לעומת חלוקה לחברי פדרציה) והן מבחינת דגשי הסקור.

שלישית, מאחר ובמקרים רבים העתונים הינם חלק מהכלים העומדים לרשות הפדרציה והקהילה המקומית הרי שהסקור העתונאי מושפע משקולים קהילתיים לא פחות (ובד"כ - יותר) מאשר שיקולים עתונאיים גרידא. עם זאת, מבחינה ספציפית זו, אין שונה העתונות היהודית מכל עתונות אתנית - קהילתית אחרת, גם אם בכירי העתונאים והעורכים של התקשורת היהודית מעדיפים להשוות עצמם לבכירי העתונות הכללית ולא לבכירי העתונות האתנית-קהילתית.

3. בעקבות שיחות עם עתונאים יהודים שונים וגורמים אחרים נראה כי לאחרונה התחדדה מגמה הקיימת זה זמן רב: היחס בין הידיעות על נושאי-הקהילה והמקום לבין חדשות לאומיות ובינ"ל הולך ומתחדד בצורה דרסטית. מובן, מעצם הגדרת אופיה של עתונות זו, כי תמיד רב המשקל לסקור נושאי הקהילה, אולם בעבר היה גם מקום נרחב לסיקור נושאים בינ"ל בכלל, ונושאי מזה"ת, בפרט. היה, לאורך השנים, גם אחד מהקווים האופייניים לקהילה והתקשורת היהודית, לעומת קהילות אחרות ועתונות אתנית אחרת.

והנה, במקביל לשנוי הכללי שחל בחברה האמריקנית, חל גם שנוי במאפיין זה ובתקשורת היהודית ניתן כיום למצוא עיסוק גובר והולך בנושאים פנים-אמריקניים (בטוח בריאות, למשל) ופנים-קהילתיים (חנוך יהודי, המשכיות יהודית וכ"ו) ופחות ופחות כתבות ומאמרים בנושאים בינ"ל כמו מזה"ת, מדינת ישראל על כל פניה וגווניה ותהליך השלום; או במילותיו של אחד העורכים עמם דיברתי: צבור הקוראים שלי, מחד, וצבור המשקיעים שלי מאידך, רוצים שאתמקד בספורים מקומיים

(LOCAL COVERAGE) ובמפורש אינם מעוניינים בנושאים כמו כלכלה בישראל (למשל) או יחסי ישראל ארה"ב (למשל).

לפיכך, המגמה כיום היא לעסוק פחות בנושאים הקשורים למזה"ת ולמדינת ישראל (באופן של סקור שוטף כללי) ולהתמקד בנושאים מקומיים.

4. מגמה זו חלה גם, בהכללה, על סקור תהליך השלום להוציא שני נושאים ממוקדים בהקשר התהליך הנתפסים כנושאים פנימיים (DOMESTIC) והם:-

א. הפוליטיקה הבין-יהודית (בין הארגונים) בנושא ההתייחסות לתהליך השלום. למשל, העסוק בפרשת ירושלים בהקשר להחלטת מועב"ט 904 (ראו- בהקשר זה כתבת ה- FORWARD שהועברה אליכם בנפרד).

ב. השפעת יחסי ישראל-ארה"ב על פעילות ומעמד הקהילה בפוליטיקה האמריקנית. ברור שלאפיזודות, דוגמת פרשת טלבוט, יש משמעות והשלכות על מעמדה של הקהילה היהודית כשתקן בפוליטיקה הפנים-אמריקנית.

להוציא שני האספקטים הנ"ל, הרי שאנו עדים - בעיקר מאז 13 ספטמבר 1993 - לדעיכת הסקור המתמשך והשוטף של תהליך השלום. דעיכה זו בסקור התהליך באה לאחר כמעט שנתיים, מאז ועידת מדריד, של סקור נרחב יחסית להתקדמות התהליך (היה, כמובן, יותר עניין בראשית התקופה, ופחות - עם אי ההתקדמות בתהליך). נראה כי "לחיצת היד" וההסכם עם אש"פ, עם כל ההתייחסויות המעורבות לעניין, היוו נקודת שיא שהמחישה כי תהליך השלום יכול ונושא פירות ממשיים. או כעדותו של עתונאי יהודי:-

IF THE PEACE PROCESS DESPITE TACTICAL OBSTACLES - IS WORKING - THEN WE DON'T NEED TO WORRY ABOUT IT ANY MORE.

מנקודה זו ואילך, חל פיחות בסקור השוטף של שיחות השלום (להוציא שיאים ומשברים, או לחילופין - ספורים בעלי זוית מקומית ברורה) וקיים עיסוק נרחב יותר בסוגיות ארוכות-טווח כמו השפעת תהליך השלום על אופיה של מדינת ישראל, בעיקר בכל הנוגע לאופיה היהודי (דתי וערכי) של מדינת ישראל.

5. ברור שמגמות אלה מציבות בפנינו בעיתיות בעבודה השוטפת עם העתונות היהודית בכלל, ובסיקור נושאי המזה'ת בפרט. נראה גם שמגמות אלה מציבות בעיה לממסד היהודי, לאור העובדה שנושאים כמו תהליך השלום ויחסי ישראל-ארה"ב תופסים מקום חשוב באג'נדה של מרבית הארגונים היהודים. משיחות עם מספר עורכים של עתונות יהודית נראה שזהו (גם) נושא לדיאלוג בינם לבין מנהיגי הקהילה היהודית המודאגים ממגמה זו.

שבת שלום,

רות ירון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, מצפא,
סמנכלתקשורת, תקשורת, תפוצות, @ (בן עמי/משהבט)

סססס

אאאא, חוזם: 5562

אל: רהמש/332

מ-: המשרד, תא: 030394, זח: 1351, דח: ר, סג: בל,

ככבכ

9,660445

9,254396

9,251821

9,228097

9,241528

9,666223

9,233851

9,243681

9,250308

9,254674

אין והצלה - הסכמה
ל.ת.

924440

בלמ'ס/רגיל

אל: הסוכנות היהודית - לשכת היו"ר ארנון מנטבר, אורי גורדון

לשכת הנשיא - אריה שומר

לשכת רה"מ-הבר; גדי בן ארי

הועד היהודי האמריקני - מיכאל אורן פקס 254396

הקונגרס היהודי אמריקני דוד קליימן - פקס 251821

בני ברית-אלן שניידר - פקס 228097

בונדס- דוד שליט - פקס 241528

סטיב דונצ'יק - פקס 666223

קרן היסוד/שלמה הלל - פקס 233851

אייפאק/לני דייוויס - פקס 243681

א.ד.ל./הרי וול - פקס 250308

מנחם רביבי - פקס 254674

מאת: מנהל תפוצות

הנדון: ההתבוללות ויחסי ישראל-תפוצות

הנדון: ההתבוללות ויחסי ישראל תפוצות- דברי שר החוץ בכנסת להלן דברי שה'ח בדיון בכנסת בנושא ב- 22/2, הנוגעים בבעית ההתבוללות; בדרכים למאבק בתופעה, והצורך בשותפות חדשה בין יהדות התפוצות ומדינת ישראל.

שיעור נישואי התערובת בקרב יהודי התפוצות הגיע בשנים האחרונות למימדים מדאיגים. ממחקרים שנעשו לאחרונה עולה ששיעור ההתבוללות בקרב יהודי ארה"ב הינו למעלה מ-50, אחוז ובמספר קהילות - אף גבוה יותר. זאת בהשוואה ל-9, אחוז שהיו קיימים עד לפני רבע מאה שנה. תופעה זו קורעת נתחים מהעם היהודי, ומדלדלת את שורותיו, שהוא 'המעט בעמים' בלאו הכי. את חומרת הבעיה מבליטים הנתונים הבאים:

אחרי מלחמה' ה-2 נאמד מספרם של יהודי התפוצות בכ-11-10 מיליון נפש. מאז נצטמק מספרם והגיע בסוף 1990, ל-8-9 מיליון, דהיינו כשני מיליון (!) נפש אבדו לעם היהודי בפחות מ-50 שנה. ובשל מימדי ההתבוללות ושיעור הילודה הנמוך, צפוי שמתוך 12.8 מיליון יהודים שחיים כיום, בישראל ובתפוצות, יוותרו כ-12-11 מיליון בלבד, בעשור השני של המאה הבאה.

הנסיגה במספרם של יהודי ארה"ב החלה ב-1980. הם מנו אז 5.9 מיליון נפש. ב-1992 האומדן היה 5.5 מיליון. מביין ילדי נשואי התערובת רק 28 אחוז נשארים יהודים. 31 אחוז גדלים ללא דת, ו-42 אחוז עוברים לדת אחרת. ורק 10 אחוז מביין ילדים אלה, נישאים לבן זוג יהודי. לפי קצב הטמיעה הנוכחי תהפוך ישראל, תוך שנים ספורות, לריכוז היהודי הגדול ביותר, אבל לא כתוצאה מעליה לארץ אלא כתוצאה מירידה מהעם.

גם במערב אירופה שיעור נישואי התערובת הוא דומה. במזרח אירופה ובמדינות חבר העמים שיעור נישואי התערובת גבוה אף יותר. לעומת זאת בדרום אמריקה, באוסטרליה, בדרא'פ ובקנדה שיעור ההתבוללות נמוך יותר. זאת, במידה רבה, הודות למערכת החינוך היהודי הקיימת שם.

נתון קשה אחר הוא, ש-75 אחוז מיהודי ארה"ב אינם קשורים לבתי כנסת או לאירגונים יהודים המזוהים כיהודים. דהיינו, הרוב הגדול מרוחק קהילתי מהיהדות, וגם מנותק ארגונית מישראל. מצב זה בולט עוד יותר בקרב הסטודנטים. כ-90 אחוז מהצעירים היהודים בארה"ב פונים לאוניברסיטאות. שם השייכות היהודית נמוכה עוד יותר. מה פלא שרק פחות מ-20 אחוז מכלל יהודי ארה"ב ביקרו אי פעם בישראל.

שורש התופעה, לדעת המומחים, היא היחלשות הזהות היהודית, היחלשות שבאה ביחד עם תהליכי האינטגרציה המואצים הפוקדים את החברה המערבית בכלל, והאמריקאית בפרט. ההצלחה של האדם היהודי נמדדת היום לפי מצבו הכלכלי ולפי מידת השתלבותו בחברה בה הוא חי. תהליכי האינטגרציה בחברה האמריקאית הם האינטנסיביים ביותר. אין תימה איפה שבקרב יהדות זו אחוז ההתבוללות הינו הגבוה ביותר. יהדות התפוצות מתאפיינת כיום במידה רבה כיהדות של ההצלחה החמרית ובמידה פחותה כיהדות של מורשת היסטורית.

הפתיחות ההולכת וגוברת כלפי קליטת יהודים בכל רבדי החברה וההיררכיות הכלכליות והחברתיות, הנהירה של היהודים עצמה למקצועות חופשיים ולחיים אקדמאיים, מלווה בתהליך של התחלנות גוברת המאפיינת את החברה האמריקאית כולה.

הנוער היהודי, כמו הנוער הלא יהודי, הולך ומתרחק מהדת. זו התרחקות מהדת והתרחקות מההיסטוריה, שלפי דעת רבים מהם הסכסוכים שמילאו את דפי ההיסטוריה באו מסכסוכים שנגרמו על-ידי עמותים דתיים.

תהליכי ההתבוללות וההטמעות מדאיגים את כולנו. את ממשלת ישראל, את פרנסי הקהילות, את הגופים והמוסדות של יהודי התפוצות. ואולי עצם ההכרה ברצינותה של הבעיה, בצורך להתייחסות יסודית וטיפול דחוף, הוא צעד ראשון במאבק המורכב, והמשותף לכולנו, להבטיח המשך קיומנו כעם. התחושה אליה הגענו משני עברי האוקיאנוס, היא בצורך להעמיק את הזהות היהודית, דבר המחייב את הרחבת החינוך היהודי, והגברת הזיקה לישראל.

המושג 'JEWISH CONTINUITY' - המשכיות יהודית - הפך בימים אלה לנושא מרכזי בחוגים יהודיים רחבים. ישראל היא שותפה ראשית לדאגה זו. כמו שמנהיגים רבים בתפוצות מודעים יותר ויותר לעובדה שישראל יכולה לשמש עוגן

ומוקד בחיזוק הזהות וקיום ההמשכיות היהודית. ברור לכולנו שדרוש עתה סדר יום חדש ביחסי ישראל והתפוצות.

אינני יודע אם יש בידינו תרופות פלא לבלום את תופעת ההתבוללות, אולם אין לנו רשות להיות אדישים, ואסור לנו לעמוד מנגד. זהו אחד האתגרים הקשים והחשובים הניצבים בפנינו, חברי הבית מכל גווני הקשת הפוליטית ודאי יסכימו עמי שעת לעשות להבטחת קיומנו כעם.

דרושה כיום שותפות גדולה וחדשה בין יהדות התפוצות למדינת ישראל. במרכז השותפות הזו צריך להציב את חיזוקה של מדינת ישראל, ואת קיומו הרוחני, לא רק הפיסי, של העם היהודי.

השותפות הזו צריכה להשען על ארבעת הנחות יסוד: ראשית, שהדרך הראשית להבטיח את קיומו של העם היהודי היא בריכוזו במדינת היהודים. ומי מאיתנו לא חרד לתפוצה היהודית בברית המועצות, למיליון וחצי היהודים שנתרו שם? והבית הזה צריך לקרוא בקול רם ובמלוא העוצמה לשארית התפוצה היהודית ברוסיה ובמדינות של חבר העמים, לארוז את החפצים, לבוא הביתה, ובמהירות האפשרית. העליה וקליטתה הם אחריות משותפת ומרכזית ביחסי התפוצות וישראל.

שנית, בישראל ובתפוצות עלינו לטפח ביתר שאת את הערכים הסגוליים של עם ישראל. ישראל אינה רק ארץ, היא גם אמונה. היא תרבות, היא לשון. מעולם לא היו בעולם כל כך הרבה דוברי עברית כמו בימינו אלה, אבל גם האיום על התרבות העברית לא היה מעולם כל כך גדול כפי שהוא בימינו. התקשורת המודרנית מביאה בליל של תרבויות לחדרו של כל אדם, מבלי לעבור הכנה חינוכית או הבחנה תרבותית. התקשורת המודרנית גם מאיימת בהתבוללות תרבותית, וגם מאפשרת יחודיות תרבותית. תלוי בצופים כמו במגישים.

חובתנו כמדינה, להגן לא רק על הגבולות הטריטוריאליים אלא גם על המורשת ההיסטורית שלנו ואני רואה את המערכה על קיום המורשת שלנו אולי כאתגר המרכזי במאה הבאה, אתגר שיש להיערך לקראתו כבר עכשיו. עלינו להפיץ את הספרות העברית. את האמנות הישראלית. בדעתנו להקים מרכזים ישראלים בתפוצות, כדי להפיץ את התרבות היהודית.

עלינו גם לסייע לחינוך היהודי בתפוצות, גם לתבוע מיהודי התפוצות לתת יד לקיום התרבות שלנו. עלינו לתבוע שכל משפחה יהודית תדאג שילדיה ידעו לדבר ולכתוב עברית.

שלישית, צריך לשתף את העם היהודי במלאכת השלום באזור. את המלחמות כפו עלינו זרים. את השלום בחרנו בעצמנו כחזון שנישא על-ידי נביאי ישראל וחלוצי העליה לתוכה.

בנינו מדינה יהודית בתוך אזור עויין. עכשיו עלינו לבנות שכנות טובה שתאפשר לכל מדינות האזור להתקיים בשלום. אני משוכנע שכל יהודי, בעולם ובארץ, ירגיש שהוא מבטא את אמונתו בצורה הנעלה ביותר, כאשר תינתן לו ההזדמנות לתרום לשלום אמת, לשכנות טובה ולשגשוג כלכלי של העמים כולם באזור.

רביעית, יש לעשות מאמץ מחודש לקרב את הדור הצעיר לישראל וליהדות. עלינו להביא מקסימום של צעירים יהודיים לבקר בישראל, לקשור אותם לארץ, לסייע להם לטפח מנהיגות יהודית צעירה, אשר גם בראותה את העתיד, לא תינתק ממחצבי קיומנו ההיסטורי.

האנטישמיות וההתבוללות הן שתי בעיות מרכזיות כיום בקיומו של העם היהודי.

האנטישמיות היא ביסודו של דבר מחלה לא יהודית. ההתבוללות, לעומת זאת, היא חולשה יהודית, שאין להתייחס אליה כאל מקרה אבוד. גורלנו היום כאתמול קשור במידה מכרעת בשותפות שלנו עם העם היהודי, וביחסים שלנו עם העולם הערבי מצד שני.

חברי הכנסת, גם מה שקורה בעולם, וגם מה שקורה אצלנו, מחייב עיון מחודש. ועלינו להתפנות אליו, עם הפנים למדינה ועם הפנים לעם וגם נגלה שאנחנו הרבה יותר מאוחדים ממה שאנחנו חושבים. תודה.

עד כאן.

חיים דיבון
1 במרץ 1994

תפוצה: שהח, סשהח, מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, תפוצות, סמנכלתקשורת,
תקשורת, @ (רהמ), @ (לשכתהנשיא), @ (מנטבר/סוכנות),
@ (ראשהממשלה)

סססס

***

***

***

***

אאאא, חוזם: 28842

אל: רהמש/1011

מ-: ביירס, נר: 333, תא: 210194, זח: 1139, דח: מ, סג: שמ,

כבכב

שמור/מידי

אגנ.

אל: מנהל תפוצות

דע: לשכת ס/שה"ח
סמנכ"ל אמל"ט

מאת: השגריר ביירס

הנדון: מדינת ישראל והקהילות היהודיות בגולה
שלך חוזם 26582 מה-20.1.94

בארגנטינה הקהילה היהודית במשבר עמוק. ההתבוללות מגיעה ללמעלה משישים אחוז וזאת למרות שפע האירגונים היהודיים (הלוחמים ביניהם) ומספר לא קטן של בתי ספר ליהודים עם מעט מאוד תוכן יהודי. סגן שה"ח בביקורו בארגנטינה נגע בנאומו בפני המנהיגות היהודית בנושא הכאוב לכולם - המגבית.

1. המגבית המקומית מרכזת בעיקר את מאמציה אצל האליטה הכלכלית בקהילה שהנה ברובה מרוחקת ממוסדות הקהילה.

2. פתיחת המגבית בפונטה דל אסטה היכן שמרוכזת אליטה זו בתקופת החופשות מרחיקה את הקהילה שברובה מצבה הכלכלי קשה, מקרן היסוד ובאמצעותה מישראל. ישראל מצטיירת בעיניהם כקשורה לבעלי הממון ומזניחה את האחרים.

3. לדעתי לקרן היסוד תפקיד מרכזי בקיום הקשר בין ישראל לגולה. קשר זה יכול להתבטא בדמי חברות (כל אחד לפי יכולתו אולם לצורך זה יש לרכז מאמצים כדי לפנות אל אלה שאיתם אין אנו מקיימים קשר כיום ולא רק להתרכז בעשירי ופרנסי הקהילה). כך שכל יהודי בגולה יוכל ע"י תרומתו להרגיש שותפות עם ישראל.

4. לצערי אין מודעות לצורך במגבית מיוחדת עבור מוסדות הקהילה ועל כן חייבים להשתמש בשמה של ישראל למען השגת תרומות. חובתנו שחלק גדול מתרומות אלה ילך לחיזוקה של הקהילה הנמצאת במשבר - עבור מוסדותיה. בתי ספר, בתי האבות, תמיכה למשפחות מיעוטי יכולת והן רבות וכו'.

5. המגבית חייבת לעזור במלחמה הקשה כנגד ההתבוללות ע"י חיזוק בתי הספר היהודיים. כאן נחוצה רפורמה במערכת הלימודים שתיתן ביטוי הולם לישראל המודרנית - של היום - במקצועות כמו היסטוריה, ציונות, אזרחות ומבלי לשכוח (כפי שהמצב כיום) להעביר שיעורים בנושא השואה.

אין הסקה הקהל
ל.י.ל.

6. התמיכה הכספית בבתי הספר תבוא בתמורה לפתיחת שעריהם לפני תנועות הנוער שהיום אין להן כמעט דריסת רגל במוסדות החינוך ובקלובים הספורטיביים. זאת מתוך חששם של ההורים "מהשפעות ציוניות" ומשיכתו של הנוער לעליה.

7. למרות האמור לעיל רוב הנוער איננו לומד בבתי הספר היהודיים, כי הם יקרים מאוד ורמתם נמוכה. ההשקעות שנעשו היו בעיקר בכנינים ולא בתוכן ובמורים. תמיכה כספית עם פירסום נכון ימשוך ילדים בעיקר ממשפחות מיעוטי יכולת לבית הספר. תמיכה כספית זו תעזור להעלאת רמתם של המורים ומציאת מורים טובים. כיום מורה משתכר במוצע 300 דולר לחודש.

8. בתקופת שרותי הקצרה אני מרגיש עד כמה אנחנו רחוקים מהקהילה. לא ממנהיגיה הרשמיים ופרנסיה שנמצאים בכל אירוע. אנו חייבים ללכת אליהם לשכונותיהם וליצור הרגשה של איכפתיות ושותפות איתם. לצורך זה ואני מקוה שתהיה לנו הצלחה. השנה, פועלת השגרירות בשת"פ עם נציגי הסוכנות ותנועות הנוער, אף נקבעו שני עובדים שבנוסף לתפקידיהם יהיו המקשרים בינינו לבין מערכת החינוך היהודית ונציגי תנועות הנוער.

9. דגש מיוחד אני נותן השנה ל-INTERIOR המוזנח, שם ההתבוללות אף גדולה יותר מאשר בכירס. סיכמנו לקיים את יום העצמאות - האירוע המרכזי לקהילה היהודית ברוסריו ואילו את יום ירושלים נקיים בקורדובה. כן החלטנו שבפתיחת שנת הלימודים כל השליחים (שגרירות וסוכנות) יהיו נוכחים בבתי הספר השונים, כדי להדגיש החשיבות שאנחנו נותנים לחינוך היהודי.

10. לסיכום, דברי סגן השר בכירס עוררו ויכוח בין אלה החוששים שדבריו יובנו לא נכון והתרומות ירדו, לבין אלה שחושבים שעל ידי הסברה נכונה ושיתופה של כל הקהילה במאמץ, כאשר כמובן אחוז משמעותי יילך למען הקהילה, יגדילו משמעותית התרומות.

אני משוכנע שתפקידה של השגרירות בקרב הקהילה היהודית הוא מרכזי ובמיוחד בארגונינה ועליה לפעול בנוסף למשימותיה הרגילות ככח מחזק ומאחד של כל יהודי הקהילה ולא חשוב מעמדו.

אבירן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, תפוצות, שמורק, אמלט 2

סססס

אאא, חוזם: 3635

אל: רהמש/106

מ-: רומא, נר: 24, תא: 020294, זח: 1345, דח: מ, סג: בל,

בבב

בלמס/מידי

אל : מנהל תפוצות

דע : מנהל מק'א, מנהל קונסולרית

מאת: הקונסול-רומא

הנדון: מדינת ישראל והקהילות היהודיות בגולה

לחוזמ' 26582

הקהילה היהודית ברומא מונה כ-15,000 איש והיא הקהילה הראשונה בתפוצות ומקורה במאה השניה לפנה"ס. יהודי רומא מעידים על עצמם שהם הם התושבים הרומאים האמיתיים.

בשנת 1848 נפרצו חומות הגטו ברומא אך רק עם איחוד איטליה בשנת 1870 זכו בשוויון מלא. רקע זה חיוני מול התפיסה המאפיינת את יהודי רומא: 'אנו מגדירים עצמנו בראש ובראשונה כאיטלקים לכל דבר'.

בקלות רבה ניתן לאתר ולזהות את המחנות המאפיינים את הקהילה, המחנה הלובי המחנה הרומאי ומחנה 'המנותקימ' שבעיקרון אינם יוצרים קשר אינם רשומים כחברים בקהילה, אינם משלמים את המס החודשי לקהילה ואינם פעילים בשום מגזר ובשום נושא.

נישואין עם ישראלים/ישראליות הינו מאפיין נוסף בקהילה, כך שמטבע הדברים דווקא כאן ברומא הגבול בין הנושא הישראלי והנושא היהודי מטושטש, וזאת חרף ההבדלים הרדיקליים במנטליות, בתרבות במניעים לשהיה כאן וכו' וכו'.

לשגרירות קשר מעולה, אמיץ ויום יומי עם מנהיגות הקהילה, עשיריה ופרנסיה סדר גודל של כ-150 איש המופיעים בכל האירועים.

שכן עלינו לעשות המירב להגיע גם ל'יושבי השכונות' ליהודים הפשוטים שאינם עשירים ושאין מנהיגים. גם אלו זכאים לקבל ההרגשה של שותפות ואיכפתיות.

ובכך למנוע את התחושה שבראייתי קיימת לפיה מדינת ישראל מטפחת את בעלי הממון בלבד ומזניחה את האחרים.

השאיפה היא כמובן לתת לכל אחד מיהודי הקהילה את ההרגשה שהוא חשוב מוסף ושותף עם ישראל.

לקרן היסוד יכול להיות תפקיד מפתח בהליך זה כמו גם לפעילויות שונות שלנו גם במגזרים הנ'ל (בנוסף למטלות הייעודיות).

בתי ספר:-

אני רוצה להודות לך
ד"ר. 4.

בוגרי בית הספר היהודי ברומא אינם חוזר אינם דוברי עברית. מן הסתם לא תורחים ללמדם בצורה ובשיטה המניחה את הדעת. גם אנו וגם קרן היסוד והקרן הקיימת יכולים לסייע בענין.

מתוך הכרה שללא שפה שהיא הכלי הביסי לתקשורת והבנה - לא ניתן יהיה לקרבם ולשתפם.

יש לחזק את המערכת החינוכית לסייע ולייעץ גם מקצועית. יש 'לרענן' את החומר הנלמד ולהתאימו ככל האפשר לישראל המודרנית של היום.

עליה.

לדאבוננו קיימת אסכולה, שאיננה קטנה מספרית לפיה עליה = מילה גסה. מספר אנשי מפתח סבורים שמשיכת הצעירים ארצה תהרוס את הקהילה המקומית, תגרום לפרור משפחות וכו'.

יש לעשות המירב על מנת לנטרל את חשש ההורים מהשפעות ציוניות על הנוער שאכן נוטה ברובו לעליה.

פעילויות שלנו.

1. במסגרת פעילות ה'בית הישראלי' ומתוך ידיעה שחלקו הגדול של 'הציבור הישראלי' קשור ומעורה בציבור היהודי. (פתחנו מדור מיוחד בעיתון המופק ע'י השגרירות 'הגשר' שמו. הסוכנות היהודית ותנועות הנוער ה-שוה'צ וכו'. מנצלים העיתון להביא לידי ביטוי את המסרים שלהם.

2. דברי הסבר שלנו במאמרים בעיתונות מקומית יהודית כמו לדוגמא עיתון 'קרננו' המופק על ידי הקרן הקיימת.

3. סיורים יזומים שלנו בתוך הגיטו ופגישות עם יושבי השכונות בליווי המנהיגות הצעירה של הקהילה.

4. פעילות לאיתור יהודים שאינם עשירים ו/או מנהיגים בעלי השפעה כמעצבים ומשפיעים על הלכי הרוח בקהילה ברמה הזו.

5. הפצת חומר הסברתי מטעם השגרירות והרחבת מעגל התפוצה ככל שרק ניתן ע'מ שחומר ההסברה יגיע לכל אחד ואחד עד הרמה הנמוכה ביותר. רק בשיתופו של 'האיש הקטן' ירגיש כל אחד מהם שותף. נוכל ליצור ולחזק את הקשר.

6. אנו מקפידים ובתדירות גבוהה לארח יהודים מרמות שונות בבתנו. התחושה הכללית היא של אווירה מאוד חיובית, חברית ועניינית.

אין לי ספק שלשגרירות ולארגונים נוספים יש אפשרות קלה יחסית לחזק ולאחד את יהודי הקהילה ולא חשוב מעמדו של האיש ו/או מצבו הכלכלי.

היוזמה צריכה לבוא מאיתנו ודרכי הפעולה אינן מעטות וניתנות לישום בדרך קלה יחסית.

עמיקם

תפוצה: שדח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלארופה,
מק'א, קונס, תפוצות

סססס

אאאא, חוזם: 19507

אל: רהמש/904

מ:- המשרד, תא: 130394, זח: 1313, דח: ר, סג: בל,

ככב

937577

בלמ'ס/רגיל

אל: כל הנציגויות

מאת: תפוצות

הנדון: דיון ביחסי ישראל - תפוצות בעידן של שלום ושגשוג

למח'ס רגיל
ד"ר. יגאל

להלן דיווח שערך הצוער פני רביד שהשתתף בדיון הנ'ל:

במסגרת הכנס הבינ'ל ה-5 לתקשורת יהודית התקיים דיון בנושא שבנדון בהשתתפות שלמה הלל - יו"ר קרן היסוד, יחיאל לקט - היו"ר בפועל של הסוכנות, דיויד טברסקי - עורך 'מטרוסט' והלל הלקין.

שלמה הלל:

בעקבות תהליך השלום מתגבשת בישראל גישה שיותר אין צורך בגולה. לכן חשוב יותר מתמיד לחזק את הקשר בין ישראל והתפוצות.

הבעיה המרכזית כיום היא ההמשכיות היהודית. בעוד שהאורתודוקסים מקיימים את יהדותם ע"י ניתוק מהחברה הרי שכאשר יקיימו זאת רק ע"י שימור וחיזוק הקשרים עם מדינת ישראל.

יש צורך בהצלת יהודי מדינות המצוקה לא רק בשל הצורך בהצלה גופנית אלא גם מתוך ההבנה שאם לא יובאו לישראל הם יתבוללו כי אין להם בסיס יהודי. הסיוע לכך צריך לבוא גם מיהודי התפוצות וזהו עניין שבאחריותם כשם שהוא באחריות ישראל. לכן יש צורך בהשתתפות יהודי התפוצות במימון מפעלי העליה והקליטה. לסיכום הדגיש הלל ברוח הפתגם: מה שהיה הוא שיהיה. יחסי ישראל-תפוצות ימשיכו בקשר ובתלות ההדדית בינהן.

יחיאל לקט:

העליה היתה אחד הגורמים לתחילת תהליך השלום בשל פחד הערבים מהגידול הדימוגרפי של ישראל והתחזקותה. מצד שני המפתח לקליטת העליה הוא תהליך השלום שיבוא ליציבות הכלכלית שתגרור השקעות שבה הכרחיות לקליטה.

לדעתו אין סדר יום חדש בחיי יהדות העולם כי נושא המשכיות היהודית תמיד היה על סדר היום. החידוש היחיד הוא ההכרה בצורך בקביעת סדר יום חדש. מה שחשוב כיום הוא פיתוח החינוך היהודי והמעורבות ההדדית של ישראל בקהילת היהדות וההיפך הינה נכס.

דיויד טברסקי:

לדעתו יש ליצור מנגנון מוסדי חדש שיחבר בין הוולונטריות של היהדות האמריקאית עם המבנה הפוליטי בישראל. הפתרון לבעיית המשכיות היהודית הינו

מבחינה מוסדית. רק הבנה הדדית של צרכי הצדדים תאפשר הקמת מנגנון מעין זה.
לדעתו ככל שיתקדם תהליך השלום כך ישתנה הקשר בין ישראל והתפוצות. ללא הבנה הדדית של הבעיות ההדדיות הקשר בין ישראל והתפוצות לא ישתפר.

הלל הלקין :

הצינורות בקרב העם היהודי נותרה נחלתם של קבוצות דתיות-לאומיות בלבד והיא איבדה את מקומה בקרב רב הקבוצות בישראל.
תהליך השלום יהפוך את ישראל לחברה יותר ויותר מערבית ולכן יקטן כח המשיכה שלה כלפי התפוצות.
ההתבוללות ונישואי התערובת אינם ניתנים לעצירה ולכן הפעולות היהודיות בארה"ב תרם מאד. חוץ מאשר בקרב קבוצות אורתודוקסיות.
לפיכך יעבור הדיאלוג בין ישראל לגולה יותר ויותר דרך הצינורות הדתיים-לאומיים. מסכים עם סגן השר ביילין שאת הכסף היהודי יש להשקיע בחינוך בגולה ולא בישראל. אם המאבק על הקיום היהודי בא"י יסתיים ע"י הסכם שלום תהפוך ישראל עבור יהדות העולם רק כאפשרות לבוא לגור בה ועבור מרבית יהודי ארה"ב אפשרות זו אינה מעשית.

עד כאן .

תפוצות
10 במרץ 1994

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלים,
מצפא, אירופה, מזאר, אמלט, אפסוק, מצרים,
ישראלערב, ארבל, פרנ, משפט, שלום, כלכלית, תפוצות, תקשורת

סססס

***

***

***

***

אאא, חוזם: 4612

אל: רהמש/283

מ-: וושינגטון, נר: 102, תא: 020394, זח: 1925, דח: מ, סג: שמ,

בכבב

שמור/מיד

אל: מנהל מצפ"א

מנהל תפוצות

דע: ממנכ"ל, סמנכ"ל תקשורת

מאת: לש' שגריר, וושינגטון

הנדון: דיון יחסי ישראל - קהילה יהודית (14/2)
בהמשך למברקנו נר - 543 מ-14/2.

להלן פירוט מהלך הדיון:

I. בדיון שנערך בשגרירות השתתפו:

מרטי קראר, מינרד וישנר, לסטר פולאק, מלקולם הונליין, אל מוזס, דייויד האריס, בוב ליפטון, שושנה קרדין, לינדה קאם, לאונרד פיין, גארי רובין, ר' דייויד ספרסטיין, ד"ר נורמן אורנסטיין.

מצוות השגרירות השתתפו: שגריר, ציר, יששכרוף, דרנגר, ברקן, ירון, בינה והח"מ.

עוד הוזמנו להשתתף ולא יכלו להגיע: סטיב גרוסמן, ליאון ויזלטיר, מרטיין פרץ, שרה אהרמן ומורט אברמוביץ.

II. מהלך הדיון:

א. השגריר מברך המתכנסים ומציין כי יזם המפגש ע"מ לקיים דו-שיח במתכונת שונה במקצת הכוללת מקצוענים יהודים ויהודים בעלי השפעה שאינם "מסונפים" - (פורום שלא יעלה על 25 איש) דו-שיח שעיקריו יובאו לידיעת הקברניטים בישראל.

כנושאים מרכזיים לדיון הראשון מציע השגריר:

1. סוגיית האגנדה החדשה ליחסי ישראל - יהדות ארה"ב הנידונה בפורומים שונים מזה כמה חדשים.

2. תהליך השלום במז"ת כסוגייה ביחסי ישראל - יהדות ארה"ב.

ב. הציר מציע כנקודת פתיחה שאלה עליה יש לתת את הדעת. התייחסות הקהילה היהודית האמריקנית לאירועי שנת '67 בהשוואה ליחסה כיום לתהליך השלום במז"ת. בתקופה שהיא הרת גורל לציבור הישראלי כיצד זה שאנו עדים לתחושה

של אובדן/אפטיות בקהילה היהודית וזאת בהשוואה להתפרצות הרגשות והתלהבות שאחזו בקהילה ב-67'.

ג. שושנה קרדין מתייחסת לוויכוח הרציני הקיים בקהילה היהודית ביחס לתהליך השלום במז"ת - מודעת ארגון "PRO - ISRAEL" בנ"י טיימס (9.2) ממחישה כי יש יהודים המתנגדים לתהליך ומוכנים לממן מאבק בדעה"ק והתקשורת. וזאת בהשוואה ל-67' כאשר כל הקהילה היתה מאוחדת ו-"PRO ISRAEL".

ד. אל מוזס קובע כי עליה אינה סוגיה שצריך להכליל באג'נדה החדשה ליחסי ישראל יהדות ארה"ב. שכן 99 אחוז מיהודי ארה"ב ממילא לא יעלו לישראל. המצב כיום שונה מ-67' בה רמת מעורבות הקהילה היהודית היתה גבוהה !

לנוכח סכנה ממשית לעצם קיומה של מדינת ישראל קמו יהודים רבים אשר הרגישו צורך עז לבטא זהותם, ושייכותם.

בהשוואה ל-67', הרי שיהדות ארה"ב בתהליך השלום הנוכחי הינה על תקן של SPECTATOR במקרה הטוב, מידת המעורבות נמוכה בהרבה !

מוזס סבור כי מה שחשוב כיום הוא להגביר המודעות שהקהילה היהודית בארה"ב עלולה להיעלם.

עוד קובע מוזס כי גישת ישראלים מסוימים לפיה אין לייחס חשיבות וכי ניתן להתעלם מיהדות ארה"ב מוטעית ביסודה וכי יהדות ארה"ב כיום ובעתיד תמשיך

**TO MAKE A DIFFERENCE IN SOLIDIFYING THE
POLITICAL AND SECURITY RELATIONSHIP BETWEEN THE U.S AND ISRAEL.**

לבסוף מציינ כי ישראל חשובה לשימור יהדות ארה"ב ואילו יהדות ארה"ב חשובה לשימור הזהות היהודית בקרב הישראלים.

ה. ליאונרד פייין:

מסכים עם מוזס כי תפקיד יהדות ארה"ב בתהליך הנוכחי הוא של צופה מן הצד ובכך טמונה מתיחות מסוימת. בשל כך סבור פייין כי תגובות יהדות ארה"ב במקומן. ככלל יהדות ארה"ב שואפת שהתהליך יגיע לסיום קונסטרוקטיבי שיענה בה בעת על דאגות הביטחון.

הקהילה היהודית יודעת שאין היא יכולה לתת הפתרון להתמודדות עם סוגיות בטחון ישראל. מאידך אם תשתוק הרי שבוואקום זה יופיעו מנפרד להמן, AFSI ודומיהם. אין פייין בטוח שהקהילה מעוניינת להתמודד עם התופעות הנ"ל.

ו. נורם אורנסטין:

ב-67' היה זה עולם שונה לגמרי. כל הנתונים של 67' כבר לא קיימים. תהליך השלום ככל שיתקדם יפסיק לתפוס מקום מרכזי בתודעת הציבור האמריקאי והקהילה היהודית ! סיוע החוץ יכול להיעלם תוך 5 שנים.

על מנהיגים ישראלים ויהודים כאחד לחשוב כיצד ממשיכים דינמיות היחסים - ישראל ארה"ב ויחסי ישראל-קהילה יהודית. בנוסף לאור השינויים העוברים על שתי הקהילות הגיעה העת לצקת תוכן חדש ליחסים.

עוד חשוב לציין, כי:

1. בתחום הכלכלי, על ישראל לצפות לפחות כסף אמריקני וכסף יהודי אמריקני.

2. בנית גשרים בין שתי הקהילות תיתכן רק ע"י מציאת תכן חדש ליחסים. ישראל כבר מדינה "מבוגרת" כלכלית ופוליטית ויחס יהדות ארה"ב אליה צריך להגיע ל"בגרות" דומה.

3. אקטיביזם פוליטי יהודי ישנה צורתו - "התייצבות היהודים לדגל" לה היינו רגילים בעבר לא תימשך בעתיד באותה צורה ומתכונת.

ז. ר' דיויד ספרסטיין:

1. אנו ניצבים בפני נקודת משבר במונחים פוליטיים - צמצום חבילת סיוע החוץ כאשר לראשונה ישנן קבוצות מיעוטים/קבוצות התומכות בסיוע למדינות מתפתחות, הדורשות להעביר סיוע מישראל למדינות אחרות. "זו קטסטרופה הן לישראל והן ליהדות ארה"ב".

2. נושא המשכיות היהודית מהווה חוליה מקשרת בין ישראל ליהדות ארה"ב. זוהי סוגיה מרכזית של CROSS FERTILIZATION בין שתי הקהילות.

3. כל המסגרות המוכרות מתמוטטות ועל כן יהיה צורך בהקמת מסגרות חדשות. לדוגמא נושא הצדק החברתי ("תיקון עולם") צריך לתפוס מקום מרכזי ביחסים. כמו כן ישראל יכולה למצוא תפקיד בחינוך היהודי.

4. יש לחשוף המנהיגות היהודית למנהיגות הישראלית וגם ההפך. ישנה תחושה שעבור ישראלים רבים המנהיגות היהודית היא בלתי רלוונטית. ספרסטיין נדהם מהבורות של מנהיגים ישראלים בכל הקשור ליהדות ארה"ב, למבנה המערכת הפוליטית האמריקנית וכד'. יש עבודה רבה שצריך לעשות בתחום זה. מציע, למשל, תכנית דיאלוג של רוח"מ עם הקהילה היהודית או לחילופין תכנית דיאלוג של נשיא המדינה כמסגרות אשר ידגישו הבעיות והאתגרים בפניהם ניצבת ישראל ובכך גם להעביר מסר לציבור הישראלי כי לישראל אכפת מהקהילה היהודית וכי היא מייחסת חשיבות להפריה ההדדית בין שתי קהילות.

ח. מינרד ווישנר:

1. לקהילה היהודית עוד עבודה רבה בישראל. ישנם נושאים שהינם בוערים בחברה הישראלית ואנו כקהילה היהודית איננו יכולים לעמוד מנגד, אנו מתעקשים להיות שותפים.

2. בנושא התהליך ישנו ויכוח הן בקהילה היהודית והן בישראל. יש לעודד DEBATE בריא בסוגיות אלה.

3. רואה כבעיה הקושי הישראלי האמיתי בהבנת אופי ומבנה קהילה היהודית המאורגנת - שהינה מערכת המושתתת על בסיס וולונטרי טהור.

ט. השגריר:

1. היחסים עם הממשל האמריקני אכן מצוינים אך "לא לעולם חוסן" ואין ודאות

בכך שבעתיד לא נגיע גם למחלוקות עם ממשל זה או אחר - טוב שלא היה צורך במוביליזציה של הקהילה היהודית מאז פרשת הערבויות אך תתכן תקופה בה נזדקק לה שוב.

2. המצב היה שונה מזה של מאי-יוני 1967. קשה לעורר התלהבות סוחפת סביב התהליך הנוכחי המתמשך לאורך זמן וכרוך בהחלטות כאובות.

3. יש מוקדי התנגדות לתהליך השלום כקהילה היהודית האורתודוקסית, אך אין לקבל זאת כנתון יש לעבוד להסברת התהליך לציבור זה. חשוב לכלול בדיון הבא נציגים של הקהילה האורתודוקסית.

י. מרטי קראר:

1. סוגיית יחסי ישראל - יהדות ארה"ב הינה מלכודת מבחינת המינוח - מציין בבדיחות קיומם של 19 מכוני ישראל - תפוצות בישראל.

2. מדגיש כי אנו בצומת דרכים קריטית בה שתי הקהילות (ישראל ויהדות ארה"ב) עוסקות בהגדרה מחדש האחת של השנייה ובודקות ומגדירות מחדש את עצמן.

3. דברי הנשיא ויצמן על יהדות ארה"ב היו חסרי תקדים.

4. קראר מאמין בכל ליבו כי דה-לגיטימציה של חיים מוסדיים יהודים-אמריקנים לא תשיג דבר - זה רק יביא לקוטבויות. הקהילה היהודית תמיד תהיה בארה"ב. מדאיג אותו כי לא נמצאה המסגרת המוסדית המתאימה לטיפול ביחסי ישראל - קהילה יהודית.

5. שתי הקהילות מתרחקות במקום להתקרב. יש למצוא הכוון בו שתי הקהילות מעוניינות. הגיע הזמן ששתי המנהיגויות תשבנה יחד לגבש אגנדה משותפת להביא להתקרבות.

יא. בוב ליפטון:

1. שתי הקהילות משתנות באורח דרמטי.

2. ישראל כבר אינה הקבצן הזקוק לכסף. הכלכלה הישראלית מתפתחת.

יש צורך בשינוי הגדרת הקשר הכלכלי הראשוני בין הקהילה היהודית וישראל.

3. הקהילה היהודית מתאפיינת במגמת התבוללות הולכת וגוברת. הדור הצעיר מתרחק מיהדות ומישראל.

4. הקהילה היהודית לא תוכל לקום ולהגיב כמו פעם. מאמין שבמקרה משבר תתייצב הקהילה לדגל, אך המוביליזציה אינה פשוטה כבעבר.

עדיין יש לקהילה LEVERAGE על המתרחש בזירה האמריקנית:

5. יחסי שתי הקהילות מורכבים:

ליחסים היבטים רבים: פוליטיים, כלכליים ועוד. לכל היבט יש פתרון אחר.

יב. גארי רובין:

1. מציין, כי פעילי שלום בישראל וביהדות ארה"ב פיתחו יחסים מצוינים שרק התגברו במרוצת החודשים האחרונים וזוהי דוגמא שיכולה לשמש ישראלים ויהודים נוספים.

2. פעילי מחנה השלום בשתי הקהילות עבדו על מטרה משותפת ביחד וכך התחממו היחסים.

3. על מודעות נוסח מודעת "PRO ISRAEL" יש להגיב, שכן חוסר תגובה שולח מסר שלילי ליתר הקהילה.

4. חוסר התלהבות הקהילה מהתהליך מובן בשל היות התהליך הנוכחי חסר השראה.

אין זו בעיה של עמדות אלא בעיה של חוסר התלהבות.

יג. מיכאל שילה:

כישראלים אנו חשים שאנו על סף תקופה היסטורית שתשפיע עלינו ועל ילדינו ונכדינו. עד כמה היהודים האמריקנים חשים שזו נקודת מפנה?

יד. מלקולם הונליין:

1. יש להזמין לדיון הבא נציגי הקהילה האורתודוקסית.

2. אנו נוטים להפחית מחשיבות תפקידנו, אך אנו משחקים תפקיד מרכזי - הצלחנו לשמור מרבית הקהילה היהודית IN-LINE!

3. האירועים המלווים התהליך אינם מכתיבים התייחסות דרמטית מצד הקהילה.

טו. בוב ליפטון:

חשוב להשפיע על אנשים שיראו ישראל כמקום להשקעות - כלכלה מתקדמת. לא לראות בישראל מקום למתן נדבות וצדקה.

טז. שגריר:

חשוב להביא להגברת והפגנת תמיכה של הקהילה היהודית בתהליך השלום מהסיבות הבאות:

1. הדבר יצור אווירה שלה משמעות בארץ.

2. תמיכה פוליטית של הקהילה חשובה בפני עצמה.

3. תפיסת הממשל לגבי תחושות הקהילה היהודית משפיעה על מעורבותה, מדיניותה בתהליך.

שנת '94 עשויה להיות שנת הכרעות, אך לא כל ההתפתחויות תהיינה GLORIOUS. יש לחשוב איך מפיקים המקסימום מ"האטרקציות" של התהליך. טעות לחשוב, כי ברגע שנגיע להסכמים תמה הדרך. חמש השנים הקרובות תהיינה מכריעות הן

ביחסינו עם הפלסטינים והן ביחסינו עם יתר מדינות ערב. בוודאי נזדקק לסיוע הקהילה היהודית בתקופה חשובה זו.

יז. גארי רובין:

יש פירות רבים לתהליך הנוכחי וצריך להתחיל לתרגמם ולהפיצם. אין הקהילה מנצלת פירות השלום.

יח. מרטי קראר:

הקהילה היהודית האמריקנית לא מבינה התהליך על סוגיות הרבות. המטרות שהציב השגריר הן במקומן, אך עלינו להכיר בכך שהאיתות שקיבלו מנהיגים יהודיים ממנהיגים ישראלים היה לשמור על פרופיל נמוך בכל הקשור לתהליך - לא התבקשו לעשות דבר.

לאור הנ"ל מבקש:

1. בהירות לגבי מה שדרוש ולגבי מה שאנו רוצים.

2. הקהילה היהודית האמריקנית באמת לא מבינה את הסוגיות המונחות על השולחן ולכן אם ישראל סבורה שעל יהדות ארה"ב לנקוט בפעולה, עליה להסביר בדיוק במה דברים אמורים.

יט. דייויד ספרסטיין:

אנו מקבלים CONFUSING SIGNALS. מוביליזציה של הקהילה עבור מה?

יש להציג מטרות ברורות. יש להחליט על יעד ולהתארגן סביבו. התמיכה האמורפית היא המקשה.

צריך לעשות:

1. למען שיפור הפילטרים דרכם בוחנים היהודים את התהליך.

2. לפעול להפצת פירות השלום.

3. להבהיר איפה ניצב הרוב המכריע של הקהילה היהודית.

4. יש לחזק התודעה מדוע התהליך טוב לביטחון ישראל.

כ. דייויד האריס:

1. אנו טועים בקובענו קו שמפריד בין "פרו" ו"אנטי" תהליך שלום, שכן היכן עובר אותו קו?

2. לאור הנ"ל, העמדה של התומכים בתהליך הופכת למעורפלת.

3. אין זה בריא לעשות דה-לגיטימציה של המתנגדים לתהליך.

4. מרבית יהדות ארה"ב תומכת בתהליך. מרבית היהודים הינם בעלי דעות יוניות בהשוואה לישראלים, ומרבית היהודים תומכים במדיניות ממשלת ישראל.

5. מרבית יהדות ארה"ב אינה אידיאולוגית, וטעות היתה ליצור מחנאות בתוך הקהילה היהודית.

6. ישראל טעתה במסרים. היה צורך להדגיש שזה יהיה תהליך ארוך ומייגע ולא לצפות להישגים מדהימים מידי בוקר.

7. יהדות אורתודוקסית - חלוקים באופן לגיטימי על הדרך בה צריך להגיע לשלום, אך אין הם מתנגדים לעצם הרעיון.

8. ייתכן ש-19 מכוני מחקר ישראל-תפוצות אינם מספיקים, שכן עד כה לא נמצאו הפתרונות ליחסים מורכבים אלה.

כא. לסטר פולק והשגריר מסכמים הדיון וקובעים כי הפורום ישוב ויתכנס במועד שעוד ייקבע לאחר חג הפסח (לאו דווקא בהרכב זהה לזה שהתכנס הפעם).

עד כאן.

דן ארבל

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, מצפא,
תפוצות, סמנכלתקשורת, @ (ראשהממשלה)

סססס

107

דף 1	שגרירות ישראל
מתוך 11	סופס
דחיפות מידי	מברק
סיווג בלמס	
אל: תפוצות דע: מצפ"א, הסברה, לש. מנכ"ל, לש. חשר, קונכלים, צפ"א	
1178	
9	
מאת: ציר הסברה, וושינגטון	

אין יהיה הסברה

הודון: כנס המנהיגות הצעירה של המגבית

1. בימים 22.3 - 20.3 התקיים בווינגטון הכינוס הדו - שנתי של חמנהיגות הצעירה של המגבית. השתתפו כ 2,800 משתתפים מכל רחבי היבשת בין הגילאים 25-40. המשתתפים כולם פעילים וחורמים לפדרציות השונות במקומות מגוריהם.
2. ביומו השלישי של הכנס עלו המשתתפים לגבעה לחוקקיהם ע"מ לבצע שם לובינג בעיקר בנושאים עליהם דווחנו לכם בשעתו.
3. שני המאפיינים הבולטים של הכנס היו:
  - א. תחושת מרץ והתלהבות אדירה של המשתתפים יחד עם צמא למעורבות פעילה בעניינים המרכזיים של העם היהודי.
  - ב. עניין חרבה יותר מבעבר, לדברי מי שהשתתפו בכנסים קודמים, שגילו המשתתפים בנושאים יהודים ובנושאי פנים.
4. הנושא הישראלי הוצג בהרחבה בכנס (ראו תכנית הכנס המצ"ב). מעניין שחביקוש להשתתפות בקבוצות הדיון בנושא הישראלי היה פחות מעט מהצפוי. גם בכנס זה חזרה התופעה הנושנית מאז אחרי ה G.A. לפיה בנוסף לנציגי הממשלה מוזמן להציג את דבריו גם נציג האופוזיציה. את קשת הדעות הפוליטיות בישראל ייצגו הפעם ח"כ בורג ולנדאו.
5. הכנס הותיר רושם מרחיב לב של מחויבות עמוקה ונכונות להתגייסות של דור עתיד בקהילה היהודית. רק תקנות מכבי האש על מספר חרשאים להיכנס לאולמות הכנס מנעו הגעתם של עוד מאות משתתפים נוספים מכל רחבי היבשת לחשתתף בכנס. שחרשמה אליו חסתימה כבר בדצמבר. ארגון האירוע ברובו אגב נעשה ע"י LAY PERSONS ולא דווקא ע"י מקצוענים.

φ

נמרוד ברק

גיה יכה סטה
מנהל מנהל
1
2
1
1
2
1
1
1

- a1 - Aristocrat
- a2 - Aristocrat Bold
- a3 - P1
- a4 - DINGBAT

- b1 - Times Roman
- b2 - Times Roman Italic
- b3 - Times Roman Bold
- b4 - Times Roman Bold Italic

- c1 - Zapf Chancery Medium
- c2 -
- c3 -
- c4 -

- d1 -
- d2 -
- d3 -
- d4 -

Note: This is the program that is going to
 Print. Obviously, there will be some changes between
 now and the Conference, See you there -

[Handwritten signature]

2/11
 1178

**United Jewish Appeal
 Ninth National
 Young Leadership Conference**

**Challenges to
 a New
 Generation**

Washington, D.C.—March 20-22, 1994

PROGRAM

- Joel D. Tamber, National Chairman
- Richard L. Pearlstone, National Chairman-Destinate
- Marvin Lander, President
- Rabbi Brian L. Lurie, Executive Vice President
- Max R. Schwayer, II, Young Leadership Cabinet Co-Chair
- Emily F. Zimmerman, Young Leadership Cabinet Co-Chair
- Linda B. Beerman, Washington 9 Conference Co-Chair
- Robert W. Fisher, Washington 9 Conference Co-Chair
- Yael Sefton, Director, Young Leadership Cabinet
- Marta Egert, Associate Director, Young Leadership Cabinet
- Lewis Malokoff, Asst. Director, Young Leadership Cabinet

UNITED JEWISH APPEAL, INC.
 77 PARK AVENUE • SUITE 200 • NEW YORK, NY 10016-1599

SATURDAY, MARCH 15, 1994

4:00 - 10:00 p.m. VISITS TO THE U.S. HOLOCAUST MEMORIAL MUSEUM
Arranged by community request

9:00 p.m. DESSERT RECEPTION
(International Ballroom)

SUNDAY, MARCH 20, 1994

8:00 - 11:30 a.m. UNIVERSITY PROGRAMS BOARD MEETING (Caucus)

10:00 - 11:00 a.m. YOUNG LEADERSHIP CABINET MEETING (Jefferson)

11:00 a.m. - 12:30 p.m. UJA NATIONAL CHAIRMAN'S BRUNCH (By Invitation Only)
(Thoroughbred)

11:30 a.m. - 12:30 p.m. MODERATORS TRAINING
(Map)

New Participants Please Attend One:

11:30 a.m. - 12:15 p.m. NEW PARTICIPANTS ORIENTATION A
(Lincoln)

12:30 p.m. - 1:15 p.m. NEW PARTICIPANTS ORIENTATION B
(Lincoln)

1:30 - 3:15 p.m. OPENING PLENARY
(International Ballroom)

CHALLENGES TO A NEW GENERATION

Presiding: Max R. Schreyer, II
Co-Chair, Young Leadership Cabinet
Emily F. Zimmera
Co-Chair, Young Leadership Cabinet
Linda S. Boerman
Conference Co-Chair
Robert W. Fisher
Conference Co-Chair
Mark S. Melman
Young Leadership Cabinet

Welcome: Joel D. Tauber
National Chairman
United Jewish Appeal

Keynote Address: Henry Winkler
Producer, Director, Actor

3:30 - 5:00 p.m. CONCURRENT WORKSHOPS
I. CAMPAIGN UPDATE 1994
(Lincoln East)

Given the present situation in the Middle East, the 1994 elections will prove critical for the pro-Israeli and Jewish community. Our speakers will address what is at stake, overall trends and issues, and important races to watch in 1994.

Panelists: Mark Melman, *Political Consultant and C.E.O. Melman + Lamport + Lake, Inc.*
Mike Murphy, *Political Consultant, The Murphy Finisk & Gault Agency, Inc.*
Elizabeth Schreyer, *Senior Advisor to the Executive Director, AIPAC*

Moderator: David Victor, *Detroit, MI*
Young Leadership Cabinet

3/14

1178

2. LIVING WITH THE MEMORY: HOW THE HOLOCAUST HAS SHAPED MODERN JEWISH LIFE
(Jefferson East)

No single event has had a greater impact on the course of modern Jewish life. How has the Holocaust shaped our community, and, with the last generation of survivors disappearing, will the memory be preserved?

Panelists: Deborah Lippadt, Ph.D.
Professor of Modern Jewish and Holocaust Studies, Emory University
Rabbi Edward Feld
Society for the Advancement of Judaism

Moderator: Myriam Leht, *Miami, FL*
Young Leadership Cabinet

3. STRATEGIES FOR REBUILDING THE URBAN CORE
(Thoroughbred)

Since our ancestors first arrived on the Lower East Side, the American Jewish community has played a key role in American urban life. As the new generation of Jewish leadership, what role can we play in America's urban renewal?

Panelists: William Galston, *Deputy Assistant to the President for Domestic Policy*
Chief Ruben Greenberg, *Chief of Police, Charleston, SC*

Moderator: Jill Goldenberg, *Boston, MA*
Young Leadership Cabinet

4. THE DEVELOPING ISRAELI ECONOMY
(Monroe East)

Effective development of the Israeli economy offers the best insurance for the long-term health and survival of the State. And, with the possibility of peace, the prospects for the region look better than ever. What role can and should the American Jewish community play to insure the success of these endeavors?

Panelists: Dr. Bernard Avishai, *Senior Consultant, Monitor Company*
Dr. Avin Rabushka, *Senior Fellow, Hoover Institution, Stanford University*
Howard Rosen, *Executive Director of Competitiveness Policy Council*

Moderator: Ann Cohen, *Washington, DC*
Young Leadership Cabinet

5. I'M OKAY, YOU'D BETTER BE PERFECT
(Jefferson West)

In this insightful, candid, and very funny presentation, William Novak asks—and also answers—several pressing questions, including: Why do so many talented and attractive younger Jews find it difficult to meet appropriate partners of the opposite sex? What are some of the main complaints that Jewish women have about Jewish men—and vice versa? And, most important, how can these problems be solved?

4/11

1178

Speaker: William Novak, Author and Humorist
Moderator: Robert Glimeher, Pittsburgh, PA
Young Leadership Cabinet

6. THE CHALLENGES OF INTERMARRIAGE (Monroe West)

Today more than 50% of American Jews are marrying non-Jews and the trend appears to be on the rise. How does this impact the future of the Jewish community and what should our communal response be?

Panelists: Professor Egon Mayer, Sociologist and Demographer, Brooklyn College
Lisa Shapiro, Program Director of Interfaith Services, JCC of Greater Washington
Steven Bayme, Director of Jewish Communal Affairs, American Jewish Committee
Moderator: Marcia Tabatchnick, MetroWest, NJ
Young Leadership Cabinet

7. WATER RIGHTS IN THE MIDDLE EAST: THE HOLY GRAIL OF THE MULTI LATERAL TALKS (Lincoln West)

While often overlooked by the media, the issue of water rights may be pivotal to insuring a long-term peace in the Middle East. How does this issue affect negotiations and how is it being handled?

Panelists: Dr. John Kolart, Professor of Geography and Near Eastern Studies, University of Michigan
Lt. Col. Oll Elin, Special Emphasis, Jewish National Fund
Moderator: Lynn Flaisher, Los Angeles, CA
Young Leadership Cabinet

8. THE WAR ON PEACE: THE IMPACT OF MUSLIM EXTREMISM (Georgetown)

Islamic fundamentalism is a powerful force shaping events across the globe. As the tragic bombing of the World Trade Center illustrates, the threat of fundamentalist terror is as real in the U.S. as it is in the Middle East. What is Islamic fundamentalism and how does ideology translate into action?

Panelists: Steve Emerson, Author and Journalist
Rabbi Michael Paley, Director Earl Hall Center, Columbia University
Dr. Morduchai Abir, Professor of Islamic and Middle Eastern Studies, Hebrew University
Moderator: Peter Smetl, New York, NY
Young Leadership Cabinet

9. RUNNING FOR POLITICAL OFFICE IN THE NINETIES (Military)

As participants in a representative democracy, it is critical that our generation cultivate a new crop of electoral leadership. What are the challenges in running for office and what does it take?

Panelists: Rep. Eric Fingerhut (D-OH)
The Hon. Les Fisher, Attorney General, Ohio
Joel Hyatt, Founder and Senior Partner, Hyatt Legal Services
Moderator: Sarah Katz, Orange County, CA
Young Leadership Cabinet

10. WHERE THE MONEY GOES: AN INSIDE LOOK AT THE JEWISH AGENCY AND THE AMERICAN JEWISH JOINT DISTRIBUTION COMMITTEE (Hemisphere)

A donation to UJA/Federation touches hundreds of thousands of people in countries around the world and your home town. What does your gift accomplish? What organizations does it go to and who decides how it will be spent? Take an inside look at the JAPT and JDC with national leadership.

Panelists: Jonathan Kolker, Treasurer, American Jewish Joint Distribution Committee
Paul Berger, Member of Jewish Agency for Israel Board of Governors
Moderator: Susan Seidler Pfefer, Kansas City, KS
Young Leadership Cabinet

11. HILL VISIT DELEGATION LEADERS' BRIEFING (International Ballroom West)

A final, essential briefing mandatory for all HJU Visit delegation leaders.

Moderators: Lauren Friedman, Houston TX
Young Leadership Cabinet
Suven Morris, Denver, CO
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #1: HOW TO PREPARE FOR PASSOVER AND CONDUCT A SEDER (Map)

Instructor: Rabbi Jeffrey A. Wahlberg, Adas Israel Congregation, Washington, D.C.
Session Chair: Steven R. Weingarten, Houston, TX
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #2: HOW TO KEEP A KOSHER KITCHEN (Dupont)

Instructor: Rabbi Ronald Schwartz, Beth Jernh Congregation, Baltimore, MD
Session Chair: Eba Korenman, Ft. Worth, TX
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #3: HOW TO PUT ON TALLIT AND TEFILIN (Edison)

Instructor: Rabbi Leonard Cahon, Congregation *Har Shalom*, Potomac, MD

Session Chair: Lewis Narry, Rochester, NY
Young Leadership Cabinet

6:00 - 6:30 p.m. **MINCHA/MAARIV**
(Bensonville-Traditional)
(Chevy Chase-Liberal)

7:00 p.m. **SENATORIAL DINNER PLENARY**
(International Ballroom)

Presiding: Rep. Eric Fingerhut (D-OK)
Young Leadership Cabinet
Belle Lind Gordon
Young Leadership Cabinet
Elizabeth Schreyer
Young Leadership Cabinet
Michael Rubenstein
Young Leadership Cabinet
Lynn Sachs
Young Leadership Cabinet

Greetings: His Excellency Itamar Rabinovich,
Israel's Ambassador to the U.S.
Naam Shor, Executive Director,
American Israel Public Affairs Committee

Featured Speakers: Senator Barbara Boxer (D-CA)
Senator Dan Nickles (R-OK)

DANCE PARTY
(Crystal Ballroom)

COMEDY CLUB
(Georgetown Room)
Featuring top comics, Aaron Frauman and
Carya Berk

MONDAY, MARCH 31, 1994

6:30 - 7:15 a.m. **SHACHARIT**
(Bensonville-Traditional)
(Chevy Chase-Liberal)

7:00 - 9:00 a.m. **CONTINENTAL BREAKFAST PLENARY**
AFRICAN AMERICAN/JEWISH RELATIONS
The Challenge of Rebuilding the Old Coalition
(International Ballroom)

Presiding: Ronnie Baretz
Young Leadership Cabinet
Dr. Mark Rosen
Young Leadership Cabinet

Featured Speakers: Reverend Jesse Jackson, President
and Founder of the National Rainbow
Coalition (Invited)
Rep. Kwesi M'fume (D-MD)
Chair, Congressional Black Caucus
Dr. Martin Peretz
Publisher, *The New Republic*;
Lecturer on Social Studies,
Harvard University
Dr. Lawrence Rubin
Executive Vice President, National
Jewish Community Relations Council

Moderator: Frank Sesno, CNN Anchor

9:15 - 10:45 a.m. **CONCURRENT WORKSHOPS**

1. JEWISH LIFE IN RUSSIA AND THE FORMER SOVIET UNION (Monroe East)

While Operation Exodus has delivered 500,000 Jews from the former Soviet Union, many still remain, caught between the impulse to leave and the desire to regenerate their Jewish community. What are the prospects and what are the challenges facing Jewish life in the former Soviet Union? With nationalism on the rise, what dangers lurk in the future?

Panelists: Zvi Ottolman, Professor of Judaic Studies and Political Science, University of Michigan
Richard Waxler, Chairman, National Conference on Soviet Jewry
Michael Schneider, Executive Vice President, JDC

Moderator: Marilyn Sternborn, Kansas City, MO
Young Leadership Cabinet

2. JEWISH LIFE ON COLLEGE CAMPUSES: THE FRONT LINE IN THE BATTLE FOR CONTINUITY (Military)

As we fight the battle for Jewish continuity, what exceptions and dangers lurk on the American college campus and how can we transform college life into a positive part of one's Jewish development?

Panelists: Richard Joel, International Director, Hillel
Mark Perens, National Director, Jews for Judaism
Rabbi Gerald Sarous, Director, George Washington University Hillel

Moderator: Jonathan Mayer, Chairman, UJA University Programs Department

3. ON THE TUBE, ON THE SCREEN AND ON THE STAGE: JEWISH IMAGES IN THE ENTERTAINMENT INDUSTRY (Georgetown)

Is Dr. Joel Fleischman good for the Jews? Jewish characters and Jewish themes have become prevalent in American entertainment. Why are Jewish issues so popular and how has the depiction of Jewish life changed on both the silver screen and the small screen?

Panelist: Harry Medved, Director of Communications, Screen Actors Guild
Robin Green,
Writer, "Northern Exposure"

Moderator: Dianne Zarum-Witman, Providence, RI
Young Leadership Cabinet

4. THE FUTURE OF FOREIGN AID TO ISRAEL.
(Lincoln West)

In an era of budgetary restraint, calls to cut foreign aid grow increasingly louder and more popular. In this environment of fiscal austerity, what are the prospects for maintaining Israel's aid package and what should be our role as American Jewish leaders and advocates for Israel?

Panelists: Malcolm Kowalein, Executive Vice Chairman, Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations
Nimrod Barkan, Minister of Public Affairs, Embassy of Israel

Moderator: Richard Bernstein, Miami, FL
Young Leadership Cabinet

5. THE PEACE PROCESS: ISRAEL AND THE PALESTINIANS
(Jefferson)

An inside look at the negotiations with the PLO, the implementation of the Oslo Accord and the challenges to come.

Panelists: Akiva Eider, Ma'Aratz
Linda Scherzer, Israeli TV Correspondent and Former CNN Correspondent

Moderator: Irit Waldbaum, Denver, Co.
Young Leadership Cabinet

6. AN ETHICAL DISCUSSION OF THE U.S. ROLE IN GLOBAL AFFAIRS
(Lincoln East)

As the world's sole superpower, the United States' role abroad must be re-examined and redefined. In the "New World Order," how should we define our national interests? Should our foreign policy be guided by a moral/ethical framework, and, if so, upon what values should our policy be based?

Panelists: Sen. Carl Levin (D-MI)
Rabbi David Saperstein, Executive Director, Religious Action Center, Union of American Hebrew Congregations
Sheldon Richmond, Senior Editor, CATO Institute

Moderator: Susan Lowenberg, San Francisco, CA
Young Leadership Cabinet

7. WHY BE JEWISH?
(Hemisphere)

Your grandparents had a Judaism of destiny. You have a Judaism of choice. Do you want it?

Panelists: Rabbi Steven Greenberg, Senior Teaching Fellow, CLAL
Emily F. Zimmern, National Co-Chair Young Leadership Cabinet
Jonathan Ross, Israeli Forum Member

Moderator: Fred Denitz, Los Angeles, CA
Young Leadership Cabinet

8. STRATEGIES FOR POLITICAL ACTION
(Monroe West)

As young Jewish leaders, it is essential that we make our political voices heard now. This interactive/hands-on workshop will offer practical approaches to political involvement that can be applied in your own community.

Panelists:

David Spak, Director & Former President, CityPAC
Andy Hochberg, Former President & Member of CityPAC Advisory Council
Saul Gornoran, Special Projects Chair, Young Leadership Cabinet

9. JEWISH LITERACY
(Thoroughbred)

To be effective and credible Jewish leaders, we must know who we are and what we represent. Find out "everything you always wanted to know about being Jewish but were afraid to ask" in an interactive session with well-known author and scholar, Joseph Telushkin.

Speaker: Rabbi Joseph Telushkin, Author and Lecturer

Moderator: Scott Redsten, Los Angeles, CA
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #1: HOW TO MAKE THE SHABBAT ONE OF SHALOM
(Dupont)

Instructor: Rabbi Bruce Alt, Adat Reyem, Springfield, VA

Session Chair: Fran Immerman, Cleveland, OH
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #2: HOW TO PREPARE FOR PASSOVER AND CONDUCT A SEDER
(Map)

Instructor: Rabbi Sidney Schwartz, President, Washington Institute for Jewish Leadership and Values, Rockville, MD

Session Chair: Ellen Beller, Denver, CO
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #3: HOW TO KEEP A KOSHER KITCHEN
(Edison)

Instructor: Rabbi Matthew Simon, D'nei Israel Congregation, Rockville, MD

Session Chair: Steven J. Brodie, Miami, FL
Young Leadership Cabinet

9:30 a.m. - 12:30 p.m.

CONCURRENT WORKSHOPS

1. RUSSIA AND THE FORMER SOVIET UNION TODAY (Monroe East)

What are the current political realities in the former Soviet Union? How threatening is hard-line nationalism to the fledgling Russian democracy? Who will be the major players and for how long? Take an in-depth look and ask the experts.

Panelists: Thomas Dine, Assistant Administrator, Bureau for Europe and the New Independent States, Agency for International Development
Professor Jerry Hough, Brookings Institute
Stacy Hayes (D-MD) (Invited)

Moderator: Michael Fisher, Cincinnati, OH
Young Leadership Cabinet

2. WHITE HOUSE DECISION MAKING (Jefferson East)

Find out how the big decisions are made from those who walk the halls of the West Wing. These insiders are as inside as it gets.

Panelists: Rahm Emanuel, Assistant to the President and Deputy Director of Communications
Malcolm Moosnick, Executive Vice Chairman, Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations
Jim Pinkerton, Former Assistant to President Bush for Policy and Planning; Senior Fellow, Manhattan Institute

Moderator: Howard Zack, San Francisco, CA
Young Leadership Cabinet

3. MAKING OUR VOICES HEARD, MAKING OUR VOTES COUNT: THE URGENCY OF GRASSROOTS ACTIVISM (Monroe West)

It is crucial that our generation involve itself in local, state and national politics. How can we be sure that our nation adopts policies that safeguard our community in the U.S. and in Israel? As American Jewish leaders, we must participate in the process as well as at the polls.

Panelists: Steve Gutow, Executive Director, National Jewish Democratic Council
Matthew Brooks, Executive Director, National Jewish Coalition
Henry Ellenbogen, Former Chief of Staff and Campaign Manager, Rep. Peter Deutsch (D-FL)

Moderator: Elizabeth Schroyer, Washington, D.C.,
Young Leadership Cabinet

7/11
1178

4. SHAPING A PRO-ISRAELI COMMUNICATIONS STRATEGY (Thoroughbred)

From the water cooler at work to the halls of Congress, how can we, both individually and collectively, put forth a positive image of Israel?

Panelists: Jonathan Kwitler, Middle East Policy Consultant
Nimrod Barkan, Minister of Public Affairs, Embassy of Israel
Steve Rabinowitz, Media Consultant, Rabinowitz Strategies

Moderator: Jordan Levy, Buffalo, NY
Young Leadership Cabinet

5. THE CHANGING FACE OF JEWISH PHILANTHROPY (Hemisphere)

Changing trends in philanthropy; the movement towards peace in the Middle East; a new era of partnership in Israel-Diaspora relations - all of these factors challenge us to redefine our goals and strategies for Jewish fundraising in the 90's and beyond.

Panelists: Shoshana Cardin, Chairman, CLAL
Morris Sherman, Vice President, Campaign, United Jewish Appeal
Adam Kahn, Chief Operating Officer for Financial Resources, UJA Federation of NY

Moderator: Marty Liu, Palm Beach City, FL
Young Leadership Cabinet

6. ARMS CONTROL AND MAINTAINING THE QUALITATIVE EDGE (Jefferson West)

Given the shifting realities in the Middle East, how do we effectively balance the need to maintain Israel's military edge while controlling the dangerous proliferation of armaments in the region?

Panelists: Shoshana Bryen, Director of Special Projects, JINSA
Major General Giora Romm, Military Attache, Embassy of Israel

Moderator: Sodi Schwartz, New York, NY
Young Leadership Cabinet

7. THE PEACE PROCESS: ISRAEL AND THE ARAB STATES (Georgetown)

Can historic enemies turn from hatred to cooperation? What's next in this era of uncertainty and promise?

8/11 - M78 -

Panelists: Amatzia Boram, Senior Lecturer, Dept. of Middle East History, Hebrew University
Martin Indyk, Senior Director for Near East and South Asian Affairs, N.S.C.
Michael Shilo, Deputy Chief of Mission, Embassy of Israel

Moderator: Lynn Flaisher, Los Angeles, CA
Young Leadership Cabinet

8. TALES FROM THE VOLCANOS
EDGE: STORIES FROM THE FRONT
LINES OF JEWISH RELIEF AND
RESCUE
(Military)

A behind the scenes look at the actual rescue and regeneration of Jewish life in places of distress.

Panelists: Karel Ungar, First Head, JAFI Delegation in the Former Soviet Union
Danya Piss, Jerusalem Regional Director, Akiyah and Kithah, JAFI
Amir Shariv, Director of Special Projects, JDC

Moderator: Carby Gross, Ft. Lauderdale, FL
Young Leadership Cabinet

9. HOW MANY ISRAELS ARE THERE?
THE RELATIONSHIP BETWEEN
THE SECULAR AND ORTHODOX IN
ISRAELI SOCIETY
(Lincoln East)

In Israel, religion has become all or nothing, separating the Jewish community into two parallel camps. Examine how this social and political polarization has impacted the fabric of Israeli society.

Panelists: M.K. Avraham Burg, Labor Party
David Twersky, Metro West Jewish News
Rabbi Reuven Klinezman, Senior Associate, CLAL; Associate Professor, Brandeis University

Moderator: Mark Hefter, New Orleans, LA
Young Leadership Cabinet

10. REDEFINING THE ROLE OF
WOMEN IN JUDAISM
(Lincoln West)

From Sarah to Deborah to Golda, Jewish women have played a critical role in the history of our people. Who should be the role models for the women of our generation?

Panelists: Rabbi Sandy Sasso, Congregation Beth El Zedek, Indianapolis, IN
Susan Weidman-Schneider, Editor-in-Chief, Lilith Magazine
Ilu Greenberg, Author and Lecturer

Moderator: Andrea Aaron, New York, NY
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #1: FROM
THE CRADLE TO THE GRAVE—
JEWISH LIFE CYCLES
(Farragut)

Instructor: Rabbi Jack Luxemburg, Temple Beth Ami, Rockville, MD

Session Chair: Vicki Trachten-Schwartz, New Haven, CT
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #2: HOW
TO PERSONALIZE TZEDAKAH - ACTS
OF GEMILUT CHASADIM
(Dupont)

Instructor: Rabbi Saul Kass, Director of Chaplaincy Services, UJA Federation of Greater Washington

Session Chair: Ron Klein, Detroit, MI
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #3: HOW
TO INVOLVE CHILDREN IN JUDAISM
(Conservatory)

Instructor: Rabbi Warren Stans, Temple Emanuel, Kensington, MD

Session Chair: Amy O'Beit, Washington, DC
Young Leadership Cabinet

YOUNG LEADERSHIP
PROFESSIONALS MEETING—A MAJOR
AND LARGE COMMUNITIES
(Caucus)

Facilitator: Katherine Tick, Young Leadership Director, Jewish Community Federation of San Francisco

YOUNG LEADERSHIP
PROFESSIONALS MEETING—
INTERMEDIATE AND SMALL
COMMUNITIES
(Map)

Facilitator: Michael Abidor, Executive Director, Charleston Jewish Federation

12:45 - 3:15 p.m. LUNCHEON PLENARY
CHALLENGES TO NEW ISRAELI
LEADERSHIP
(International Ballroom)

Presiding: Lauren G. Friedman, Young Leadership Cabinet
Susan J. Morris, Young Leadership Cabinet

Speakers: Member of Knesset Avraham Burg, Labor Party
Member of Knesset Dr. Uzi Landau, Likud Party

Moderator: Shoshana Cardin, Chairman, The National Jewish Center for Learning and Leadership

Mission Presentation
Presenters: Diane F. Frynowsky
El N. Puterman
Co-Chairs, Chasak 2 Mission
Young Leadership Cabinet

9/11
1178

5:00 p.m. **CONCURRENT WORKSHOPS**
I. TEARS OF BOSNIA: THE AMERICAN RESPONSE, THE JEWISH RESPONSE
(Thoroughbred)

An inside look at the situation in Bosnia and America's policy in the region through the eyes of those covering the conflict from the frontlines. As Jewish leaders committed to never again bearing witness to genocide, what is our responsibility in responding to their tragedy? Does "never again" apply only to Jews?

Panelists: Edward Serotta, *Photojournalist*
Tom Ojeter, *National Public Radio*
Steve Walker, *Executive Director, American Committee to Save Bosnia*

Moderator: Michael Lebowitz, *Chattanooga, TN Young Leadership Cabinet*

2. COALITION BUILDING: THE KEY TO ENGINEERING OUR CONTINUED POLITICAL EFFECTIVENESS
(Jefferson East)

While the traditional ethnic enclaves of America's past are disintegrating, tomorrow's coalitions are still to be formed. How can the Jewish community build coalitions that protect and advance our interests and what role in the process do we have as Jewish leaders?

Panelists: Ilcane Ror-Lehtinen (R-FL)
Rep. Charles Schumer (D-NY)

Moderator: James Samuels, *Cleveland, OH Young Leadership Cabinet*

3. BEING JEWISH AND BEING IN CONGRESS
(Jefferson West)

What does it mean to represent both a constituency and a community? How does a member's Jewish identity define his/her institutional role and how do Jewish values shape and inform Congressional decision-making?

Panelists: Rep. Nita Lowey (D-NY)
Rep. Steve Schiff (R-NM)
Rep. Sam Cooper (D-AZ)

Moderator: Elaine Lev, *Chicago, IL Young Leadership Cabinet*

4. FIGHTING ANTI-SEMITISM AT HOME AND ABROAD
(Lincoln East)

From skinheads to Farnikhan, Jews continue to battle old hatreds and dangerous stereotypes, both in the United States and abroad. Is our level of comfort with our status in America justified? With the resurgence of nationalism and nativism in Europe, what dangers lurk for the international Jewish community?

Panelists: Jerome Chant, *Co-Director for Domestic Concerns, NJCRAC*
Michael Miller, *Executive Director, Jewish Community Relations Council of New York*
Kenneth Jacobson, *Director, International Affairs Division, ADI*

Moderator: Adam Baran, *Wichita, KS Young Leadership Cabinet*

5. AN AMERICAN JEWISH RESPONSE TO HUNGER, HOMELESSNESS, AND POVERTY
(Georgetown East)

How should our community respond to the domestic problems of America and how does Jewish tradition instruct us to deal with issues of social justice?

Panelists: Leonard Fein, *Founder, Mazon*
Dr. Marshu Martin, *Director of the Interagency Council on the Homeless*
Sharon Parrot, *Research Associate, Center for Budget Priorities*

Moderator: Kenneth Goldhoff, *Cincinnati, OH Young Leadership Cabinet*

6. JEWISH PERSPECTIVES ON HEALTH CARE
(Military)

As the debate on health care heats up, how can we affect the process both as citizens and as Jews? What are the major issues on the Hill and how will the various proposals affect the community's ability to deliver services to our sick and our elderly? How does Jewish tradition address the issue, and what might the teachings of our people add to the debate?

Panelists: Rep. Ron Wyden (D-OR)
Judy Feder, *Principal Deputy Assistant Secretary for Planning and Evaluation, HHS*
Rabbi Barry Freundel, *Keshet Israel Synagogue, Washington, DC*

Moderator: Dr. Kathy Fields-Rayant, *San Francisco, CA Young Leadership Cabinet*

7. BUILDING THE LIVING BRIDGE
(Manroe West)

What does Israel offer American Jews and how can an enhanced Israel-Diaspora partnership affect the continuity of American Jewry?

Panelists: Rabbi Reuven Klineiman, *Senior Associate, CI-AL, Associate Professor, Brandeis University*
Jonathan Woodhur, *Executive Vice President, Jewish Education Service of North America*
Linda Scherzer, *Israeli TV Correspondent and Former CNN Correspondent*

Moderator: Kim Heiman, *Cincinnati, OH Young Leadership Cabinet*

8. WILL MY KID BE A MENSCH?
INSTILLING JEWISH VALUES IN
FAMILY LIFE.
(Georgetown West)

What are the values and qualities we should instill in our children to insure a Jewish future? What values and qualities should we exemplify so that our lives might be so rich and compelling that they create positive Jewish memories and a positive Jewish identity that our children will cherish and ultimately perpetuate?

Panelists: Rabbi David Welpe, Author and Lecturer, University of Judaism
Rabbi Sidney Schwartz, Director of Washington Institute for Jewish Leadership and Values
Peter Giffen, Director CRB Foundation; Director Abraham Joshua Heschel School, New York

Moderator: Robert Orty, Detroit, MI
Young Leadership Cabinet

9. JEWISH MEN & WOMEN: CAN WE TALK?
(Lincoln West)

This will be a highly interactive, interpersonal workshop where Jewish men and women will have the opportunity to share with one another stereotypes and assumptions that keep them apart. We will learn about bridging the gap to having Jewish relationships.

Speaker: Debbie Freed, M.S.,
Consultant and Counselor

Moderator: Joel Alperson, Omaha, NE
Young Leadership Cabinet

10. HOW DO WE BUILD
RELATIONSHIPS? GAYS, LESBIANS
AND THE JEWISH COMMUNITY
(Monroe East)

The Jewish community seeks to include all Jews within it as it nurtures caring relationships. Yet, most Jewish lesbians and gays feel distanced and alienated from Jewish religious and communal institutions. In what ways can Judaism and the Jewish community support gay and lesbian Jews in living rich Jewish lives as partners in the Jewish community?

Panelists: Rabbi J.B. Sacks, Congregation B'nai Jacob, Jersey City, NJ
David Elcott, Ph.D., Academic Vice President, CLAL

Moderator: Robert Kaufman, Steubenville, OH
Young Leadership Cabinet

10/11

1178

11. RECHARGING YOUR JEWISH
BATTERIES: PERSONAL APPROACHES
TO JEWISH SPIRITUALITY
(Hemisphere)

In post-modern America, it is more important than ever to make a personal connection to something greater than ourselves. Explore approaches to a renewed, personal Jewish connection and an opening to a richer, fuller life.

Panelists: Rabbi Alan Ciner, Agudas Achim Synagogue, Columbus, OH
Rabbi Tsvi Blanchard, Senior Teaching Fellow, CLAL

Moderator: Karen Marcus, San Diego, CA
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #1: HOW
TO MARRY JEWISH STYLE
(Map)

Instructor: Rabbi Paul Karbel, Newey Shalom Congregation, Bowie, MD

Session Chair: David Sherman, Chicago, IL
Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #2: HOW
TO MAKE SHABBAT ONE OF SHALOM!
(Dupont)

Instructor: Rabbi Jonathan Schnitzer, B'nai Israel Congregation, Rockville, MD

Session Chair: Amy Suzanne Traut, Kansas City, MO, Young Leadership Cabinet

JEWISH LEARNING SESSION #3: FROM
THE CRADLE TO THE GRAVE—
JEWISH LIFE CYCLES
(Census)

Instructor: Rabbi Daniel Z. Kramer,
Director IJA Rabbinic Cabinet

Session Chair: Howard Weismann, Los Angeles, CA, Young Leadership Cabinet

5:00 - 6:00 p.m. YOUNG LEADERSHIP DIVISION
CHAIR'S RECEPTION
(Presidential Suite)

This reception is for participants who are currently chairing their local Young Leadership Divisions.

5:00 - 6:00 p.m. POST-CONFERENCE PROGRAMMING
MEETING
(Jefferson West)

For professionals, post-conference, and recruitment chairs who will be implementing post-conference programming.

5:30 - 6:45 p.m. **SPECIAL SESSION FOR CLAL STUDENTS, PAST AND PRESENT**
"Preparing for the Third Millennium"
(Lincoln East)

Empowering lay leaders, particularly young leadership, to be active models of Jewish living and values.

Instructors: Rabbi Irwin Kula
Rabbi Steven Greenberg
Rabbi Tevi Blanchard
Rabbi Reuven Kimmelman
David Elson, Ph.D.

6:00 - 6:30 p.m. **MINCHA/MAARIV**
(Baneroff - Traditional)
(Chevy Chase - Liberal)

7:30 p.m. **DINNER PLENARY**
HEROES OF EXODUS
(International Ballroom)

Presiding: Max R. Scheyer II, Co-Chair
Young Leadership Cabinet
Emily F. Zimmern, Co-Chair
Young Leadership Cabinet

Greetings: Richard L. Pearlstone,
National Chairman Designate, UJA
Richard L. Wexler,
Operation Exodus Chairman, UJA

Heroes of Exodus Presentation

Featured Speakers: Joel S. Baren, Co-Chair Designate,
Young Leadership Cabinet
Susan U. Katz
Eli N. Puterman
Operation Exodus Co-Chairs,
Young Leadership Cabinet

10:00 p.m. **OPTIONAL COMMUNITY MEETINGS**

TUESDAY, MARCH 22, 1996

7:00 - 7:30 a.m. **SHACHARIT**
(Baneroff - Traditional)
(Chevy Chase - Liberal)

7:15 - 8:30 a.m. **CONTINENTAL BREAKFAST**
ESSENTIAL BRIEFINGS FOR HILL
VISITS. BE PREPARED—BE ON TIME

BREAKFAST 1 (International Ballroom Center)
Chair: Jill Goldenberg, Boston, MA
Young Leadership Cabinet
Speaker: Esther Kurz, Director for
Legislative Strategy and
Policy, AIPAC

Connecticut, Delaware, District of Columbia, Maine, Maryland,
Massachusetts, New Hampshire, New Jersey, Pennsylvania,
Rhode Island, Vermont, Virginia

BREAKFAST 2 (Monroe and Lincoln)
Chair: Fred Tresholt, Toledo, OH
Young Leadership Cabinet
Speakers: Jeffrey Colman, Legislative
Liaison, AIPAC
Rachel Mann Cohen,
Director of the Jewish
Federation of Metropolitan
Chicago Washington Office

Iowa, Illinois, Indiana, Kansas, Kentucky, Michigan,
Minnesota, Missouri, Nebraska, North Dakota, Oklahoma,
South Dakota, West Virginia, Wisconsin, Wyoming

BREAKFAST 3 (International Ballroom East)
Chair: R. Justin Garen, New Orleans, LA
Young Leadership Cabinet

Speakers: Arne Christenson, Legislative
Director, AIPAC
Lisa Shuger Hubliis,
Associate Director of the
Council of Jewish Federations
Washington Action Office

Alabama, Arkansas, Florida, Georgia, Louisiana, Mississippi,
North Carolina, South Carolina, Tennessee

BREAKFAST 4 (International Ballroom West)
Chair: Lynn Flaisher, Los Angeles, CA
Young Leadership Cabinet

Speakers: Chad Asareh, Legislative
Liaison, AIPAC
Diana Aviv, Director of the
Council of Jewish Federations
Washington Action Office

Alaska, Arizona, California, Colorado, Hawaii, Idaho,
Montana, Nevada, New Mexico, Oregon, Texas, Utah,
Washington

BREAKFAST 5 (Jefferson)
Chair: Scott Mackler, Syracuse, NY
Young Leadership Cabinet
Debra Trachtenberg,
New York, NY
Young Leadership Cabinet

Speakers: Wendy Senor, Legislative
Liaison, AIPAC
Lanille Polen, Legislative
Assistant, The Council of
Jewish Federations
Washington Action Office

New York State

8:30 a.m. BUSES DEPART PROMPTLY FOR CAPITOL HILL.

9:00 a.m. - Noon INDIVIDUAL APPOINTMENTS WITH
MEMBERS OF CONGRESS

12:15 - 1:00 p.m. LUNCH
(International Ballroom)

1:00 - 3:00 p.m. CLOSING PLENARY
CHALLENGES TO A NEW GENERATION

Presiding: Linda S. Baerman, Conference Co-Chair
Robert W. Fisher, Conference Co-Chair
Debra F. Padi, Co-Chair Designate
Young Leadership Cabinet

UJA Award Presented to
Senator Howard Mendenbaum (D-OH),
in honor of a lifetime committed to
serving the Jewish people. Presented by
Senator Frank Lautenberg (D-NJ)

Remarks: Rabbi Brian L. Lurie, Executive Vice
President, United Jewish Appeal

Speaker: Rabbi Irving Greenberg, President, The
National Jewish Center for Learning
and Leadership.

SEE YOU IN 1996 AT WASHINGTON 10!

PUBLISHED BY JEWISH TELEGRAPHIC AGENCY • 330 SEVENTH AVENUE • NEW YORK, NY 10001-8010 • (212) 643-16

DAILY NEWS BULLETIN

© Copyright 1994 Jewish Telegraphic Agency. All rights reserved.

VOL. 72 - 77th YEAR

WEDNESDAY, MARCH 23, 1994

NO. 5

SOME PROGRESS REPORTED ON RESTARTING ISRAELI-PALESTINIAN PEACE NEGOTIATIONS

By Dvora Getzler

JERUSALEM, March 22 (JTA) — An Israeli team in Tunis has achieved some progress in its efforts to restart the Israeli-Palestinian peace talks.

The talks were derailed following the murder of at least 29 Muslims by an Israeli settler in Hebron last month.

Since then, the Palestine Liberation Organization has been demanding international protection for the Palestinians, the dismantling of Jewish settlements in Hebron and the disarming of settlers as prerequisites to resuming talks on Israeli withdrawal from the Gaza Strip and parts of the West Bank.

On Tuesday, the Israeli negotiators, headed by army Deputy Chief of Staff Maj. Gen. Amnon Shahak, returned home for consultations. They were expected to continue shortly to Cairo, where they would be joined by PLO officials.

Also taking part in the Tunis talks and expected to be in Cairo are Dennis Ross, the United States special envoy, and Norway's deputy foreign minister, Terje Rød Larsen.

Larsen was actively involved in the secret talks in Oslo that led to the declaration of principles signed by Israel and the PLO last September.

Larsen has presented plans to meet PLO demands for increased security for Palestinians living on the West Bank, particularly in Hebron.

Israel is reportedly prepared to accept an arrangement that would include joint patrols comprising an Israeli, a Palestinian and a foreign observer, with command of each such group being vested in the Israeli officer.

Also acceptable to Israel is a municipal police force in Hebron, again under Israeli control. This latter point has not been accepted by the Palestinians.

Nonetheless, PLO sources in Tunis echoed Israeli optimism Tuesday, suggesting that if all goes well, PLO Chairman Yasser Arafat and Israeli Foreign Minister Shimon Peres would meet in Cairo on Friday.

The same sources said that Israel has agreed to transfer a few dozen families from Hebron to the nearby settlement of Kiryat Arba.

ARABS HINT AT MORE THAN ONE GUNMAN IN TESTIMONY BEFORE HEBRON COMMISSION

By Dvora Getzler

JERUSALEM, March 22 (JTA) — Appearing for the first time before the state commission investigating the Hebron massacre, a dozen witnesses gave indication that there may have been more than one gunman.

They did not, however, report having seen two people firing.

Their appearance before the official commission of inquiry marked the reversal of an earlier decision by Palestinians to boycott hearings.

Throughout the panel's deliberations, a central question has been whether or not a Jew settler, Dr. Baruch Goldstein, acted alone in killing at least 29 Muslim worshippers on Feb. 25.

The initial army investigation concluded that he had.

But last week two Israeli soldiers gave testimony that supported the possibility that Goldstein had an accomplice.

In this week's testimony, several Arab witnesses, some of whom had been wounded in the attack, reported shots coming from more than one direction. One witness mentioned grenades having been thrown.

The two Supreme Court justices on the panel conducted most of the questioning, relentlessly probing discrepancies between what was said before them and other testimony taken immediately after the events by police and civil rights investigators.

The two judges were also obviously irritated by what they suspected as prior coordination of the witnesses' testimony.

A witness, asked point blank about it, denied that any coordination had occurred.

Nevertheless, the presence of the Palestinians and their readiness to testify free through an interpreter seemed to represent a new level of confidence in the Israeli commission.

The commission is chaired by Chief Justice Meir Shamgar and includes another Supreme Court judge, an Arab District Court judge, an academic and a former army chief of staff.

3/6

1179
10

(3)

Last week, officials with Hebron's Islamic religious council, or Wakf, ignored a summons to appear before the panel, apparently bowing to pressure from their more extreme colleagues in Jerusalem.

The presence of Tuesday's witnesses is seen as the direct outcome of an appeal to them by the Palestine Liberation Organization, anxious to cooperate in this matter.

**BEHIND THE HEADLINES:
AMERICAN VOTE IN U.N. HIGHLIGHTED
DIFFERENCES BETWEEN U.S. JEWS, ISRAEL**
By Larry Yadaison

NEW YORK, March 22 (JTA) -- As soon as the U.N. Security Council passed a resolution condemning the Hebron massacre, American Jewish groups rushed to condemn the United Nations for referring to Jerusalem as occupied territory.

And many deplored the failure of the United States to veto the resolution, even though it abstained -- in a highly unusual and demonstrative manner -- from the paragraph containing that reference and later voiced its strong objection to the language.

But the quick condemnations were only part of the story.

Before the vote, neither of the two most powerful Jewish voices in Washington -- that of the American Israel Public Affairs Committee and the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations -- pressed the administration for a veto.

Other groups did ask for a veto, including the U.S. Senate, which unanimously passed a resolution to that effect.

But this time the American Jewish leadership heeded the request of an important concerned party -- Israel. The Israeli government wanted the U.N. resolution to pass.

Israeli officials were grateful for the political gains achieved by the Senate measure, similar congressional letters and some pressure from American Jewish groups.

But they were also somewhat concerned that these measures might actually succeed in torpedoing the Security Council resolution.

The resolution's wording had been hammered out between the Palestine Liberation Organization and the United States with constant consultation with Israel. And for Israel, it was one of the smallest prices the PLO was demanding for returning to the negotiating table.

Talks between Israeli and the PLO were abruptly cut off after a Jewish settler gunned down at least 29 Arabs in a Hebron mosque on Feb. 25.

"We want this resolution behind us so we can focus on the peace talks," said an Israeli official prior to the vote, expressing the official view.

(4)

The pressure on the White House "is internal Jewish politics," said the official. "We were not encouraging them, we were not asking them to do so. Rabin didn't ask Clinton to veto the resolution."

More than anything else, the need for Israeli officials to tell American Jewish groups not to lobby for a veto -- and the desire of a group, and many congressional supporters of Israel to fight for a veto anyway -- highlight the fact that American Jews are no longer echoes of the Jerusalem side of the U.S.-Israel relationship.

Instead, they constitute a third point in what has become a triangular relationship.

Differing Priorities

And the differences that arose over the resolution reflected the differences between American Jewish and Israeli priorities.

For one thing, American Jews attach more greater significance to the power of words than do the Israelis.

For Israelis, the reaction to a U.N. condemnation has long been: "So what?" That is particularly true this time, when the offending language had been approved by the Security Council 15 months earlier, and this time was only in the preamble.

For American Jewish groups for whom the weapon of choice is the press release, however, words are much more important.

Also relevant was that while Israel had eyes on how the PLO would respond, American Jewish groups had their eyes on the White House.

They were concerned that the Clinton administration not backtrack from previous promises about Jerusalem and the territories.

"Any diminution of the position articulated before by the president obviously will be done with concern," said Malcolm Hoenlein, executive vice chairman of the Conference of Presidents, explaining the concern his group expressed to the administration prior to the U.N. vote.

Clinton had during his 1992 campaign attacked then-President Bush for approving objectionable language in Security Council resolutions. During last fall's General Assembly sessions, the United States voted against resolutions on the grounds that they included Jerusalem among "occupied territories."

The flurry of Jewish activism in Washington last week may have also reflected the fissures between some in the organized American Jewish community and the Labor government in Israel. Some in the community here are concerned that Rabin's government is conceding too much to the Arabs in the peace talks.

4/6

1179

10

(5)

And it foreshadowed conflicts that could arise in the event that Israel deviates from the position, restated by Rabin in Washington last week, that Jerusalem is Israel's eternal, undivided capital.

"When it comes to Jerusalem, there is a general consensus that world Jewry has the right to take positions," said Hoenlein.

Language Was The Smallest Problem

But as far as the Israelis were concerned, language referring to Jerusalem was the least of the problems in the lengthy consultations over the Security Council resolution.

Israel's first priority had been ensuring that the call for an international force to protect Palestinians was in keeping with the terms of the Israeli-PLO accord -- which called for an international presence -- and not the sort of armed peacekeeping troops favored by the Palestinians.

The other Israeli priority was to ensure that passage of the resolution would indeed bring the PLO back to the negotiating table.

But the PLO repeatedly refused to commit to resuming the talks, delaying the vote on the resolution for more than a week.

That gave time for American Jewish concern over the Jerusalem issue to percolate.

A move to call for a veto was voted down in AIPAC's executive committee, after the group was made aware of Israeli opposition to a veto.

The Conference of Presidents issued a statement saying it was "absolutely opposed" to the language referring to Jerusalem. But its absolute opposition did not extend to asking for a veto.

But the Zionist Organization of America and, at the 11th hour last Friday, the Anti-Defamation League, came out for a veto.

For the Israeli government and its American supporters, the congressional resolution was a good thing -- as long as the White House did not heed it.

Among some of those who supported the call for a veto, however, one could detect strong reservations as to the Israeli government's judgment on how to best advance the peace process.

So, after the vote, how do the Israelis view American Jewish involvement on the issue?

"I think they were concerned that American Jews were unable to grasp the difficulty of the choice, and that at least some American Jews were inclined to put symbolic action above the peace process," said one person familiar with Israeli thinking.

"But in the end they were pleased in the way the leadership of the Jewish community acted, which was by and large in accord with the way the government wanted."

5/6 1179
10

FORWARD

Newspaper
Available by
mail @ \$34.46
a year in the
United States. **\$100**
Subscriptions
1-800-877-8419 Ext. 55

March 18, 1994

©1994, Forward Publishing Company, Inc.

Rebbe Followers

Messiah-Like Step

... reorganized his move-
mental structure and wrote the
protect his material goods
na he feared others would
n he died.
ny of his followers believe
lebbe is the immortal Mes-
d they also believe that the
himself believes he is the
So the disclosure that
Menachem Mendel
n recognized his own mor-
wrote a will may challenge
ly felt convictions of the
its in Crown Heights, the
Rebbe's empire.

Worldly Goods

it ridiculous. It's not true,"
a Oka, a spokeswoman for
ational Campaign to Bring
y, or Messiah. "Why?
the Rebbe is Mefech
ch [King Messiah], that's

stents of the Rebbe's will
ckly become the focus of
eculation and, if the past is
icious disputes within the
ner circle. Little is known
ill's contents, though
e Lubavitch movement say
heard that the will con-
he name of Rabbi
on's anointed successor.
are questions as to whether
one will exists. One well-
nowledgeable source said
lebbe actually wrote two
ts in the 1980s — one, a
will that disposes of the

CARA METZ/INTERNATIONAL LADIES' GARMENT WORKERS' UNION
SWEATSHOP, CIRCA 1984: Modern sweatshops are coming under scrutiny
in New York as the International Ladies' Garment Workers' Union seeks to
organize shops that exploit their workers, who are predominantly black, His-
panic and Asian. Above, a teenage girl at a Manhattan shop. Story below.

When Jews Sweat Labor

Ex-Con Stands Between Workers, ILGWU

By JEFFREY GOLDBERG | the "sweetheart" union, Local 1718

Republicans Steal Lead On Jerusalem

Jews Take Back Seat On U.N. Resolution

By GABRIEL KAHN
FORWARD STAFF

WASHINGTON — With the
Rabin government and the
Clinton administration focused
on restarting peace talks and
many American Jewish groups
following suit, Republicans are
winning the lead spot as
defenders of Israel's claim to
Jerusalem.

A number of Republicans have
been pressing the Clinton adminis-
tration to veto a Security Council res-
olution, intended to condemn the
Hebron massacre, which contains
language referring to Jerusalem as
"occupied territory." But the Israeli
and the Clinton folks, seeking to lure
the Palestine Liberation Organiza-
tion back to the table, have been sig-
naling their willingness to accept
language — leaving Jewish groups
many of whom privately sym-
pathized with the Republican view, in a
hunch. A vote on the resolution that
was scheduled for Wednesday was
related for today.

Jewry's Blidding

The battle is bringing to the sur-
face undercurrents of frustration
with the Israeli government among
American Jewish leaders — and
similarly, frustration with American
Jews among officials in Jerusalem. It

GOP Takes Lead Among Jerusalem's Defenders

Continued from Page 1
also is raising questions about how far both the Clinton administration and the Rabin government are willing to go to conclude a deal with the PLO. Though America and Israel have objected to the reference to Jerusalem, they have been prepared to accept it in exchange for a commitment from the PLO to reject the peace talks. Meanwhile, Israel's readiness to accept the language has made it difficult for American Jewish groups to reject it—leaving Republicans accordingly to do American Jewry's bidding.

'Slippery Slope'

"The Security Council has no right to assert a position on Jerusalem," wrote Hoviv Glasgich, the House minority whip, in a letter to President Clinton. "The United States must vote any Security Council resolution that refers to Jerusalem as 'occupied territories.'" At the opening session of an annual policy conference of the American Israel Public Affairs Committee in Washington this week, Mr. Glasgich warned that the administration was heading towards a "slippery slope with the U.N. resolution."

The earliest signs of discontent among Jewish leaders came soon after disclosure that the Clinton administration was willing to allow the Security Council to pass the resolution if the PLO promised to return to the bargaining table. The administration's decision had been cleared with the Rabin government, which, according to sources in the Israeli mission in the United Nations, claims that the language is a trade-off necessary to restart the talks.

But Israel's ascent initially confused many American Jews and left them unsure about what to do with the Clinton administration. Assurances from the White House and from officials on Capitol Hill also served to dampen Jewish criticism of the American's handling of the bill.

"At a meeting with the president yesterday, and appointments with

Congressmen and senators yesterday and today we were able to restate our position that Jerusalem is the undivided, and eternal capital of Israel," Senator Grassman, Alpac's president, told reporters.

In Alpac executive committee meetings that participants described as "intense" and "heated," the group decided to stop short of asking Mr. Clinton for an outright veto of the resolution, a move that would have redefined Alpac's relationship with the Israeli government. Instead, the group decided simply to restate its opposition.

Bill, as Prime Minister Rabin intended a plan headed for Washington Monday to meet with President Clinton and American Jewish leaders, other American Jewish groups made their discomfort known.

"We reiterate our absolute opposition to any United Nations resolution language that refers to Jerusalem as occupied territory, a position we have communicated to the Administration," read a public statement signed by Lester Pollock, chairman of the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations, and Malcolm H. Klein, its executive vice chairman. Mr. Pollock, in a conversation with the Forward, asserted that the administration had been very "open," but declined to comment further.

Israeli Distressed

Raymond Reich, head of the American Zionist Movement, in carefully chosen language, told the Forward he was "surprised that Israel was prepared to accept a resolution referring to Jerusalem as occupied territory without seeking a U.S. veto." In the Alpac executive committee meeting, witnesses say Mr. Reich argued that Alpac should ask Mr. Clinton for a veto of the resolution.

Israeli officials in New York say they were distressed by the conflicting influence of the American Jewish community on United Nations proceedings, saying that the

two messages heard by the Clinton administration, one from Israel, the other from American Jewry, had compounded the situation.

"We were not very happy with this burst of activity from the American Jewish community. We were confident of our relationship with the administration and the background and what was at risk. And now, everybody else is putting their nose in it," said one Israeli official, speaking on condition of anonymity. The official cited a conference call between Alpac and Jewish leaders in which Israeli officials noted that this was not the time to make an issue of the status of Jerusalem. The official added that the Israeli government

was still committed to the position that the status of Jerusalem will be discussed according to the Declaration of Principles.

'Bad Step'

Many Jews, however, felt justified in voicing their refusal to compromise on Jerusalem. "Every government, including the Rabin government, has said to us that Jerusalem belongs to the Jewish people and not simply to the state of Israel," Mr. Reich told the Forward, reflecting sentiment that other leaders stated privately. "If the American Jewish community agrees that Israel is prepared to give it, on the issue of Jerusalem before it is appropriate to

put it on the table, then on the part of Jerusalem, the Rabin government may have a problem with us from the center."

Pro-Israel Republicans at the Jewish community's dinner and were quick to jump out in 1. On Monday, Empower America conservative advocacy group in James Kirpatrick, the former ambassador, and Jack Kemp former senator from New York issued a statement urging an election vote. The statement said that "President Clinton will take a bad step toward weakening Israel and dislodging the best and leadership of the United States in the Middle East Peace process by accepting the language."

Mr. Rabin, who arrived in Washington amid the controversy, is

Diplomatic Doctors May Fail to Revi

Continued from Page 1
Despite the Palestinian Liberation Organization's constant branding off of the peace talks, the process is not dying because the Israeli government or the PLO wants it to, even though there are clear indications that both Prime Minister Rabin and Chairman Arafat have been having apprehensions second thoughts about it. It is deemed because it is conflicting from a miscalculation.

Fatal Error

Most sharply stated, the fatal error was the assumption of Israelis that the dynamic set in motion by the historic autonomy agreement would be a positive one. Cooperation between Israelis and Palestinians would replace conflict, instead trust would be built and by the end of the five-year trial period, a final settlement acceptable to both sides would be in sight.

What is apparent, six months later, is that the dynamic created has been negative and that the very open-endedness of the Oslo agreement is conflict-causing rather than resolving. It is clear now that if such bitterly contested issues as Palestinian sovereignty, Israeli-Palestinian borders and the ultimate fate of the Jewish

tem leader Chassid of Khatib said to see in a conversation this week, and he was not totally unengaged.

It is unlikely to come in that, however. From despite the current stoppage in negotiations, preparations for heading over the Gaza Strip to the PLO were still going on when I went down to Gaza this week, and cement mixers and earth movers were traveling in military convoys to and from new bases under construction in which the army's forces, now spread throughout the Strip, are to be concentrated. Yet none of the doctors I spoke to there believed in the Hamas' ability to govern themselves in Israel's place. "All hell will break loose once we're gone," said one, who has been serving in the area for over three years. "We've been doing our best to keep weapons out of the hands of the population, but what we've managed to get hold of is a drop in the bucket. And it won't be only Hamas against the PLO. There are hundreds of families here with members who were killed—often on trumped-up charges—by both organizations on Israeli collaborators, and they're waiting for a chance to take revenge."

Unprotected Jews

called was Kfir Dornan, an Israeli Jewish enclave in the Gaza Strip surrounded by a wire fence that is over a meter thick. From the Israeli refugee camp of Dir el-Balah, hard to see how the Jews living can be protected from attacks of the army starved and surrounded by roads, and one might be the hysteria that this is a case among settlers in Judea Samaria, convinced that their own

Controlling Settlers

"The Gaza-Jericho negotiation must be reopened to include removal of all settlements, not with those like Kfir Dornan, Hebrew that are in the more heavily populated Arab area argues Chassid of Khatib, since talks between the settlers and Palestinians will make the U.S. success unworkable. In recent years a growing number of Jewish settlers have been raised in support of a position. "Nothing less than immediate evacuation of the Jews from Hebron can convince the Palestinians that the government has will to control the settlers," said Israeli who knows the land and out

1179
10
6/6

Secret Will Raise Questions

14732, חוזם, אאא

אל: רהמש/708

מ-: המשרד, תא: 090394, זח: 1504, דח: מ, סג: בל,

בבב

9,257886

9,233388

9,753100

66809

בלמ'ס/מידי

אל: כל הנציגויות

דע: תפוצות, תפוצת הסברה

מאת: מחלקת מידע

הנדון: דברי שה'ח בכנסת - התבוללות

להלן תרגום לאנגלית של דברי שה'ח שמעון פרס בכנסת ב-22.2 בנושא התבוללות ויחסי ישראל-תפוצות.

תרגום לצרפתית ולספרדית בנפרד.

REMARKS BY FOREIGN MINISTER SHIMON PERES
IN THE KNESSET
ON THE PROBLEM OF ASSIMILATION AND ISRAEL-DIASPORA RELATIONS

FEBRUARY 22, 1994

THE RATE OF INTERMARRIAGE AMONG DIASPORA JEWRY IN RECENT YEARS HAS REACHED WORRYING DIMENSIONS. RECENT STUDIES SHOW THAT THE RATE OF INTERMARRIAGE AMONG AMERICAN JEWRY IS OVER 50 PERCENT, AND IN SOME COMMUNITIES EVEN HIGHER -- THIS IN COMPARISON TO 9 PERCENT A QUARTER OF A CENTURY AGO. THIS PHENOMENON IS DECIMATING THE RANKS OF THE JEWISH PEOPLE, WHICH IS ALREADY A VERY SMALL NATION. THE FOLLOWING FIGURES UNDERLINE THE SERIOUSNESS OF THE PROBLEM:

AFTER WORLD WAR II, THE NUMBER OF JEWS LIVING IN THE DIASPORA WAS ESTIMATED AT 10-11 MILLION. BY THE END OF 1990, THIS NUMBER HAD DECLINED TO 8-9 MILLION -- A LOSS OF ABOUT TWO MILLION JEWS IN LESS THAN 50 YEARS. BECAUSE OF THE HIGH LEVEL OF ASSIMILATION AND LOW BIRTHRATE, IT IS ESTIMATED THAT OF THE 12.8 MILLION JEWS IN THE WORLD TODAY, LIVING IN ISRAEL AND THE DIASPORA, ONLY 11-12 MILLION WILL REMAIN BY THE SECOND DECADE OF THE NEXT CENTURY.

THE DECLINE IN THE NUMBER OF AMERICAN JEWS BEGAN IN 1980. THEN THERE WERE 5.9 MILLION JEWS LIVING IN THE UNITED STATES. IN 1992, THE

אג'ן יהודה-הסברה
9.2.94

ESTIMATE WAS 5.5 MILLION. OF THE CHILDREN BORN FROM MIXED MARRIAGES, ONLY 28 PERCENT REMAIN JEWS; 31 PERCENT ARE RAISED WITH NO RELIGION, AND 42 PERCENT ADOPT OTHER RELIGIONS. ONLY 10 PERCENT OF THESE CHILDREN MARRY JEWS. ACCORDING TO THE PRESENT RATE OF ASSIMILATION, WITHIN A FEW YEARS ISRAEL WILL BECOME THE LARGEST JEWISH COMMUNITY IN THE WORLD -- NOT AS THE RESULT OF IMMIGRATION TO ISRAEL, BUT AS A RESULT OF A DECLINE IN THE SIZE OF THE JEWISH PEOPLE.

IN WESTERN EUROPE, THE RATE OF INTERMARRIAGE IS SIMILAR, AND IN EASTERN EUROPE AND THE CIS COUNTRIES IT IS EVEN HIGHER. IN CONTRAST, THE RATE OF INTERMARRIAGE IN SOUTH AMERICA, AUSTRALIA, SOUTH AFRICA AND CANADA IS LOWER, LARGELY BECAUSE OF THE JEWISH SCHOOL SYSTEMS IN THESE COUNTRIES.

ANOTHER GRAVE STATISTIC IS THAT 75 PERCENT OF AMERICAN JEWS ARE NOT AFFILIATED WITH ANY SYNAGOGUE OR JEWISH ORGANIZATION. IN OTHER WORDS, THE LARGE MAJORITY ARE NOT CONNECTED TO ANY JEWISH COMMUNAL FRAMEWORK AND ARE ORGANIZATIONALLY SEPARATED FROM ISRAEL. THIS SITUATION IS EVEN MORE EVIDENT AMONG STUDENTS. ABOUT 90 PERCENT OF JEWISH YOUTH IN THE U.S. ATTEND UNIVERSITY, WHERE JEWISH IDENTIFICATION IS STILL LOWER. IT SHOULD THEREFORE COME AS NO SURPRISE THAT LESS THAN 20 PERCENT OF ALL AMERICAN JEWS HAVE EVER VISITED ISRAEL.

THE ROOT OF THE PROBLEM, IN THE OPINION OF EXPERTS, LIES IN THE WEAKENING OF JEWISH IDENTITY, ACCOMPANIED BY THE ACCELERATED PROCESS OF INTEGRATION CHARACTERISTIC OF WESTERN SOCIETY IN GENERAL AND AMERICAN SOCIETY IN PARTICULAR. THE SUCCESS OF A JEW TODAY IS MEASURED BY HIS ECONOMIC STANDING AND BY THE DEGREE OF HIS INTEGRATION INTO THE SOCIETY IN WHICH HE LIVES. THE PROCESS OF INTEGRATION IN AMERICAN SOCIETY IS VERY INTENSIVE, AND THE RATE OF ASSIMILATION IS CONSEQUENTLY THE HIGHEST. DIASPORA JEWRY TODAY IS CHARACTERIZED PRIMARILY BY MATERIAL SUCCESS, AND LESS BY ITS HISTORIC HERITAGE.

THE GROWING ACCEPTANCE OF JEWS IN ALL STRATA OF SOCIETY AND IN THE SOCIO-ECONOMIC HIERARCHIES, AND THE PREVALENCE OF JEWS IN THE LIBERAL PROFESSIONS AND ACADEMIC LIFE, ARE ACCOMPANIED BY A PROCESS OF SECULARIZATION CHARACTERISTIC OF AMERICAN SOCIETY AS A WHOLE.

JEWISH YOUTH, LIKE NON-JEWISH YOUTH, ARE MOVING AWAY FROM RELIGION. IN THIS, THEY ARE MOVING AWAY BOTH FROM THEIR RELIGION AND THEIR HISTORY, BELIEVING AS THEY DO THAT MANY OF THE CONFLICTS WHICH FILL THE PAGES OF HISTORY WERE GENERATED BY RELIGIOUS DIFFERENCES.

THE EXTENT OF ASSIMILATION IS A SOURCE OF CONCERN TO US ALL: THE GOVERNMENT OF ISRAEL, THE JEWISH COMMUNITY LEADERS, AND THE WORLD JEWISH ORGANIZATIONS. BUT THE VERY RECOGNITION OF THE SERIOUSNESS OF THE PROBLEM, OF THE NEED TO DEAL WITH IT IN EARNEST AND URGENTLY, MAY BE THE FIRST STEP IN THE COMPLEX STRUGGLE TO ENSURE OUR SURVIVAL AS A PEOPLE. IN THIS STRUGGLE, WE ARE ALL PARTNERS. THERE IS A SHARED FEELING ON BOTH SIDES OF THE OCEAN OF THE NEED TO DEEPEN JEWISH IDENTITY BY BROADENING JEWISH EDUCATION, AND TO STRENGTHEN THE TIES

OF THE JEWISH PEOPLE TO ISRAEL.

THE CONCEPT 'JEWISH CONTINUITY' IS TODAY A CENTRAL THEME IN BROAD JEWISH CIRCLES. ISRAEL SHARES THIS CONCERN. MANY JEWISH LEADERS IN THE DIASPORA ARE INCREASINGLY AWARE THAT ISRAEL CAN SERVE AS AN ANCHOR AND A FOCAL POINT IN THE EFFORT TO STRENGTHEN JEWISH IDENTITY AND TO MAINTAIN JEWISH CONTINUITY. A NEW AGENDA ON ISRAEL-DIASPORA RELATIONS IS CLEARLY NEEDED.

I DO NOT KNOW IF THERE IS A MIRACULOUS CURE THAT WILL HALT ASSIMILATION, BUT WE DARE NOT REMAIN INDIFFERENT, AND WE CANNOT STAND IDLY BY. THIS IS ONE OF THE DIFFICULT AND IMPORTANT CHALLENGES BEFORE US. I AM SURE THAT ALL MEMBERS OF THE KNESSET, ACROSS THE ENTIRE POLITICAL SPECTRUM, AGREE WITH ME THAT THE TIME HAS COME TO ENSURE OUR SURVIVAL AS A PEOPLE.

TODAY, WE NEED A NEW AND LARGER PARTNERSHIP BETWEEN DIASPORA JEWRY AND THE STATE OF ISRAEL. THE CRUX OF THIS PARTNERSHIP MUST BE THE STRENGTHENING OF ISRAEL, SIDE BY SIDE WITH THE SPIRITUAL -- NOT MERELY THE PHYSICAL -- SURVIVAL OF THE JEWISH PEOPLE.

THIS PARTNERSHIP WILL REST ON FOUR BASIC PREMISES:

FIRST, THAT THE CHIEF MEANS TO ENSURE THE SURVIVAL OF THE JEWISH PEOPLE IS BY CONCENTRATING AS MANY JEWS AS POSSIBLE IN THE JEWISH STATE. IS THERE ANYONE AMONG US WHO IS NOT CONCERNED FOR THE FUTURE OF THE MILLION AND A HALF JEWS WHO REMAIN IN THE FORMER SOVIET UNION? THE KNESSET MUST ISSUE A CALL, LOUD AND STRONG, TO THE JEWS STILL LIVING IN RUSSIA AND IN THE CIS, TO PACK THEIR BAGS AND COME HOME, AS QUICKLY AS POSSIBLE. ALIYA AND IMMIGRANT ABSORPTION ARE THE COMMON, MAJOR RESPONSIBILITY IN ISRAEL-DIASPORA RELATIONS.

SECOND, WE MUST CULTIVATE WITH RENEWED VIGOR THE UNIQUE VALUES OF THE JEWISH PEOPLE, BOTH IN ISRAEL AND IN THE DIASPORA. ISRAEL IS NOT ONLY A COUNTRY. IT IS ALSO A FAITH, A CULTURE, A LANGUAGE. NEVER WERE THERE AS MANY HEBREW-SPEAKERS IN THE WORLD AS TODAY, BUT NEITHER HAS HEBREW CULTURE BEEN SO THREATENED AS IT IS TODAY. THE MODERN MASS MEDIA BRING A MEDLEY OF CULTURES INTO THE HOME OF EVERY PERSON, WITHOUT EDUCATIONAL PREPARATION OR CULTURAL DISTINCTION. THE MODERN MEDIA CONSTITUTE BOTH A THREAT OF CULTURAL ASSIMILATION AND AN OPPORTUNITY FOR CULTURAL UNIQUENESS. THE RESULT DEPENDS ON BOTH THE VIEWERS AND THOSE RESPONSIBLE FOR THE PROGRAMS WE SEE.

OUR DUTY AS A STATE IS TO PROTECT NOT ONLY OUR TERRITORIAL BORDERS, BUT ALSO OUR HISTORIC HERITAGE. I SEE THE STRUGGLE FOR THE SURVIVAL OF OUR HERITAGE AS PERHAPS THE CENTRAL CHALLENGE OF THE NEXT CENTURY, FOR WHICH WE MUST PREPARE OURSELVES TODAY. WE MUST DISSEMINATE HEBREW LITERATURE AND ISRAELI ART. WE PLAN TO ESTABLISH ISRAELI CENTERS IN THE DIASPORA THAT WILL HELP PROPAGATE JEWISH CULTURE.

WE MUST SUPPORT JEWISH EDUCATION IN THE DIASPORA, AND ALSO CALL ON DIASPORA JEWRY TO HELP MAINTAIN OUR COMMON CULTURE. WE CALL UPON

EVERY JEWISH FAMILY TO SEE TO IT THAT ITS CHILDREN CAN SPEAK AND WRITE HEBREW.

THIRD, THE JEWISH PEOPLE MUST BE A PARTNER IN THE EFFORT TO ACHIEVE PEACE IN THE MIDDLE EAST. THE WARS WERE IMPOSED UPON US BY OTHERS.? PEACE WE CHOSE OURSELVES, AS A VISION CHERISHED BY THE PROPHETS OF ISRAEL AND THE PIONEERS IN THE SETTLEMENT OF THE LAND.

WE BUILT A JEWISH STATE IN A HOSTILE REGION. NOW WE MUST BUILD GOOD NEIGHBORLY RELATIONS THAT WILL ENABLE EVERY STATE IN THE REGION TO LIVE IN PEACE. I AM CONVINCED THAT EVERY JEW, IN THE WORLD AND IN ISRAEL, WILL FEEL THAT, IN BEING GIVEN THE OPPORTUNITY TO CONTRIBUTE TO REAL PEACE, TO GOOD NEIGHBORLINESS, AND TO THE ECONOMIC PROSPERITY OF ALL THE PEOPLES OF THE AREA, HE WILL BE EXPRESSING HIS FAITH IN THE LOFTIEST POSSIBLE MANNER.

FOURTH, A RENEWED EFFORT MUST BE MADE TO DRAW THE YOUNG GENERATION CLOSER TO ISRAEL AND TO JUDAISM. WE MUST SEE TO IT THAT A MAXIMUM NUMBER OF YOUNG JEWS VISIT ISRAEL, BIND THEM TO ISRAEL, HELP THEM FOSTER A YOUNG JEWISH LEADERSHIP WHICH, WHILE LOOKING TO THE FUTURE, WILL NOT BE CUT OFF FROM ITS HISTORIC ORIGINS.

ANTI-SEMITISM AND ASSIMILATION ARE TWO CENTRAL PROBLEMS OF THE JEWISH PEOPLE TODAY. ANTI-SEMITISM IS A NON-JEWISH DISEASE. ASSIMILATION, ON THE OTHER HAND, IS A JEWISH WEAKNESS WHICH MUST NOT BE VIEWED AS A LOST CAUSE. OUR DESTINY TODAY, AS YESTERDAY, TO A GREAT EXTENT DEPENDS ON OUR PARTNERSHIP WITH THE JEWISH PEOPLE, AS IT IS ALSO RELATED TO OUR RELATIONS WITH THE ARAB WORLD.

MEMBERS OF THE KNESSET, WHAT IS HAPPENING IN THE WORLD, AS WELL AS WHAT IS HAPPENING HERE AT HOME, REQUIRES REEXAMINATION. WE MUST TAKE THE TIME TO DO SO, CONSIDERING BOTH THE STATE AND THE PEOPLE, AND I AM CONFIDENT THAT WE WILL FIND THAT WE ARE MORE UNITED THAN WE THINK.

מחלקת מידע
9-MAR-1994

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, תכנון, סמנכלים,
מצפא, אירופה, מזאר, אמלט, אפסוק, מצרים,
ישראלערב, תקשורת, ארבל, כלכלית, משפט,
שלום, ממד, לעמ, @ (דוצ), @ (מתאםשטחים),
@ (וחו'ב), תפוצות, @ (ראשהממשלה)

סססס

אאאא, חוזם: 15674

אל: רהמש/ 747

מ-: לוסאנגלס, נר: 65, תא: 090394, זח: 1501, דח: ר, סג: בל,

כבכב

בלמס/רגיל

אל: תפוצות

דע: מצפא, לש' שה"ח, ס/שה"ח, שגריר ווש', קונכ"ל נ"י, הסברה ווש'.
מאת: קונכ"ל ל.א.

אני יקח - הסכמה
9.12.3.

הנדון: ישראל - תפוצה

בשיחות ומברקים קודמים הועלתה אפשרות כי ישראל תהיה מעורבת בתחום החינוך היהודי בתפוצה במושגים של דעה ומעה. הנושא, כמובן, רגיש משתי בחינותיו ובכל זאת אני מבקש להעלות הצעה קונקרטיה כבסיס לדיון והחלפת דעות.

מוצע לייעד המאמץ, אל יעד מוגדר: עידוד ביקורי בני נוער יהודי בארץ - הואיל והם מותירים רישום חוויתי עמוק על הצעירים. ההצעה מכוונת להגברה משמעותית של מספר המבקרים, בדרך של סיבסוד עלות הביקור ע"י ישראל והקהילה, בשיעורים שווים.

להלן: ישראל תשאיר בארה"ב עשרה אחוזים מכספי המגבית היהודית והקהילות יוסיפו סכום מקביל נוסף ובכך תיווצר קרן בסדר גודל של 100 מליון דולר בקירוב, לסיבסוד כחמישים אחוז מעלות הביקור. 50 אחוז נוספים יבואו מכספי ההורים ובסה"כ כ-200 מליון דולר שיאפשרו ביקורם של 80 אלף בני נוער בשנה (לפי 2,500 דולר לביקור בן חודש ימים).

לתוכנית שאפתנית כזו נדרשת, כמובן, הסכמת שני הצדדים כאחד. גזבר הסוכנות, חנן בן-יהודה, שביקר אשתקד בלוס אנג'לס, הביעה דיעה זהירה כי הסוכנות עשויה לשקול אפשרות של השארת שיעור מסוים מכספי המגבית בארה"ב, לעידוד ביקורי נוער בארץ. באשר לתרומת הקהילה היהודית, הרי זו עשויה, אולי, להתממש אם תחליט ממשלת ישראל לשוות לתוכנית את המימון המיוחד והחגיגי המתבקש לה: נטילת מנהיגות בעיצוב דפוסי יחסי ישראל והתפוצה; הטעמת מרכזיותה של מדינת ישראל; הפגנת נחישות לנקוט בנקיטת עמדה וצעדים לשמירת הזהות היהודית, והעלאת מכלול נושאים אלה אל סדר היום הלאומי, בתוקף וההבלט הראוי.

אורן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, תפוצות,
מצפא, סמנכלתקשורת, @ (ראשהממשלה)

Israel Policy Forum
640 Fifth Avenue
16th Floor
New York, NY 10019

Tel. 212 245 4227
Fax 212 765 8097

MEMO

א.ר.ב. - א.ר.ב. *Handwritten signature*
A.R.B.

TO: Eitan Haber, Amb. Itamar Rabinovich
FR: Steve Rabinowitz
RE: Conference calling, teleconferences

With the shortening of the Prime Minister's schedule in the U.S. next week and the cancellation of numerous planned or hoped-for events, you may wish to consider again some alternatives, types of which you have already dabbled in.

CONFERENCE CALLING

You have so far used conference calls very effectively and should continue as frequently as realistically possible, but there is one new application no one has yet tried.

Conference calls are not a very intimate way to reach people, but they are certainly the easiest and most convenient for all involved. Now they can also be the least expensive means of reaching the largest number of people.

Using a "900" phone number, a virtually unlimited number of people (nearly 10,000), entirely at their own expense, can call into a live conference call, yet only a very select few may be called on to speak or ask questions.

This is very similar to conference calls you have done in the past, but on a much larger scale, with no chance for participants to speak or interrupt without being called upon, and at absolutely no cost to anyone but the callers.

The typical cost for a "900" conference call involving as few as 500 participants is about 50 cents per minute per call, or about \$30 for a one hour call per participant. 1000 people brings the cost down to about 40 cents per minute per call (or \$25 each for an hour). And over 1500 people can make it as little as 30 cents per minute (or about \$20 per person for a one hour call). There is absolutely no cost to the group or government organizing the call.

Imagine how many people would pay 20 or 30 dollars to participate in an exclusive briefing by someone like the Prime Minister, the Foreign Minister or the Ambassador... Organizational leaders, religious leaders, big contributors, journalists, others.

Executive Board

- Robert K. Lifton
President
- Michael W. Sonnenfeldt
Chair, Board of Trustees
- Peggy W. Fishman
Chair, Forum Fellowship
- Stanley P. Gold
Vice President
- Monte N. Friedman
Vice President
- Harriet Mouchiy-Weiss
Treasurer

- Beth E. Dozoretz
- Sybil A. Fields
- Robert K. Keah
- Marion L. Mandel
- Debra F. Pell
- Louis Pechan, *Atter*
- Luizmanuel Sella
- William A.K. Tuchman

Jordan Jacoby
Executive Vice President

I S R A E L I P O L I C Y F O R U M

And those who were unable to participate or listen in live to the actual conference call could phone back any time later that day or the next and listen to any part of it.

VIDEO TELECONFERENCING

There is still no practical way to accomplish the exact video equivalent of the conference call, where every participant can sit in the comfort of his or her home or office and see, not just hear, the speaker.

The only existing alternatives involve people going to central locations in each city to participate as groups. In each case, all parties can be heard by each other, but in one system, only the speaker can be seen, while in the other, much more expensive alternative, each participant can be seen by the others whenever he/she is speaking.

The least expensive method is still the Council of Jewish Federations (CJF) satellite network.

Used recently by Amb. Rabinovich, the CJF network has 78 locations in the U.S. and Canada, principally in Federation buildings and Jewish Community Centers in all of the largest cities. In each case, fairly large rooms full of people can watch a speaker from Washington, New York, Israel or virtually anywhere, address them and then take their questions or comments via phone calls from each location.

There is virtually no cost to use this network, except for the production at the location of the speaker. In the States, it is as little as two or three thousand dollars; from Israel, it can be as much as \$10,000. But with help from the Communications Ministry and/or Israel Television, it could be considerably less.

The newer, much more expensive version of this, also requires participants to go to central locations, where the rooms are typically the size of board meeting rooms. Once there, cameras capture whomever is speaking at any given time.

Costs vary, but probably average around \$500 per location for a one hour conference.

PROPOSAL

Moments after the Prime Minister meets with President Clinton next week and concludes the usual news conference, why not have him cross the street, return to the Blair House for a quick, exclusive briefing, via telephone conference call, with several hundred select Jewish leaders, heads of organizations, large contributors, rabbis and journalists.

In just a few minutes, he can reach hundreds, or even thousands, of the most influential American Jews with his message, and dominate nearly everything that is said and written about his visit in its aftermath, about the relationship between the U.S and Israel and about the peace process.

This would be time very well spent.

The Jewish Agency for Israel

הסוכנות היהודית לארץ ישראל

The Board of Governors

February 18, 1994
Adar 7, 5754

חבר הנאמנים

TO: Prime Minister Rabin

FROM: Max Fisher

Dear Mr. Prime Minister:

אין הודר
ויכוח - 20.2

A few observations for remarks to Jewish leadership.

As I have explained to you today, there has been a significant deterioration in the work we have been doing for the State of Israel.

Diaspora Jewry, especially the Jewish community in the United States, must continue to focus on the historical role which has brought two and a half million Jews to Israel and half a million in the last three years from Russia and Ethiopia.

This historic event was accomplished by our Israel-Diaspora partnership through UJA, the Federations and our sole implementer in Israel, the Jewish Agency.

It is almost impossible to comprehend the magnitude of this enormous undertaking.

This next message is very important. Contrary to some messages you have received from Israel, what you have done is not charity, but a fulfillment of the Jewish dream of reuniting our people in our ancient homeland.

This job has not been completed and we must continue to strengthen the link between the Diaspora and Israel, by strengthening the institutions with which we work - the Federation system, UJA and their exclusive representative, the Jewish Agency for Israel.

Let us devote all the energy of our leadership to focus on our great goal of settling and absorbing the maximum of Jewish people in their homeland.

We must not be deterred in working together toward our great mission.

The Israeli community must be made aware of and recognize the work of the Jewish Agency without constant criticism.

P.S. It is vital that this message must be personally delivered to at least two additional meetings composed of the Federations and UJA to offset the decline of support in our historic mission.

It is vital that you impress upon our leadership thanks for what they have done, but never forget that the job has not been completed.

Ref.F:\howard\corresp\PMR.F94

PROFESSOR DAVID ZISENWINE

Chairman, Unit for Jewish Education
School of Education

TEL AVIV UNIVERSITY

Ramat Aviv, 69978 Tel Aviv, Israel

Fax: 972-3-6409477

Office: 972-3-6408854 & 6412731

E-Mail: davidzi@ccsg.tau.ac.il

Telex: 342171 VERSY IL.

DR. DAVID SCHERS

Unit for Jewish Education
School of Education

TEL AVIV UNIVERSITY
Ramat Aviv, 69978 Tel Aviv, Israel
Fax: 972-3-6409477
Office: 972-3-6412731 & 6407228
E-Mail: davidsh@ccsg-tau.ac.il
Telex: 342171 VERSY IL

לג'יין קהילת-ארת' 19.2

פרופ' דוד זיסנווין, ד"ר דוד שרם.

טיוטה

נקודות יסוד:

א. העם והמדינה: העם היהודי הוא גם גורם עצמה וגם נושא בעל חשיבות עליונה בקיום ובמדיניות.

רוב תושביה של מדינת ישראל הם יהודיים והמדינה היא פרי שאיפותיו וצרכיו של הקיום והעמיד של העם כולו. עם זאת רוב היהודיים גרים מחוץ לגבולות מדינת ישראל, במסגרות קהילתיות, באזרחים וכמיעוטים במדינות שונות כשהם חשופים לתהליכים של אבדן זהותם והתבוללות. מצב מורכב זה דורש עיון, דיון, והשקעת-משאבים, יזמה ועשייה מודעת.

ב. המדינה והעם: למדינת ישראל ולהנהגתה הפוליטית השפעה גדולה על העם היהודי ולכן רובצת עליה אחריות על גורלו, לא רק בנושא במחוננו הפיזי אלא גם בנושא זהותו-בתפוצות ובישראל- ומאבקו להמשך קיומו ולאחדותו.

ג. החברה הישראלית: לחברה הישראלית צרכים חיוניים רבים ומשאבים במחסור ומכאן נובע הצורך לקבוע קדימויות. צורך זה מעמיד בתחרות יעדים לאומיים. על מנת שתחרות זאת לא תהיה שטחית ומטעה יש לתחור להרמוניזציה בין יעדים ולטיפול בדילמות בלתי נמנעות.

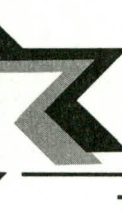
ד. אתגרי השלום: המטרות של הציונות בעידן החדש, מציגות שאלות מענינות ודחופות. בין השאלות הבולטות: 1. היחסים בין יהודי ישראל-ומדינתם- לבין תושבי האזור מצד אחד, ובינם לבין יהודי כל התפוצות-לא רק יהודי ארה"ב- מן הצד השני; 2. איכות קליטת עליה כאמצעי ומנוף לטיפול העליה מכל הארצות.

ה. זהות יהודית בישראל: לנוכח העידן החדש "יהדותם" של היהודים בישראל בסביבה אזורית חדשה לא עוינת, הופכת לאתגר מרכזי. ה"מדינה" הייתה מטרה מרכזית בבניה ובמאבקה של ציונות אך "מדינה" איננה מטרה בפני עצמה אלא כלי למימוש מטרותיו של עם וחברה. ברור עתה שאזרחות ישראלית אינה זהה ואינה מסצה שייכות לעם היהודי. זהותם היהודית והציונית של היהודים הישראליים היא סוגיה מרכזית הדורשת עיון, דיון ופעילות ציבורית וחינוכית. התקדמות בהצגת פתרונות לא פורמליסטיים או לא מצמצמים (כמו פתרון דתי צר) עשויה לתרום להשגים ביתר השטחים שהועלו לעיל.

1. התהליך: מרכיבים בתהליך פיתוח קונספציה ומדיניות בנושאים אלה: (א) סקירת מחקרים קיימים ובביצוע, (ב) חשיבה בקורתית ויצירתית, ובעקבות אלה (ג) דיונים פנימיים וציבוריים. גם אם הדבר דחוף הרי שמדובר בצורך בהשקעה איכותית. התהליך יכול גם עיסוק בהבטים האירגוניים: במערכת החינוך, ביצירת מודל לקשר חדש עם התפצות, בהשפעה על המערכת הפוליטית ועל דעת הקהל, וכ' אולם לא יתחיל מייד בהבטים אלה כדי לשמור על פרספקטיבה ועומק.

2. הפעילות המיידית: יוקם צוות ליבון לנושאים אלה ולקידום התהליך הנ"ל.

צוות
פאקולטה!

- אישי -

י"א בשבט תשנ"ד
23 בינואר 1994

*אני צריכה - והג'ו
הסמיה
9.2.94*

לכבוד
מר איתן הבר

איתן היקר שלום רב,

שמחתי להזדמנות לשוחח עמך בנושא דרכים להעברתו של המסר שחשוב לכולנו
והיא חשיבותו של הקשר בין ישראל והתפוצות. ובמילים אחרות המקום
והרצינות שמדינת ישראל באמצעותה של הממשלה והעומד בראשה מיחסים
לנושא.

כפי שאמרתי לך, לעניות דעתי, נוצר חלל בטיפול בנושא ועל רה"מ לנקוט
צעדים מעשיים שישדרו מנהיגות אחריות, רצינות וחשיבות.

לבקשתך מספר מחשבות מעשיות:

א. יועץ רה"מ לענייני תפוצות - עם כל הערכתי (באמת) לתרומתך
ורגישותך לנושא, חשוב שגם יעשה וגם יראה שישנה כתובת ברורה שהנושא
של היחסים עם התפוצות יהיה סדר יומו אשר יפתח מיומנות וידע מיוחדים
לעולם מורכב רגיש וחשוב זה.

ב. משרדי ממשלה שונים פועלים כבר היום מול התפוצות במישורים
וכוונים שונים. לדוגמא:

(1) משרד החינוך. שולח מורים ומפעיל תוכניות חינוכיות שונות
בגולה, בעיקר בארצות חבר העמים.

(2) לשכת הקשר.

(3) משרד התקשורת והאומנויות. פועל לפתיחת מרכזי "תרבות
ישראל" עם אוריינטציה שתפנה גם לקהלים שונים כולל קהלים
יהודיים.

(4) משרד העבודה והרווחה. פועל בעיקר בחבר העמים בפעולות
להכשרה מקצועית של מועמדים לעליה.

(5) משרד המסחר והתעשייה. פעולות עידוד וסיוע להשקעות בישראל.

(6) משרד האוצר. פועל רבות בקרב יהודים המעוניינים בהשקעות
בישראל.

2/...

United Jewish Appeal, Inc., Fax. 972-2-254674
Council of Jewish Federations, Inc., Fax. 972-2-666223
United Israel Appeal, Inc., Fax. 972-2-247261

המנכ"ח היהודית המאוחדת כקס'
מועצת הפדרציות היהודיות של צפון אמריקה, כקס'
המנכ"ח המאוחדת לישראל, כקס'

- (7) משרד הקליטה.
- (8) משרד התיירות. קידום ועידוד תיירות יהודית לישראל.
- (9) משרד החוץ. מוביל היום את המהלך של עבודה מול הקהילות היהודיות. הוקמה ועדה מיוחדת ברשות (איתן בן-צור, אורי גורדון) להתייחסות לשאלת היחסים עם יהדות צפון אמריקה.

נראה לי שראש הממשלה צריך למנות פורום (ברמת שרים או מנכ"לים) בראשות דמות מרכזית היונקת את סמכותה מרוה"מ. "פורום התפוצות" יהיה אחראי לראות ראייה אסטרטגית כוללת את פעולות ממשלת ישראל, תוכל לקדם מדיניות הממשלה ולתאם את פעולותיה. פורום זה יכול להוות כתובת ליוזמות מהתפוצות וגורמים שונים בארץ.

נראה לי שאסור לממשלת ישראל להפקיר את הקשר הישיר עם התפוצות ועליה להיות מובילה ודומיננטית. גם אם היא תטיל חלקים מביצוע המטלות בידי גופים אחרים (כגון, הסוכנות).

לתגובתך אצפה.

לשרותך תמיד.

בידידות,

מוחם רביבי

Handwritten mark in a circle, possibly initials.

אריה ברנע, עורך-דין
ארמון-הנציב 341, ירושלים 93801
טל' 02-722927

17.1.1994

א י ש י

אלוף דני יתום - המזכיר הצבאי של ראש-הממשלה
משרד ראש-הממשלה
בניין 3, קריית בן-גוריון
ירושלים

Handwritten in red: *אני הסקתם והכלל*
2.2.94

לדני - שלום רב.

כרגיל, שמחתי לשוחח איתך.

כפי שסיכמנו, אני שולח אליך בזאת הצעה להקמת מטה להסברת תהליך-
השלום. אם תמצא שהדברים ראויים לדיון מעשי (אולי גם לאור מסמך השאלות
והתשובות על הסכם-העקרונות שהשגרתני אצלך) - אודה לך מאוד אם תחייב
בידי להיפגש בהקדם עם ראש-הממשלה.

אני מאמין באמונה שלמה שהרעיון המתואר כאן הוא חיוני להצלחת
תהליך-השלום ולעתיד המדינה, ומקווה שתהיה לי ההזדמנות לתרום להגשמתו.

בברכה רבה,

Handwritten signature of Arieh Barnea

ברנע

Handwritten in blue: *אריה ברנע*
הוא נשאל
האם יתקבל
ההצעה
2/11

Handwritten in black: *סיוני - גל*

Handwritten in black: 540019

אריה ברנע, עורך-דין
ארמון-הנציב 341, ירושלים 93801
טל' 02-722927

הצעה להקמת
מטה להסברת השלום

1. המטרות:

- (א) הרחבה וייצוב של התמיכה הציבורית בתהליך-השלום הנוכחי
(ב) הרחבה וייצוב של התמיכה הציבורית בעקרונות מדיניות-השלום של
הממשלה לטווח הארוך

2. העיתוי:

הקמת המטה נחוצה בעת מפני שהתמיכה הציבורית הי"ל איננה מובטחת:

- (א) תהליך-השלום מתגלה כמורכב מאוד
(ב) הרוב הפרלמנטארי של הממשלה הוא קטן
(ג) מצב-הרוח הציבורי משתנה במהירות, בעיקר לאחר מעשי רצח
(ד) מתנגדי תהליך-השלום מציפים את הארץ בפעולות-הסברה
(ה) המעבר לעידן של שלום מחייב אימוץ דפוסי חשיבה חדשים
(ו) חלק גדול מאוד של הציבור אינו יודע עובדות מרכזיות לגבי התהליך,
וניזון גם מהטעיה
(ז) התקדמות המשא ומתן עם סוריה בעייתית במיוחד, מפני שחלק גדול
מהציבור חושש מוויתורים ברמת הגולן
(ח) פורטס שראש-הממשלה ביטא בזמן האחרון מורת רוח מכך שקולה של
הממשלה נשמע מעט מדי בכלי התקשורת, בהשוואה לקולם של מתנגדיה

- 2 -

3. האמצעים:

(א) הסברה בעל-פה, על-ידי קיום כינוסים מיוחדים ודיונים בכל רחבי הארץ

(ב) הסברה בכתב שתכלול עלונים וחברות

4. הארגון:

מנהל, עוזר או שניים ומזכירה

5. הצורך בגוף חדש:

את ההסברה העיקרית עושה ראש-הממשלה עצמו, אולם להופעותיו בכלי התקשורת יש להוסיף חריש עמוק ומתמיד, מכינוס לכינוס, מבית-ספר לוועד-עובדים, מישוב לישוב.

דוברים עוסקים ביחסי הציבור השוטפים של משרד ממשלתי מסויים או של אישיות ציבורית אחת, ולא בפעולות-הסברה ארציות המכוונות להסברתו של תהליך מדיני. מרכז-ההסברה מטפל במסירת מידע (ולא בהנמקה מדינית) לגבי כל החתומים על חיי המדינה. ותוצאותיה. מבחינת טיב-המעילות ומבחינת

היכפה וחופי ראוי אטה ופרד
3
5
6. הכפילות:

כדי שההסברה לא תתקבל לחלק ממאבק פוליטי כוחני ותככני אלא כנסיון-שטוח וביני-אזניים, אין לערוך אותה בפעולות המפלגה, עם כל הסיבות, אלא יש לשלב את המטה במשרד ראש-הממשלה.

לחילופין: שילוב במערכת המפלגתית.

7. המנחל: החתום מטה

בברכה,

ברנע

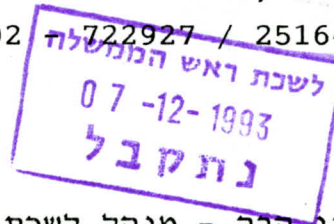
5935

אריה ברנע, עורך-דין

ארמון-הנציב 341, ירושלים 93801

טל. מס. 722927 / 251640 02

24.11.1993

מר איתן הבר - מנהל לשכת ראש-הממשלה
ירושלים

שלום רב לך.

הנדון: הקמת מטה להסברת השלום בניהול החתום מטה.

1. אני כותב אליך בזאת בהמשך לשיחתנו הטלפונית, ומתוך אמונה בכך שתרצה לתת את ידך להגשמת הרעיון - ושתמיכתך בו חשובה ביותר.
2. בהצלחת תהליך-השלום הנוכחי תלוי עתידה של מדינת ישראל: הרוב היהודי, המשטר הדמוקרטי, הביטחון הממלכתי והאישי, העצמאות הכלכלית, הבקרה הגרעינית והיבטים חשובים נוספים.
3. לאחר שנפתחו הסיכויים ולאחר שגובשה המדיניות, הממשלה חייבת לזכות במאבק המתמשך על דעת-הקהל בישראל. לאור המחלוקת הציבורית העזה ולאור שבריריות התמיכה הפרלמנטרית, עמדת הרוב הגדול והיציב של הציבור יכולה להיות מכרעת לגבי היכולת להמשיך את התהליך המדיני, מסיבות פנימיות וחיצוניות כאחת.
4. חלק גדול מהציבור אינו מבין את עקרונות המדיניות הישראלית כיום, פחות מכך - את מחיר החלופות למדיניות זו, ועוד פחות - את המצב העשוי לשרור בישראל ובשאר המזרח התיכון לאחר כינון השלום.
5. לפיכך מהווה הסברת השלום על שלושת היבטיו - המדיניות, החלופות והחזון - יעד לאומי מרכזי שהגשמתו דחופה ביותר.

6. שום גוף קיים לא התגייס כל-כולו למטרה זו, ואינו יכול להקדיש לכך את כל מרצו. לפיכך אני מציע בזאת להקים מיידי מטה להסברת השלום.
7. תפקידו העיקרי של המטה יהיה קיום פעולות הסברה בעל-פה לקבוצות הומוגניות ולציבור הרחב בכל רחבי הארץ. נוסף לכך הוא יקיים הסברה בכתב ויפנה לכלי-התקשורת.
8. נראה לי שאני מסוגל לנהל את המטה: התנסיתי במשך שנים בהקמה והנהגה של ארגון ארצי עם קשרים בינלאומיים: תנועת לפיד - התנועה להנחלת לקחי השואה; בארגון פעולות-הסברה, בכתבת חוברות ובהופעה בכלי-התקשורת. אני מרצה בפני קבוצות רבות ומגוונות; בין השאר אני משמש כמרצה קבוע של המכללה לביטחון לאומי. התנסיתי רבות גם בהרצאות בנושאי חברה ומדינה, כולל היבטים שונים של יחסי ישראל-ערב. נוסף לכך יצרתי קשרים טובים עם אנשי ציבור בממשל המרכזי והמקומי.
9. למטרה זו יש להסדיר את תנאי העבודה מבחינת הצוות, מבחינת שירותי המשרד ומבחינת השכר.
10. אם תושג הסכמה עקרונית ואם יוסדרו התנאים - אוכל להתחיל את העבודה מיידי. אני רואה בכך שליחות לאומית מהמדרגה הראשונה.
11. לפיכך אני מבקש להיפגש בהקדם, ובעזרתך, עם ראש-הממשלה.

בברכה,

אריה ברנע

- ממליצים: 1. חבר-הכנסת מרדכי גור - סגן שר-הביטחון
2. אלוף (מיל.) עמרם מצנע - ראש עיריית חיפה

***

***

***

***

אאאא, חוזם: 9173

אל: רהמש/369

מ-: ניו יורק, נר: 172, תא: 060294, זח: 1129, דח: מ, סג: שמ,

בבבב

29768

שמור/מיד

אל: מנהל תפוצות

מנהל מצפ"א

דע: לשכת שה"ח

לשכת סגן שה"ח

לשכת המנכ"ל

לשכת שגריר בוושניגטון

סמנכ"ל תהליך השלום

ציר הסברה, וושינגטון

קונכ"לים

מאת: ס' קונכ"ל / ניו-יורק.

הנדון: תדרוך המנכ"ל לכח המשימה על ישראל בועידת הנשיאים

במפגש שהתקיים היום ובו נכחו ציר הסברה בוושניגטון והח"מ, תידרך המנכ"ל את חברי כח המשימה על השיחות בוושניגטון, על תהליך השלום ועל התפקיד שהוא מבקש מהקהילה היהודית למלא.

1. השיחות בוושניגטון:

בשיחות השר ופמליתו בוושניגטון, ארה"ב הביעה תמיכה בתהליך בין ישראל ואש"ף; ארה"ב לא מעוניינת להיות מעורבת בתהליך עצמו ולא מעוניינת לתת לפלשתינאים דרך מפלט מהצורך להגיע להסכמות ישירות עם ישראל. כריסטופר עצמו שיבח את התפקיד המוביל של ישראל בתהליך השלום וביצירת מזה"ת חדש. המנכ"ל תיאר את המגעים הקרובים מאד בין הממשל לבין ממשלת ישראל, ההתייעצויות הקרובות 'כמעט שעה בשעה', ואמר שלממשל שמור בלב מקום חם לישראל.

2. תהליך השלום:

יש להבחין בין הפרטים לבין הקונטקסט והמגמות הכלליות. המטרה שלנו בשיחות עם הפלשתינאים היא להשיג בטחון והמטרה של הפלשתינאים היא להשיג שלטון עצמי ולשמור על כבודם. על מנת להצליח בשיחות על כל צד להכיר את הצד השני, להבין אותו ולהבין את צרכיו. אנחנו רגישים לשאיפותיהם של

הפלשטינאים לכבוד עצמי, וזה לעיתים קרובות מתנגש עם הצרכים הבטחוניים שלנו. תופעה זו באה לידי ביטוי בשיחות על נקודות מעבר הגבול וסידורי הבטחון להתנחלויות. השינוי שחל אצל שני הצדדים משתקף בכך שיש הכרה שבסופו של דבר יהיה צורך בתאום, וככל שיהיה יותר תאום יהיה יותר טוב. הפלשטינאים רואים בישראל כאיום פוטנציאלי לקיומם בגלל עוצמתה של ישראל, וישראל ראתה בפלשטינאים במשך שנים רבות איום על קיומה, לא בגלל הטרור אלא בגלל המאבק האידיאולוגי של הפלסטינאים נגד קיומה של ישראל. לכן יש חשיבות בהסכם שהושג להכרה הדדית. הם הכירו בדרישותנו להכרה מלאה בזכותה של ישראל להתקיים בשלום ובבטחון, ולהם היה חיוני שהכרנו בתנועתם הלאומית.

ההכרה ההדדית צריכה להיות מתורגמת לשיתוף פעולה יום-יומי. ברגע שאנחנו הסרנו את הנטל שהיה על כתפי ישראל, קרי ביקורת העולם נגד ישראל בשל תמיכת העולם במאבק הפלשטינאי וכן העמדה הקודמת של הפלשטינאים כלפי קיומה של ישראל, הגענו למערכת יחסים חדשה שמבטאת את יחסי הכוחות בין ישראל לפלשטינאים, כשישראל היא החזקה יותר משני הצדדים. על מנת להגיע להסכם של בטחון ושל שיתוף פעולה מלא אנחנו צריכים לדעת מה חיוני שישאר בידנו ומה נוכל לתת. שיתוף הפעולה לא יהיה רק בתחום הבטחוני אך עוד יותר יהיה בתחום הכלכלי ויש סיכויים רבים שהפלשטינאים ירצו לשמור על קשרים עם ישראל בגלל השרותים הכלכליים הטובים שלנו ובגלל הנגישות שלנו לשווקים בינלאומיים; אנחנו מעוניינים בנגישות לשווקים ערביים. על מנת להגיע לשיחות על מעמד הקבע בעוד כשנתיים ולהצליח בשיחות אלו עלינו לנצל את התקופה לתהליך חינוכי שבו הפלשטינאים יכירו את הקווים האדומים שלנו וכן שני הצדדים יפתחו ויטפחו אימון הדדי.

על הפלשטינאים להבין את החשש של הישראלים שהפלשטינאים רוצים להשמיד אותנו, ועלינו להבין שהפלשטינאים מרגישים מושפלים. תהליך הפיוס ההדדי יהיה ארוך ולא קל. אנחנו נעים בתהליך השלום גם עם הסורים והירדנים (המנכ"ל לא נכנס לפרוט).

בנושא הבטחוני המנכ"ל הדגיש שאנחנו ניהנה מבטחון מלא בגלל צה"ל, הסרת הסכנות ממרוץ החימוש, ויצירת קואליציה אזורית שתהיה הסיכוי היחידי להתמודד עם האיום האירני והפונדמנליזם המוסלמי הקיצוני. יש סיכויים שניצור קואליציה כזאת ב-1994 ושבעתיד נגיע ליחסים עם מרבית מדינות ערב והעולם המוסלמי. תהליך השלום חשוב לצדדים גם בשל הקשר ההולך והמתפתח בין הפונדמנטליזם המוסלמי לנשק לא-קונבנציונלי. בתשובה לשאלה, המנכ"ל הסביר שהערבים לא נכנסו לתהליך איתנו בגלל אהבת ציון אלה בגלל ההכרה בצרכים שלהם, האילוצים החברתיים והכלכליים שלהם, הצורך למשוך השקעות ותיירות (בעידן שלום גם ישראל תוכל להתקדם בתחום הכלכלי, בהגברת מימדי התיירות לממדים הרבה יותר גדולים וכן הגברת הפוטנציאל לצמיחה הכלכלית הישראלית שתהיה ממוקדת בשלשה אזורים: אסיה, המזרח וצפון אמריקה).

אפשר להסתכל על השיחות באמצעות הפרטים הקטנים, אך אם נסתכל על התמונה הגדולה יש כבר השלכות מרחיקות לכת לתהליך. חידשנו יחסים עם 25 מדינות; אנחנו על סף חסול החרם הערבי; מדינות ערביות כגון מרוקו, תונסיה, בחריין, כווית, הנסיכויות, דובאי, וירדן מתחילות לפתוח את השווקים; הגענו לשינוי מהפכני ביחסים עם מדינות כגון תורכיה ויפן.

3. תפקיד יהודי ארה"ב

המנכ"ל ציין כמה מאפיינים שהוא מבקש לראות בתפקיד ובגישה הקהילה היהודית:

- א. הבנת הפרטים וגם התמונה הכוללת של תהליך השלום.
- ב. הבנת האלטרנטיבות.
- ג. הצורך שהנהגת היהודים תפעל בקרב הקהילה.
- ד. הצורך בנקיטת עמדה ברורה כלפי תהליך השלום. זכותו של כל אדם ואירגון

לנקוט בעמדה בעד או נגד התהליך, אך חשוב שהעמדה תתבטא
בבהירות, ב- EMOTIONAL CLARITY, ובצורה שלא מבלבלת או יושבת על
הגדר. רוב העם האמריקאי רואה את ישראל היום באופן חיובי, ואנחנו יודעים
שגם רוב יהודי ארה"ב תומכים בתהליך.

היהודים יכולים לסייע גם בתחומים נוספים. ישראל נתפסת כגשר לארה"ב עבור
מדינות אחרות וארה"ב מהווה גם גשר עבור ישראל לעולם הערבי. אנחנו שואפים
לכונן קשרים עם מדינות מוסלמיות. היהודים יכולים לפעול בהשפעה על דעת
הקהל האמריקני, ובפיתוח הנגישות לסקטורים הכלכליים האמריקנים עבור
ישראל. היהודים גם יכולים לסייע בפיתוח הקשרים עם השחורים וההיספנים על
רקע התפתחויות בינלאומיות כגון: המדיניות החדשה של ישראל בדרום אפריקה
(החשוב לשחורים) והיחסים עם הוותיקן (החשוב להיספנים).
לצורך הפעילות בנושאים הנ"ל ולפי המציאות המשתנה על הקהילה היהודית לפתח
לעצמה משימות חדשות.

סי' קונכיל /ניו-יורק.
צוריאל רפאל

4 בפברואר 1994

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, מצפא,
תפוצות, סמנכלתקשורת, תקשורת, סמנכלשלום,
שלום, רחטמזת, ישראלערב

סססס

***
***
***
***

אאאא, חוזם: 22332

אל: רהמש/789

מ-: מונטריאול, נר: 50, תא: 170194, זח: 1530, דח: מ, סג: שמ,

כבכ

שמור/מיד

אל: מנהל תפוצות

מנהל מצפ"א

מאת: קונכ"ל מונטריאול

הנדון: הקול היהודי ותהליך השלום.

1. במסגרת סמינר שנתי של הפדרציה הציונית הנערך בחסות הקונסוליה הופיע, סיימור רייך כמרצה מרכזי, בדיון על ההמשכיות היהודית והתמיכה בישראל. בדבריו, השמיע רייך ביקורת על מנהיגי ישראל אשר מעבירים את הויכוח הפוליטי הפנימי לתפוצות. הזכיר קריאת העבודה כאשר הליכוד היה בשלטון שיש לאפשר ליהודים להביע הסתייגות ממדיניות ישראל כי רצו ששלום עכשיו ואחרים יביעו זאת בצורה מוסכמת. עכשיו הליכוד תובע להשמיע את קולו נגד הממשלה וזה רק גורם לבילבול בקרב הקהילות. לדידו המצב יוצא מכלל שליטה. רייך הביע את הדעה שיש מקום לשוחח על נושאים בהם מתלבטת ממשלת ישראל ובפורומים המתאימים אך יש גבול להבעת הדעה הפומבית. עוד אמר כי יש לצאת חוצץ נגד משליכי הביצים על שגרירי ישראל ומניחי הפצצות. הוא הזכיר את שיחתו עם נשיא המדינה שאמר לו, אם יהדות התפוצות רוצה לשוחח עימי שיעלו לישראל כדוגמה לחוסר הבנת הקשר בין ישראל לגולה. הוא סיכם את דבריו באומרו שכמו שהגולה זקוקה לישראל גם ישראל זקוקה לגולה.

2. בסמינר התקיים דיון עם משתתפים אשר ייצגו דעות פוליטיות מנוגדות, סטודנטים מזרמים שונים וכן אישים מהקהילה. מסיכום הדיונים עולה שהציבור היהודי אינו שקט מה-D.O.P למרות תמיכתו הבלתי מסוייגת בממשלת ישראל. הובעה דעה אחידה שיש להימנע מהעתקת הויכוחים הפנימיים לתפוצות. עם זאת, רצוי להתווכח במוסדות המתאימים כאשר כלפי חוץ יש להביע עמדת תמיכה בממשלת ישראל הנבחרת בדרכים דמוקרטיות.

לבנון

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, תפוצות, מצפא, סמנכלתקשורת, תקשורת, סמנכלשלום

סססס

***
***
***
***

אאאא, חוזם: 10287
אל: רהמש/368
מ-: נ'י, נר: 2013, תא: 090194, זח: 1200, דח: מ, סג: סו,
בכבב
סודי/מיידי

אל: איתן הבר, מנהל לשכת רה"מ
מאת: קולט אביטל

אישי

הנדון: הקהילה היהודית-תמיכה בתהליך השלום

Handwritten notes in red ink: "התאחדות אשכנזי (6.1.)" and a signature.

1. מהדיווחים השונים שהעברתי אליכם בשבועות האחרונים, כמו גם מדווחי השגריר בווינגטון יכולתם ללמוד על מגמות בקרב הקהילה היהודית באזור ניו יורק.

ריכוז הקהילה האורתודוקסית על גוויניה, המצאות משפחות המתנחלים באזורנו, כמו גם צמיחתם של מספר ארגונים מיליטנטים, הפועלים ללא לאות להכשלת מדיניות הממשלה, הופכים את ניו יורק לאזור יוצא דופן במפת ארה"ב.

2. בנוסף, העדר פעילות נמרצת מצד הארגונים התומכים בתהליך יצרה חלל תקשורתי אותו מלאו ארגוני ה'מתנגדים' וסייע ליצירת רושם מוטעה לגבי מימדי ההתנגדות. אפוא זה מקרינה גם על אזורים אחרים בארה"ב.

Handwritten note: "2/15/11"

3. יש להוסיף את גורם ההתססה של קבוצות אופוזיציה בארץ ואת מימד האלימות המלווה לאחרונה את פעילות המתנגדים.

4. מציאות זו מחייבת אותנו לצאת למסע הסברה אינטנסיבי ומגוון שיעדיו: א. לעודד את תומכי התהליך למתן ביטוי פומבי וגלוי לעמדותיהם ע"י פעולות שונות.

ב. להקדיש שימת לב מיוחדת לזרם המרכזי - אצלו חל כירסום רציני בתמיכה - בשל תשלוכת של חששות וחוסר ידע.

ג. למצוא נתיבי הדברות טובים ותכופים יותר עם האלמנטים המתונים בממסד האורתודוקסי. בהקשר זה אזכיר מפגש שערכת לאחרונה עם יור' מועצת הרבנים של אמריקה שמוכן לסייע בהסברת עמדותינו, וכך מפגש מתוכנן לשבוע הבא עם ה- ORTHODOX UNION.

5. בשלב ראשון נבקש לקבל, בדחיפות מספר מרצים למסעות הסברה באזורנו. נבקש כי ייעשה מאמץ לשגר אלינו:

- א. אישים בעלי רקע/עבר בטחוני (רצוי האלוף שחק, אורי אור).
- ב. רב/רבנים אורתודוקסים כגון הרב עמיטל, הרב דוד רוזן ואחרים.

אודה אם תביא דברי לידיעת רה"מ.

קולט אביטל

תפוצה: @ (רהמ)

סססס

אאאא, חוזם: 14479
אל: רהמש/631
מ:- וושינגטון, נר: 333, תא: 091293, זח: 1934, דח: ר, סג: בל,
בבב
בלמס/רגיל

אל: קונכליים ארה"ב
דע: לש. רה"מ, לש, שה"ח, לש. ס/שה"ח, לש, מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל הסברה
ותקשורת, מצפ"א, הסברה, תפוצות, נאו"ם

מאת: ציר הסברה, וושינגטון

הנדון: הסברת תהליך השלום.

בהמשך לשלנו 313 מהיום.

DECEMBER 9, 1993

א. ב. ל. ז.
א"ת הסקרית - יחג"ר

THE BENEFITS OF PEACE II

DEAR FRIEND:

OVER THE YEARS, THE UNITED NATIONS HAS FAILED TO PROVIDE AN OBJECTIVE FORUM FOR CONSTRUCTIVE DIALOGUE AND DEBATE ON ISRAEL AND THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS. IN FACT, MANY WOULD ARGUE THAT THE UN HAS SERVED AS AN INTERNATIONALLY SANCTIONED MECHANISM FOR ISOLATING ISRAEL. HOWEVER, WITH THE ONSET OF THE CURRENT PEACE TALKS AND THE MOMENTUM CREATED BY THE ISRAEL-PLO DECLARATION OF PRINCIPLES AND THE ISRAEL-JORDAN COMMON AGENDA, THE UN HAS BEGUN TO TAKE A NEW APPROACH TO MIDDLE EAST PEACE. IN LAST MONTH'S LETTER ENTITLED "THE BENEFITS OF PEACE", WE DESCRIBED SOME OF THE ECONOMIC DIVIDENDS DERIVED FROM THE PEACE PROCESS. IN THE FOLLOWING, WE WOULD LIKE TO SHARE WITH YOU SOME POSITIVE DEVELOPMENTS WHICH HAVE EMERGED FROM THE UNITED NATIONS, MOST PROMINENTLY IN THE BEHAVIOR OF ITS ARAB MEMBERS.

1. THE FIRST AND MOST COGENT DEVELOPMENT IS THE EXPECTED PASSAGE OF A UNITED NATIONS GENERAL ASSEMBLY DRAFT RESOLUTION THAT WELCOMES THE RECENT ACHIEVEMENTS IN THE PEACE PROCESS AND ENCOURAGES CONTINUED INTERNATIONAL AND REGIONAL EFFORTS ON ITS BEHALF. THE ADOPTION OF THIS RESOLUTION WOULD REPRESENT THE FIRST INSTANCE IN OVER TWO DECADES IN WHICH THE UN EXPRESSED ITS UNEQUIVOCAL SUPPORT FOR THE MIDDLE EAST PEACE PROCESS. THIS SUPPORT WOULD BE IN STARK CONTRAST TO THE UN'S CONDEMNATION OF THE CAMP DAVID ACCORDS SIGNED BETWEEN ISRAEL AND EGYPT IN SEPTEMBER 1978.

INITIATED BY ISRAEL AND TABLED BY THE U.S., RUSSIA, AND NORWAY, THE DRAFT RESOLUTION SPECIFICALLY PRAISES THE ISRAEL- PLO DECLARATION OF PRINCIPLES AND THE COMMON AGENDA SIGNED BETWEEN ISRAEL AND JORDAN. IT FURTHER ADVOCATES REGIONAL DEVELOPMENT AND COOPERATION THROUGH THE MULTILATERAL PEACE TALKS AND CALLS ON THE INTERNATIONAL COMMUNITY TO EXTEND BROAD ASSISTANCE TO BOTH THE PALESTINIANS AND THE STATES OF THE REGION. SIGNIFICANTLY, MOST OF THE ARAB MEMBERS ARE EXPECTED TO SUPPORT THE RESOLUTION WHEN IT COMES BEFORE THE GENERAL ASSEMBLY.

2. THE ARAB GROUP AT THE UN ABANDONED THEIR ANNUAL RITUAL OF CHALLENGING ISRAEL'S CREDENTIALS BEFORE THE GENERAL ASSEMBLY, THUS IMPLICITLY RECOGNIZING ISRAEL'S LEGITIMACY IN THE FAMILY OF NATIONS. FROM 1982-1992, THE ARAB STATES OBJECTED TO THE APPROVAL OF ISRAEL'S CREDENTIALS BEFORE THE UN CREDENTIALS COMMITTEE AS PART OF THEIR EFFORT TO DELEGITIMIZE ISRAEL.

3. WITH THE CONSENT OF MOST OF THE ARAB COUNTRIES, ISRAEL WAS ADMITTED TO THE UN COMMITTEE ON INFORMATION.

4. AN ISRAELI WAS ELECTED TO THE INTERNATIONAL TRIBUNAL, A BODY DEALING WITH MATTERS INVOLVING UN EMPLOYEES. WITH SOME EXCEPTIONS IN THE EARLY 1950'S AND 1960'S, INCLUDING ABBA EBAN'S ELECTION TO THE VICE PRESIDENCY OF THE UN GENERAL ASSEMBLY, ISRAEL AND ISRAELIS HAVE BEEN TOTALLY EXCLUDED FROM ELECTED POSITIONS IN UN BODIES AND ORGANIZATIONS.

5. THE AFRICAN STATES AT THE UN WITHDREW THEIR ANNUAL RESOLUTION ATTACKING ISRAEL'S RELATIONS WITH SOUTH AFRICA, WITHOUT OBJECTION FROM THE ARAB GROUP.

6. THE RESOLUTION ANNUALLY SUBMITTED BY THE ARAB GROUP CALLING ON COOPERATION BETWEEN THE UN AND THE LEAGUE OF ARAB STATES WAS CLEARED OF ALL PROVISIONS HOSTILE TO ISRAEL AND THE PEACE PROCESS. IN LIGHT OF THESE MODIFICATIONS, THE U.S. AND ISRAEL, BOTH OF WHOM HAD PREVIOUSLY OPPOSED ITS PASSAGE, JOINED THE CONSENSUS THIS YEAR.

THESE ACHIEVEMENTS ARE AN IMPORTANT AND SYMBOLIC STEP SIGNALING A NEW ERA OF POSITIVE UN CONTRIBUTIONS TO THE PEACE PROCESS. WE HOPE THAT THIS NEW SPIRIT WILL CONTINUE TO RECEIVE CONCRETE EXPRESSION AS ISRAEL AND ITS ARAB NEIGHBORS, WITH THE HELP OF THE INTERNATIONAL COMMUNITY, ENDEAVOR TO BRING PEACE AND STABILITY TO THE REGION.

YOURS SINCERELY,

NIMROD BARKAN
MINISTER FOR PUBLIC AFFAIRS

עד כאן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, סמנכלשלום,
שלום, רחטמזת, ישראלערב, יועמש, ר/מרכז,
ממד, @ (רם), @ (אמן), @ (ר'אגח), מצפא, סמנכלתקשורת,
תקשורת, תפוצות, ביין, ארבבל2, ערן, כלכלית, @ (ראשהממשלה)

סססס

אאאא, חוזם: 14438
אל: רהמש/620
מ-: וושינגטון, נר: 313, תא: 091293, זח: 1657, דח: מ, סג: בל,
כבכ
בלמס/מידי

אל: קונכלי"ם

דע: לש. רוה"מ, לש. שה"ח, לש. ס/שה"ח, לש. מנכ"ל, ממנכ"ל, סמנכ"ל הסברה ותקשורת, מצפ"א, הסברה, תפוצות, נאו"ם

מאת: ציר הסברה, וושינגטון

תאריך: 9 דצמבר 1993

הנדון: הסברת תהליך השלום

1. כידוע האסטרטגיה התקשורתית - הסברתית בה אנו נוקטים בהסברת תהליך השלום כולל, ולקהילה היהודית בפרט, חותרת להבליט את ההישגים הבטחוניים, מדיניים וכלכליים הנובעים מידיה או פוטנציאלית מן התהליך.

2. במסגרת זו הפצנו אנו ואתם בתפוצה רחבה את המסמך שעסק בסוגיה הכלכלית. עתה הכנו יחד עם נאו"ם את המסמך - BENEFITS OF PEACE 2, שהועבר אליכם היום בפקסמליה, המתאר את השינויים הטובה במעמדה של ישראל ובעמדות מדינות ערב כלפיה בעצרת הכללית הנוכחית. ברצוני להודות לשגריר לאו"ם, לאהרון יעקב, ולאבנר תבורי בנאו"ם על סיועם בגיבוש המסמך.

3. נבקשכם להפיץ גם מסמך זה בתפוצה רחבה ולעודד הקהילות היהודיות לתת לו תפוצה רחבה ככל האפשר. תוכלו כמובן להשתמש בנתונים המצויים בו לתדרוכים לתקשורת ולגורמים אחרים.

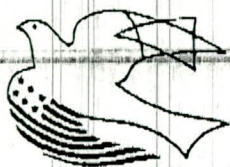
4. נבקשכם כמו כן לעשות מאמץ מיוחד אצל העתונים היהודים ע"מ שיתנו ביטוי הולם לתהליכים החיוביים הבאים לידי ביטוי בשני המסמכים דלעיל בעתונות היהודית ובכך שיש הרחבה משמעותית של תפוצת המסמכים.

נמרוד ברקן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), @ (שהבט), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון,
סמנכלשלום, שלום, רחטמזת, ישראלערב, יועמש,
ר/מרכז, ממד, @ (רם), @ (אמן), @ (ר'אגת),

מצפא, סמנכלתקשורת, תקשורת, תפוצות, בייץ,
ארבל2, ערן, כלכלית, @ (ראשהממשלה)

סססס

הסתדרות הציונית העולמית - המשלחת הישראלית
WORLD ZIONIST ORGANIZATION - A. S. , Inc.

עוזי נרקיס
ראש המשלחת הציונית

24 בנובמבר, 1993

אליהו הסמיה הנרקיס
20.12

א"מ

אל: איתן הבר
מאת: עוזי נרקיס

רצ"ב דוח JTA על הופעתו של ראש המשלה לשעבר, יצחק שמיר, בוועדת הנשיאים.
בשבוע הבא יופיע בפניהם נתניהו, ולפני כן הופיעו יוסי בן אהרון ואריק שרון.

אמיר
הנרקיס
2

בברכה,
עוזי נרקיס

NOVEMBER 24, 1993

-2-

DAILY NEWS BULLETIN

**SHAMIR, NOW FEISTY IN THE OPPOSITION,
ACCUSES GOVERNMENT OF 'DESPERATION'**
by Larry Yudelson

NEW YORK, Nov. 23 (JTA) -- Former Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir has charged the Israeli government with "a desperate bid to preserve their power" in reaching an accord with the Palestine Liberation Organization.

Shamir charged the government with acting hastily under pressure that was self-induced.

"My generation remembers the other occasion when peace in our time was welcomed with great enthusiasm," he said. "This is the real tragedy -- and it is a terrible thing to say -- that our government may yet place its domestic interests above the national."

Speaking before the Conference of Presidents of Major American Jewish Organizations in New York on Tuesday, Shamir appeared lively and in a good mood, a year and a half after his Likud government was defeated in the elections that brought Prime Minister Yitzhak Rabin to power.

While Shamir has since yielded his position as Likud party head in favor of a younger generation, he has been working to rally opposition to the peace accord with the PLO in Israel and throughout the United States.

Shamir said he was violating his principles against criticizing Israel's government abroad only because my colleagues and I are convinced we are facing extraordinary circumstances.

This distinction left one opponent of American Jewish criticism of the Israeli government impressed.

"That's exactly what Peace Now said," in justifying its criticism, said Abraham Foxman, national director of the Anti-Defamation League.

Shamir warned that the agreement reached with the PLO "places everything we have created in Israel in great trouble. And if this is the case, it concerns every friend of Israel, every Jew, and everyone who cares."

Shamir said that if his Likud party returns to power, the new government "will find a way to get out" from the agreement with the PLO, which he said he hoped would be "abrogated."

Is A Terrible Mistake'

While Rabin and others have placed the peace accord in the context of a changing world, Shamir said the changes made the return of territories and the recognition of the PLO all the more necessary.

"In the past, when we had pressure to make peace and pay for peace with territory, it was a time when the Soviet Union was still a world power."

"Our situation is far better than it was 20 or 30 years ago. The Soviet Union doesn't exist anymore and Israel is not anymore threatened by war on the part of the Arab countries," he said.

"We have decided to take this step without external pressure," he said, "and it is a terrible mistake."

For Shamir the battle with the Arabs has

"We have to defend ourselves, have to protect ourselves, until the Arabs come to the conclusion that through terrorism they will not get anything."

Shamir said, "The people of Israel must do everything to secure the future of the settlements, because they safeguard the Jewish hold on our most sacred places, (which) symbolize Jewish opposition to foreign rule on our land."

"It is up to us to give every support to the settlements, so they will still be deeply entrenched and don't have to rely on favors of people who are against their very existence. The stronger the settlements will be, the harder it will be for the Arabs and their supporters to remove them."

pressure," he said, and it is a terrible
take."

For Shamir, the battle with the Arabs has
a one of stamina. He did not worry about
ng from the continuing conflict.

"The moment we will get tired will be a
y dangerous and tragic moment for us. The
sition is, who will be the first to get tired, we
he Arabs," he said.

"And it was crucial for us not to be the
t to be tired, never to be tired.

pressure," he said, and it is a terrible
take."
For
a one
ng from
y dan
sition
he Ar
"And
t to be

***

***

***

***

אאאא, חוזם: 35958

אל: רהמש/1691

מ-: המשרד, תא: 270993, זח: 1521, דח: מ, סג: שמ,

כבכב

735713

שמור/מיד

אל: ראשי כל הנציגויות

ניו-יורק - עבור פמלית השר והמנכ"ל

מאת: מנהל תפוצות

*הסקרה יהודית
28.11
1.10*

הנדון: ההסכם עם הפלשתינאים והקול היהודי - השלמות

כללי

אף שאת 'הקול היהודי' כמו כל 'קול' אחר, קשה למדוד במונחים אבסלוטיים, בלטו בכל זאת מספר מאפיינים:

- הממסד היהודי - אישים וארגונים. נמשכת בקרבו המגמה הברורה של תמיכה בהסכם והזדהות בולטת עם מדיניותה הנוכחית של ממשלת ישראל. העצרת שנערכה בניו-יורק לרגל ביקור שה'ח בהשתתפות נציגי מרבית האירגונים היתה ביטוי נוסף להזדהות זו. על השאלה עד כמה קול הממסד היהודי מייצג ומשקף את צאן מרעיתו קשה להשיב אך אין ספק שיש לו משקל מצטבר בגורם המשפיע על עיצוב דעת הקהל של כלל הקהילה.

- ברובד הנמוך יותר - 'חברי הקהילה'. לסימני השאלה, ההתלבטויות והמבוכה בקרב רובד זה הד רב יותר הבא לידי ביטוי, אם כי לא בצורה מאורגנת, באמצעות שאלות או מסרים המופנים או מובאים לידיעת נציגינו.

בקצוות, כצפוי, תמיכה נלהבת מצד אחד לעומת ביקורת נוקבת על מהלכי הממשלה מצד שני. אלה בדרכ לא מגיעים לידי ביטוי בהצהרות פומביות או מודעות או מכתבים מכאן שקשה כאמור להעריך במדויק את משקל המסתייגים. ברור 'שאלמנט ההפתעה' לצד העדר מידע מספיק והקושי להסתגל לשינויים המהירים הותירו עקבות דוקא ברובד 'העמך' וזאת בניגוד לשכבת המנהיגות שמטבע הדברים נוטה לתמוך בקו הרשמי, מה גם שהיא מיודעת היטב ובזמן אמת. בהקשר זה להלן לידיעתכם חלקים מדיווחו של ציר ההסברה בושינגטון על הפעילות המוצעת בקרב הקהילה היהודית:

א. 'האווירה בקהילה היהודית ביחס להסכם מתבטאת בשני ביטויים אותם אנו שומעים שוב ושוב CONFUSION ו- CAUTIOUS OPTIMISM. קשה לרבים מכאן לקלוט את מראה אש'פ כבן-ברית של ישראל אולם הם חשים שישראל יודעת אולי טוב מהם את המציאות. עם זאת במקביל קיימות תהיות באשר להשלכות אספקטים רבים ביותר של ההסכם, והשאלות רבות.

ב. ברור כי מסע ההסברה שנעשה ונמשך בנושא זה הועיל ביותר ליצור תחושות אלו שבסה'כ הן המרב שניתן לצפות לו בשלב הנוכחי, אולם מאחר וההסברה הישראלית בשנים שמאז 1967 היתה סיפור הצלחה אדיר ונדרשת עבודת חריש עמוקה בעיקר באותם קהילות שלא נחשפות יום יום לאורחים מן הארץ או לדיפלומטים בכירים מאוד של ישראל. כך למשל אין צורך במתדרכים לעיר ניו-יורק וושינגטון.

ג. מאחר ועיקר השאלות מתמצות בסוגיית הבטחון שמקנה ההסכם ואמינות אש'פ כפרטנר למו'מ, פרופיל המתדרכים צריך להיות בטחוני ומזרחני, בעלי היסטוריה מקצועית שתקנה לדבריהם אמינות, שליטה באנגלית, בדרג מספיק בכיר ע'מ להיות בעלי כוח משיכה כלפי התקשורת והעילית הפוליטית היהודית והכללית.¹
עד כאן.

להלן לקט מהדיווחים הנוספים שהגיעונו:

1. ארה'ב
א. ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA פרסום הודעת תמיכה (15.9). מציינים את בטחונם ששקולי הבטחון של ישראל נלקחו בחשבון ושירושלים תשאר מאוחדת לנצח.

ב. הקונכ'ל באטלנטה מדווח (13.9) על עצרת מיוחדת של ראשי הקהילה היהודית בה הובעה תמיכה בהסכם עם אש'פ.
בבית הכנסת הגדול ביותר (קונסטרבטיבי) אמר רב הקהילה כי אכן נשאלת השאלה האם ערפאת אמנם השתנה וניתן לסמוך על דברתו. יתכן שחל בו שינוי ואזי יש לברך על ההסכם ולראות בו פתח רחב לשלום. הרב נמנה על בכירי המנהיגות הקונסרבטיבית בארה'ב. הביע תקווה שההסכם יביא לשיפור מצבה הכלכלי של ישראל. דברים דומים השמיעו רבנים אחרים בבתי הכנסת.

ג. הממונה בפילדלפיה מדווח (12.9) על ראיון ברדיו של יו'ר ה-JCRC שהודיע על תמיכת הקהילה בישראל.
בדיווח נוסף מה-22.9 מציינ הממונה כי הקהילה היהודית באזורם עדיין קצת במבוכה. רשמית תומכת בעמדת ממשלת ישראל, חלקם הביעו דאגה. מנהל ה-JCRC בסינסינטי דיווח לממונה שכמה מן התורמים הכבדים לפדרציה הביעו התנגדות להסכם וקיימת דאגה שהתנגדות זו תיתן את אותותיה במבצע ההתרמה.
קולומבוס - הקהילה די חשדנית אך לא הביעו התנגדות פומבית.
דרום ניו ג'רסי - יש דעות בקהילה בעיקר בקרב האורתודוכסים המביעים חשש מפני ההסכם.

ד. במברק קונכ'ל שיקאגו (15.9) הערכתו כי, התמונה שהצטיירה מדיווחינו עד כה הינה וורודה מדי, כשהוא מקבל דיווחים המביעים מבוכה, אי הבנה ואף בקורת בוטה מהפדרציות.

ה. דיווח שגווינגטון על פגישת השגריר עם אחד הסנטורים שציין בין השאר שהוא שומע קולות דאגה בקהילה היהודית, בעיקר בחוגים אורתודוכסים אך לא רק מהם, הטוענים שתוכנית עזה ויריחו תחילה תוביל למדינה פלסטינאית.

ו. ס/הקונכ'ל ניו-יורק דיווח על הפגנת מחאה מול הקונסוליה (19.9) בה

נכחו כ-400 איש בעקר מחוגי חב"ד. ההפגנה לא זכתה לסיקור או דיווח בתקשורת.

ז. יוסטון - בדרך כלל תמיכה בהסכם. קיים מיעוט קטן בעיקר של כהניסטים ודומיהם המביעים התנגדות להסכם. אנשי ה-ZOA בדאלס וביוסטון מעדיפים לא לתקוף ההסכם ולראות כיצד יתפתחו הדברים.

ז. בעתון 'הארץ' (21.9) פורסמה מודעת רבנים בארה"ב: ח"כ שיתמוך בהסכם חייב 'מיתה בידי שמים'.

ח. סן פרנציסקו - הקונכ'ל דיווח על פגישה עם מנהיגות JCRC (14.0) שבה החליטו על פרסום הודעת תמיכה, אף שנשאלו במהלך הפגישה שאלות קשות. הקונכ'ל מוסיף ומדווח על תגובות פסימיות מצד רב בית הכנסת בס.פ וגם מצד יהודים אחרים שפגש שם.

2. קנדה

קונכ'ל מונטריאול תדרך את 150 ראשי הקהילה היהודית (15.9). נשאלו שאלות רבות אשר שיקפו את דאגת הציבור היהודי באשר לסיכויי הצלחת ההסכם, למרות שבאולם היו דעות מנוגדות לגבי ההסכם הרי הובעה תמיכה בלתי מסוייגת בישראל ובהחלטת ממשלתה.

הודעת תמיכה של ה-CANADIAN JEWISH CONGRESS מדברת על פתיחת פרק חדש בהסטוריה של המזה"ת.

3. צרפת

דיווח השגריר (15.9) על בקור של יו"ר ה-CRIF וחברי הוועד המנהל אצלו להבעת תמיכה בהסכם ושביעות רצונם מהחלטת ממשלת ישראל, תוך הבעת תקווה מהולה בזהירות וציון חשיבות ירושלים כבירתה המאוחדת והריבונית של העם היהודי לדורותיו ולתפוצותיו ובישראל.

4. שבדיה

במכתב מנשיא הקהילה בשבדיה לרוה"מ והודעת הקהילה בעתונות השבדית, עולה התמיכה, התקווה והציפיות מהמהלך האחרון, תוך ציון לקיחת הסיכונים והאומץ שנדרש לשם כך ממשלת ישראל.

5. דנמרק

א. רבה הראשי של דנמרק בראיון לעתון הדני (7.9) בירך על ההסכם וההתקדמות וציין כי זהו רק תחילתו של תהליך.

ב. תגובת ראשי הקהילה היהודים בדנמרק (13.9) - מברכים על ההסכם שהושג ומבטיחים המשך שתוף הפעולה.

6. שוויץ

ברכת הקהילה היהודית הליברלית בג'נבה (15.9) 'המצדיעה לאומץ לבהירות וליוזמה של ממשלת ישראל...'

7. איטליה

דיווח השגריר ברומא (13.9) על זרם ברכות מהקהילה היהודית לשגרירות, מציינ תגובה שלילית אחת בלבד מאת יהודי ניצול שואה.

8. הולנד

מדיווח הסברה שג' האג מה-23.9: עמדת העיתון היהודי משקפת את ההרגשה הכללית של הקהילה היהודית בהולנד. העתון תומך מאוד בצעדים של ממשלת ישראל וסבור שאין ברירה וחייבים לנסות להגיע לשלום - אבל אין זה אומר שצריך לשקם דמותו של יאסר ערפאת או שאין מקום לדאגה ולחששות רציניים.

9. הונגריה

השגרירות בבודפשט שולחת ברכת הקהילה היהודית (14.9) 'יהודי הונגריה שולחים ברכות ואיחולים לאחים הישראלי לרגל הצלחת שיחות השלום....'

10. מכסיקו

דיווח השגריר (14.9) על שיחות טלפון מצד אנשי מפתח בקהילה המביעים שמחה, איחולים ותמיכה, רובם תוך התלהבות וחלקם בנימה מסוייגת יותר ותוך הבעת חששות מסויימים. ועד הקהילות המרכזי פרסם בעתונות הודעת תמיכה לרגל חתימת הסכם העקרונות המשותף.

11. וונצואלה

דיווח השגרירות בוונצואלה על פגישה עם הקהילה היהודית האשכנזית (13.9) שבה היתה אוירה חגיגית של תמיכה נרגשת בהסכם.

12. גוואטמלה

דיווח השגריר (15.9) על שיחת טלפון מנשיא הקהילה היהודית שכללה הבעת שביעות רצון ותמיכה במסמך העקרונות של כל חברי הנהלת הקהילה.

13. אל סלבדור

המסר מנשיא הקהילה (14.9) מביע תמיכה וסולידריות בהחלטות האמיצות של ממשלת ישראל.

14. פרו

נשיא ההתאחדות היהודית בפרו במכתבו לשה'ח (15.9) מביע סיפוק ותמיכה במו'מ לשלום עם הפלסטינאים, תוך הבטחת בטחון המדינה ואחדותה של ישראל.

15. בוליביה

א. הקהילה בלה-פאז פרסמה בעתונות מודעות תמיכה בהסכם ושיגרה מכתב לשגרירות ובו בקשה להעביר מסר לרוה'מ על תמיכה בהסכם וגאווה על היות ישראל אור לגויים בשאיפתה לשלום.

ב. דיווח השגריר על בקור בקהילות קוצ'במבה ועל הבעת תמיכה ותקווה שהשלום יגיע. ראש הקהילה רואיין בעתון מקומי וחזר על דברי רוה'מ כי די בדמעות ומלחמות.

16. צ'ילה

דיווח השגריר (13.9) על כינוס של הקהילה היהודית לתמיכה בהסכם ועל שיחות טלפון רבות המברכות על ההסכם וציפיה לעתיד וורוד.

17. ג'מאיקה

השגריר מדווח (20.9) על תפילת ראש השנה בבית הכנסת אותה פתח המנהיג הרוחני בברכה למדינת ישראל על ההסכם ההיסטורי שהושג בין ישראל לאש'ף.

18. דרא'פ
השגריר קיים שיחת תדרוך עם המנהיגות היהודית בקיפטאון והרצאה פתוחה
לקהילה היהודית בה נכחו כ-350 איש. התגובות של אנשי הקהילה היו מאוד
מעודדות.

חיים דיבון
27 בספטמבר 1993

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, תכנון, מצפא,
סמנכלארופה, אירופה, ערן, סמנכלמזאר, מזאר,
שמורק, אמלט, סמנכלאסיה, אסיה, אוקיאניה,
סמנכלמאפ, מאפ, רחטמזת, ישראלערב, מצרים,
תפוצות, סמנכלתקשורת, תקשורת

סססס

הסוכנות היהודית לארץ ישראל
The Jewish Agency for Israel

המחלקה לעליה וקליטה

**Department of Immigration
and Absorption**

לשכת ראש המחלקה
Office of the Head of
the Department

ירושלים, ט"ז בחשוון תשנ"ד
31 באוקטובר 1993

*א"י הסוכנות היהודית
22.11.*

מזה שנים רבות לא התקיימו דיונים מעמיקים ביחסיה של ישראל עם יהדות התפוצות, למרות שהמציאות שינתה פניה פעמים רבות והעולם היהודי מתמודד עם בעיות קשות ומורכבות.

הקהילות היהודיות סובלות מבעיות קשות של התבוללות ונישואי תערובת, מחולשת החינוך היהודי, ומניתוק של בני הדור הצעיר מן השורשים והמסורת היהודית. בקהילות קם דור חדש, אשר מדינת ישראל שוב אינה בבחינת נס לגביו, אלא היא עובדה קיימת ואין חשש למתוח עליה ביקורת ואף לפגוע בה. מטבע הדברים, ככל שגוברות הבעיות הפנימיות בקהילות, הולך ומתכנסת הקהילה בתוך עצמה והטיפול בבעיותיה המקומיות בא על חשבון הקשר עם מדינת ישראל.

ומנגד - ישראל עומדת בפני עולם חדש בו יש מעצמה דומיננטית אחת בלבד - ארצות הברית. לכך יש להוסיף את תהליך השלום שיוביל למצב חדש במזרח התיכון. מזרח תיכון של שלום פותח אפשרויות חסרות - גבול בפני מדינת ישראל ויוצר סיטואציה חדשה ביחסינו עם יהדות התפוצות. בעידן של שלום עשוי לגבור כוח המשיכה של ישראל כלפי יהדות העולם, אולם, מאידך, הסרת האיום הבטחוני על קיומה של המדינה עלולה להוביל לפיחות בהתייבותו של העולם היהודי לימינה של ישראל.

יש לגבש רעיונות חדשים ביחסינו עם הגולה, ולאתר את הדרכים להידוק הקשרים בין ישראל ובני הדור החדש בתפוצות, ובעיקר - האינטליגנציה, אנשי האקדמיה והצעירים. יש לפתוח פתח לשיפור יחסינו עם הקהילות, לתועלתן ההדדית של מדינת ישראל ויהדות התפוצות כאחד, ובעיקר אם נגיע ברעיונות ובפרוייקטים חדשים למהות הקשר בין מדינת ישראל והעם היהודי בעיתות שלום.

אורי גורדון

*אורי גורדון
NEW AGENDA - 5*

הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
The Jewish Agency for Israel

המחלקה לעליה וקליטה

Department of Immigration
and Absorption

לשכת ראש המחלקה
Office of the Head of
the Department

איתן יקוני!

מקרה שהחומר הוא צה"ל יאמר בק

אסו. א. א. - אומדן בהתאם לתקנות א.א.א

יבוק באדום באוניברסיטה 2 . G.A .

2436 והייש איז מ יבוק - נראה

ל.א.

2436 איתן יקוני

איתן יקוני

איתן יקוני

איתן יקוני

31.10.93

הסוכנות היהודית לארץ ישראל
The Jewish Agency for Israel

המחלקה לעליה וקליטה

Department of Immigration
and Absorption

לשכת ראש המחלקה
Office of the Head of
the Department

20.10.93

טיוטא ראשונית

הגברת העליה בעידן השלום
מאת: אורי גורדון

1. רקע

- 1.1 המציאות בקהילות היהודיות בחו"ל, בסוף 1993, מאופיינת במספר תופעות משמעותיות:
- (א) תהליך מואץ של כירסום בקהילות, הנובע מנשואי תערוכת והתכוללות.
  - (ב) עולם יהודי שבו אחוז המשכילים הולך וגדל.
  - (ג) ההשפעה האדירה של העולם התיקשורתי הפתוח והמתוחכם.
  - (ד) היסוסים וחששות מעליה לישראל על רקע בעיות בטחון וידיעות על קשיי קליטה של עולים.
- 1.2 ההתפתחויות האחרונות בקידום תהליך השלום - על הכיסוי התיקשורתי הנרחב שקבלו בכל רחבי העולם - יוצרות בשלב זה התענינות וסקרנות אצל יהודים בקהילות שונות. ההערכות של פרשנים בעולם כי תהליך השלום עשוי להביא לפריחה כלכלית עצומה בישראל - מסייעות לטיפוח אוירה של ציפיות חיוביות בקרב יהודים בתפוצות.
- 1.3 ניתן להניח כי ההתרחשויות האחרונות עשויות ליצור בעולם היהודי תהודה דומה לזו שהתפתחה בו בשנת 1967 לאחר מלחמת 6 הימים ואשר התבטאה, בין השאר, בהגברת העליה לישראל. עם זאת יש לזכור כי התגובה לא היתה מיידית - מ"היום להיום" - אלא כתוצאה מתהליך שהבשיל והגיע לשיאו בשנת 1969 כשנה וחצי לאחר המלחמה.
- 1.4 נסיבות אלה יוצרות הזדמנות שיש לנצל לעידוד עליה ומחייבות, על כן, קיום פעילות יזומה בתוך זמן קצר, שבה תהיינה משולבות ומותאמות כל מחלקות ההסתדרות הציונית והסוכנות היהודית הפועלים בתפוצות, ביחד עם הפדרציות הציוניות וארגונים יהודיים.

2. יצירת אוירה חיובית ושינוי עמדות

- 2.1 בקהילות רבות בעולם היהודי, בארצות המערב ובמזרח אירופה נוצר משקע של אוירה מסוייגת מעליה לישראל - המתבסס על ידיעות שהגיעו בעבר ומכתבי קרובים מהארץ בדבר קשיי תעסוקה וקליטה של עולים מישראל.
- 2.2 עידוד העליה מחייב יצירת אוירה חדשה, חיובית בכל רבדי האוכלוסיה בקהילות השונות ושינוי עמדות אצל אלה המסוייגים או האדישים לגבי העליה לישראל.

2/..

2.3 לצורך זה יש לגבש קונספציה חדשה אשר תעמיד בצורה חדה את הגשמת העליה לישראל במרכז הפעילות הציונית ובהתאם לכך תשנה את כל סולם העדיפויות שלה.

2.4 כנגזרת אופרטיבית יש ליזום בטווח הקרוב פעילויות ב- 2 מישורים :
(א) בישראל.
(ב) בחו"ל

2.4.1 בישראל

(א) הקמת צוות למידע והסברה, משותף למחלקות ההסתדרות הציונית ולממשלת ישראל.
הצוות יעסוק בעיקר :
(1) במעקב אחר ההתפתחויות החדשות בישראל ובהזדמנויות הנוצרות כתוצאה מתהליך השלום בתחומי העסקים, התעסוקה, הדיור וכו'.
(2) באיסוף, עיבוד והעברה שוטפת ומהירה של מידע על כך לכל קהילות בחו"ל.
(3) הפקת מגזין חדשות תקופתי בישראל בוידאו במהדורות המכוונות לארצות שונות (לשונית וענינית) והפצתו בקהילות באותן הארצות.
(ב) טיפוח קשרים ברמה קהילתית בין יוצאי קהילות מחו"ל הגרים בישראל לבין יהודי קהילת האם (לאנדסמאנשפטים). במסגרת זו, שתופעל בתיאום עם התאחדויות העולים בישראל - יקוימו, בין השאר, מבצעי כתיבת מכתבים מהארץ לקרובים ומכרים בקהילות בחו"ל.

2.4.2 ב ח ו " ל

(א) מיקוד החינוך היהודי בתפוצות ב"חינוך לעליה" והתאמת תכניות הלמודים ליעד זה.
(ב) הפעלת מבצעים יזומים במתכונת "ופרצת" בקהילות קטנות, בו-זמנית במספר ארצות: חמ"ע, ארגנטינה, צרפת, אנגליה וארה"ב.
במסגרת המבצע יופעלו שליחים קצרי מועד מישראל אשר יעבירו מסרים ישירים לקהילות על המציאות החדשה בישראל, יוצגו פרויקטים לעידוד עליה ותכניות לצעירים וסטודנטים ויעודדו בקורים בישראל.
(ג) הקמה מחדש של תנועת עליה מגשימה בתפוצות בשילוב עם פריסת רשת של פעילי עליה ("אנטנות עליה") בקהילות השונות.
(ד) הקמת מרכזי מידע על אפשרויות מעשיות לקליטה בישראל ותכניות המוצעות לצעירים בארץ.
ההפעלה תבוצע ב- 5 מרכזים יהודיים בעולם : מוסקבה, ניו-יורק, פריז, לונדון ובואנוס איירס ומהם יופץ המידע לקהילות השונות.

- (ה) הפעלת פרויקטים מיוחדים לעידוד עליה (ראה סעיף 4).
- (ו) עידוד תיירות יהודית לישראל (ראה סעיף 5).
- (ז) הרחבת רשת אולפני עברית בשילוב עם מידע על אקטואליה בישראל.
- (ח) יזום פעולות העשרה על "ישראל היום" לחוגים וקבוצות של יהודים במסגרות חברתיות שונות בקהילות בחו"ל.
- (ט) הפעלת תכניות לצעירים וסטודנטים תוך פעילות באופן מקביל בקרב הוריהם.

3. אוכלוסית יעד לעידוד עליה

- 3.1 ניתן לפלח את "אוכלוסית היעד" למספר פלחים, כאשר חלק מהאוכלוסיות עשוי להמצא ביותר מפלח אחד, בהתאם למאפיינים הדומיננטיים באותה קבוצה.
- 3.2 אוכלוסיות היעד העיקריות לפעילות לעידוד עליה :
  - (א) צעירים (לרבות : סטודנטים).
  - (ב) משפחות צעירות (לרבות : זוגות העומצדים להנשא או שזה עתה נישאו).
  - (ג) בעלי מקצוע (אקדמאים או אחרים).
  - (ד) משתייכים למסגרת חברתית : בית כנסת, מרכז קהילתי יהודי, ארגון הורים לתלמידים בבי"ס יהודי וכו'.

4. פרויקטים מיוחדים לעידוד עליה

- 4.1 במשק הישראלי כיום נוצרים בקושים לבעלי מקצוע בתחומים שונים. חלק מהבקושים מתמקד ברמה ענפית כגון : ענף הבנין, ענף המלונאות, ענף הרכב, ענף המחשבים. חלק מהבקושים מתפתח ברמה מפעלית.
- 4.2 עפ"י ההערכות צפויות השקעות חדשות והתרחבות בתחומי פעילות שונים במשק הישראלי העשויים להביא להגדלת הבקוש לבעלי מקצוע.
- 4.3 במחלקה לעליה וקליטה הצטבר נסיון חיובי בהפעלת פרויקטים תעסוקתיים לעידוד עליה, בשיתוף ישיר עם המעסיקים המעוניינים בקליטת בעלי מקצוע. במסגרת פרויקטים כנ"ל מתבצעת פעילות לאיתור מועמדים בחו"ל (בעלי מקצוע או כאלה המוכנים לעבור בישראל הכשרה או הסבה מקצועית), מיונם וראיונם ע"י נציגי המעסיקים וקליטתם בארץ במסלול שסוכם אתם מראש.
- 4.4 לאור היתרונות בפעילות זאת, מוצע :
  - (א) להרחיב הפעלת פרויקטים תעסוקתיים ברמה ענפית למספר ארצות בו-זמנית.
  - (ב) ליזום פרויקטים ברמה מפעלית - מול קהילה או אזור בחו"ל.

- (ג) לנהל מעקב אחר מפעלים חדשים בישראל ולסכם אתם על יזום פרויקט תעסוקתי ספציפי.
- (ד) לתאם עם משקיעים המקימים מפעל בת ישראל - אפשרויות גיוס מועמדים בארץ המוצא והכשרתם לפני העליה במפעל האם.

4.5 פרויקטים ישוביים

- (א) במקביל לפרויקטים התעסוקתיים יופעלו פרויקטים ישוביים לעידוד עליה.
- (ב) פרויקט כנ"ל מבוסס על מיקוד מאמץ בישוב מסויים שבו מוצע פתרון משולב ל-3 מרכיבים קריטיים: אפשרויות דיור, סיכויי תעסוקה (או פרנסה לעצמאיים) וקליטה חברתית ע"י עולים מאותה ארץ מוצא.
- (ג) הכנת פרויקטים ולווי הקליטה יבוצעו בתאום עם הרשות המקומית הרלבנטית ובאמצעות רכז הקליטה של המחלקה לעליה וקליטה.
- (ד) השאיפה: הפעלת כל פרויקט ישובי מול קהילה קטנה בחו"ל.

5. עידוד תיירות יהודית לישראל

- 5.1 בקור של יהודי בישראל הינו, ללא ספק האמצעי הטוב ביותר לקבלת התרשמות בלתי אמצעית ולהמחשת המציאות הישראלית בפניו, תוך ספיגת החוויה של שהות במדינה יהודית.
- 5.2 עידוד בקורים בישראל יאפשר חשיפת המציאות הישראלית החדשה בפני אוכלוסית יעד לעליה מחו"ל, העברת מסרים חיוביים ושינוי אוריה בקהילות.
- 5.3 מוצע ליזום פעילויות בתחומים:
  - (א) הגדלת סיורי הגישוש הקבוצתיים לישראל מקהילות שונות.
  - (ב) גיוון תכניות קצרות לצעירים והגדלת מספר המשתתפים בהן.
  - (ג) עידוד ועידות וכנסים בישראל של ארגונים וקהילות יהודיות מחו"ל.
  - (ד) קיום כנס עולמי של תנועות העליה מהתפוצות בישראל.
  - (ה) מעורבות הסברתית בקרב תיירים יהודיים המגיעים לישראל כיוזמת גורמים תיירותיים.
  - (ו) מאמץ המשך בקרב "חוזרי תכניות מישראל".
  - (ז) הפעלת תכניות התנסות בישראל.

5.4 סיורי גישוש

- 5.4.1 יופעלו תכניות לסיורים קבוצתיים בישראל, תוך שאיפה לגבש קבוצות על בסיס מכנה משותף ובניית תכנית הסיור עפ"י המאפיינים היחודיים לאותה קבוצה.

- 5.4.2 מוצע להפעיל 6 סוגי סיוורים כנ"ל :
- (א) בעלי מקצוע שיגיעו לישראל להתראיין ע"י מעסיקים ולבחון אפשרויות קונקרטיות לקליטתם בארץ.
  - (ב) אנשי עסקים ומפרנסים עצמאיים שיגיעו לבחון אפשרויות קליטתם הכלכלית במציאות החדשה בארץ, ולהפגש עם נציגים מוסמכים של משרדי ממשלה רלבנטיים, רשויות מקומיות, קרנות סיוע, הכרת חממות עיסקיות ועוד.
  - (ג) הורים לילדים בכתי ספר יהודיים, או בתנועות נוער, או הנמצאים כמוסדות עליית הנוער או בתכנית כלשהי בישראל.
  - (ד) יהודים בעלי מכנה משותף חברתי : חברים באותו בית כנסת, באותו מרכז קהילתי, מאותו ארגון וכו'.
  - (ה) זוגות צעירים שזה עתה נישאו, או כאלה הנמצאים בראשית דרכם המשותפת - לבחינת האתגר האופציונלי המוצע בישראל.
  - (ו) בר מצוה. הכאת קבוצה משפחתית לחגיגת בר-מצוה ליד הכותל תוך שילוב ב"סיוורי גישוש" בישראל.

5.5 תכניות קצרות

5.5.1 המציאות החדשה המתפתחת בישראל מחייבת גיוון והתאמת תכניות קצרות לבקורי צעירים בישראל.

- 5.5.2 מוצע להפעיל תכניות קצרות כגון :
- (א) תכנית להכרת הטכנולוגיה המתקדמת בישראל אשר תיכלול בקורים בתעשיות מתוחכמות, במיכללות טכנולוגיות, והשתתפות באולפן לטרמינולוגיה מקצועית והכרת הטכנולוגיה הישראלית.
  - (ב) תכניות לסטג' מקצועי - כהרחבה אפשרית לתכנית הטכנולוגית.
  - (ג) תכנית מחנה קיץ/חורף לצעירים "חובבי ספורט" מקהילות שונות. כל מחנה יתבסס על ענף ספורט ספציפי בשותף עם אגודות ספורט בארץ. הנושא מעניין מאד צעירים יהודיים בחו"ל גם אם הם עצמם אינם ספורטאים מצטיינים.

5.5.3 במקביל, יש לפעול להגדלת מספר המשתתפים בשאר התכניות הקצרות המופעלות כיום ע"י המחלקות השונות.

5.6 עידוד ועידות וכנסים

- (א) יש לתאם עם ארגונים יהודיים, קהילות יהודיות ואנשי עסקים יהודיים ליזום קיום ועידות וכנסים שלהם בשנת 1994 בישראל. בעת השהות בארץ יאורגנו למשתתפים סיוורי היכרות עם המציאות הישראלית החדשה במגמה לעניין אותם בעליה ובהשקעות בישראל.
- (ב) יש לקיים בישראל בקיץ 1994 כנס עולמי של תנועת העליה שבו ישתתפו נציגים מקהילות רבות, ככל האפשר, להמחשת הגשמת העליה כ"חוד החנית" של הפעילות הציונית בתפוצות.

5.7 תכניות מיוחדות

- (א) תהליך השלום פותח אפשרויות להפעלתם של פרויקטים לאומיים רכי היקף כמו: חידוש פרויקט "תעלת הימים" (ים המלח - ים סוף ו/או ים תיכון - ים המלח).
- (ב) לקראת אפשרויות אלה מוצע להכין "תכנית מגירה" לפרויקט התנדבות של צעירים יהודיים מקהילות התפוצות שישולבו בפרויקטים הלאומיים.

5.8 תכניות התנסות

- (א) בעולם היהודי המשכיל יש רבים השוקלים אפשרויות עליה, אך מבקשים להתנסות תחילה במשך תקופה קצרה אם ואיך יוכלו להקלט בישראל.
- (ב) יש כיום מקום לפתח תכניות לחלק מאוכלוסיית יעד זו אשר תוכל לממן מאמצעיה את השהות בישראל כגון:
- (1) תקופת "שבתון" משפחתית בישראל. הכוונה היא למשפחה שתגיע לישראל לתקופה קצובה (שנה או פחות), תשכור דירה, תנהל משק בית עצמאי, תלמד עברית, תיצור היכרות, וילדיה ילמדו בבי"ס בארץ.
- המערכת שלנו - באמצעות רכזי הקליטה ברשויות המקומיות - תוכל לסייע באיתור דירה (שתישכר ע"י המשפחה), ברישום לאולפן ולמערכת החינוך, ובהצמדת משפחה חונכת של מתנדבים מקומיים.
- (2) בית ראשון במולדת בקבוצים - למשפחות צעירות מהמערב המעונינות להתנסות בחווית החיים בקבוץ, תוך תשלום מלא.

6. סטודנטים

- 6.1 המציאות החדשה בישראל פותחת "חלון הזדמנות" לפעילות יזומה לעידוד סטודנטים יהודיים מחו"ל לבא ללמוד בישראל.
- יש מספר גורמים העשויים להשפיע על סטודנטים כנ"ל:
- (א) חיפוש אתגרים חדשים בחיים.
- (ב) הרצון להיות קרוב להתרחשויות בעלות מימד הסטורי או אפילו ליטור בהן חלק.
- (ג) מיקומה הגבוה של ישראל בעולם המדע והטכנולוגיה - משפיע על סטודנטים בתחומים הנ"ל.
- (ד) היווצרות מרכז למוסיקה בישראל ברמת על בינלאומית - המשפיע על סטודנטים בתחום זה.
- (ה) מידע חיובי מסטודנטים שעברו את ה"חוויה הישראלית".

- 6.2 בהקשר לכך יש לפעול להרחבת אפשרויות הלמודים לסטודנטים יהודיים מחו"ל:
(א) באוניברסיטאות.
(ב) במיכללות האזוריות.
(ג) במכונים להכשרה מקצועית.
(ד) בתכניות "שנת למודים ראשונה בישראל".
- 6.3 על מנת לאפשר לסטודנטים מיעוטי אמצעים להגיע לישראל יש להקים בכל קהילה יהודית בתפוצות קרן סיוע ללמודים בישראל של סטודנטים בני אותה הקהילה.
- 6.4 סטודנטים הלומדים בישראל יופעלו כשליחים קצרי מועד בארצות מוצאם לעידוד עליית סטודנטים נוספים מהם.

7. משכנתאות בתנאי חו"ל

- 7.1 עידוד מועמדים לעליה מחו"ל לרכוש דירה בישראל עוד לפני עלייתם כחלק מתהליך תכנון העליה - מהווה אחד הכלים החשובים בפעילות לעידוד עליה.
- 7.2 בעבר, הופעלה בהצלחה שיטה של מתן "משכנתאות בתנאי חו"ל" לרכישת דירה בארץ לכל יהודי שפתח תיק עליה והתחייב לעלות בתוך 18 חודש.
- 7.3 השיטה זאת יתרונות חשובים:
(א) מתן תקופת זמן מסויימת למועמדים כדי לנסות ולחסל את רכושם בחו"ל בתנאים הטובים ביותר ולא "תחת לחץ".
(ב) ניצול מבצעי מכירת דירות בארץ כמנוף אפקטיבי להשפעה על רכישת דירה במהירות, תוך כדי שמוש בזמן הביניים להתארגנות לקראת עליה
- 7.4 המציאות החדשה המתפתחת בישראל והעשויה להשפיע על יהודים לשקול אפשרויות העליה מחייבת לגרום להפעלה מחודשת של שיטת המשכנתאות בתנאי חו"ל כמנוף נוסף לעידוד העליה.

8. סל קליטה מערב

- 8.1 העולים מארצות המערב (למעט: ארגנטינה, אורוגווי, ברזיל, וצ'ילה) אינם מקבלים "סל קליטה" בהגיעם לישראל.
- 8.2 חלק ניכר מאד מעולים אלה זקוק לסיוע כספי בשלב הראשון לקליטתו.
- 8.3 מוצע להסדיר מסגרת של הלוואות לעולים מהמערב לכיסוי הצרכים החיוניים בשלב הראשון לקליטתם בדומה למתכונת הקיימת לעולים מחמ"ע.

9. ת י א ו ם

- 9.1 הפעילויות לעידוד עליה יותאמו למאפיינים הספציפיים לכל ארץ ומטבע הדברים תהיינה שונות בהיקף, בעצמה, בדרכי פעולה, בלוחות הזמנים מארץ לארץ.
- 9.2 על מנת להגיע למיצוי מכסימלי של היתרון היחסי בכל מחלקה בפעילותה בקהילות השונות ולאיגום אופטימלי של המשאבים (אנושיים וכספיים) - מוצע להקים מטה מתאם בין מחלקתי לכל גזרה גאוגרפית, המטה ידאג לתכנון פעילויות, קביעת סדרי עדיפויות תיאום השילוב הבין-מחלקתי ולוחות הזמנים.
- 9.3 במקביל יופעל בכל ארץ מטה מתאם של נציגי המחלקות הפועלים באותה ארץ.
- 9.4 המציאות המשתנה מחייבת להתחיל בתכנון מהר ככל האפשר. מוצע כי צוות אופרטיבי יתחיל מיד עם סיכום עקרונות המבצע "עליה ושלום" בעיבוד ובהפעלת הפרויקטים המרכזיים בארץ ובחו"ל.
- 9.5 ההיבט התקציבי של המבצע צריך לבוא לידי ביטוי בנפרד מתקציב המחלקות.

* * *

בניית מבצע משולב - בין המחלקות השונות של ההסתדרות הציונית, ישמש כמודל לעבודה בעתיד של ההסתדרות הציונית.

Mr. Chairman,
Members of the dais,
Ladies and gentlemen,
Shalom.

התאחדות - תל אביב
9.2.81.

It gives me ~~a~~ great pleasure to be with you here today, at a time of major, even crucial, developments in the efforts to achieve peace between Israel and its neighbors. Being here with you today symbolizes and underscores the importance of the dialogue and the bond between us in Israel and between Diaspora Jewry. This impressive annual meeting of the General Assembly is, no doubt, an ample opportunity to intensify this ongoing dialogue. May I use this occasion to wish all of you well in your deliberations.

The challenge of peacemaking has been a major goal of my government from its first day. We felt the need to push forward the process started in Madrid and continued in Washington, and to achieve results. It has not been an easy task, not at all. Very hard decisions have been needed and we shall face hard decisions in the future too. We decided to take such decisions, including risks, on the basis of our conviction that we must do our utmost towards the attainment of peace; we owe it to our children, and as a grandfather to a soldier I shall add - to our grandchildren too.

Mr. Chairman,

The signing of the Declaration of Principles with the Palestinians, including the mutual recognition with the P.L.O., was an event of major proportions, which we are now working to implement.

Our first duty is to bring to fruition the "Gaza-Jericho first" stage of the Declaration.

You are hearing about ups and downs in the negotiations; they are understandable, due to the fact that the Declaration of Principles, as its name connotes, has not covered a lot of the necessary details. Part of the problems in the negotiations arose due to over-exposure of the Taba talks to the media. We are trying to take care of these difficulties. We, as well as the Palestinians, should do our utmost to reach agreement on the implementation of this stage soon, in order to demonstrate to our respective constituents, that things are happening beyond papers, ceremonies and speeches.

Mr. Chairman,

Violent opposition to peace on the part of Hamas, Islamic Jihad and other radical and extremist groups has not ceased. These groups are ideologically opposed to the mere existence of the State of Israel, let alone peace with it. Their methods are clear and unequivocal; assassination of Jews and Israelis.

We shall continue to fight them. We have heard a few days ago a condemnation of terrorism by the chairman of the P.L.O, per his commitment to us. It is important that this message, and indeed even stronger and clearer messages on the part of the Palestinian leadership, will drive home the notion that security is the first and foremost consideration for us, on which the whole very delicate balance of the agreement depends.

Mr. Chairman,

Following the Gaza-Jericho first stage,

we shall pursue the next stages of the

implementation of the interim self-government

arrangements. Meanwhile, we are working

towards fulfilling the economic parts of the

understandings; This week our Finance Minister

has been meeting with Palestinians to discuss

them. We are convinced that economic

comfort is a vital part of any peace package.

It is not an easy goal to achieve, even though

many donor states have declared their readiness

to assist; a major problem is the Palestinians

inexperience in running an administration. It

is our hope that this will be dealt with soon.

Mr. Chairman,

One day after the signing of the Declaration of Principles, we concluded a substantial common agenda with the Jordanians; we feel, based on this as well as on subsequent efforts, including the meeting between Crown Prince Hassan and Foreign Minister Peres under the auspices of President Clinton, that there is a certain ripeness in the peace effort between Israel and Jordan. We will work with our Jordanian counterparts, hoping to achieve the Treaty of Peace which will transform our relations to their permanent form. This is, in our view a workable prospect; we believe that the outstanding issues can be solved; through mutual goodwill.

We wish also to continue our negotiations with Lebanon and Syria, towards the attainment of Treaties of Peace with these two neighboring countries too. We are waiting to hear from Syria its readiness to a full-fledged peace, including normalization, diplomatic relations and so on. I shall not, at this point, dwell on the question of the Golan Heights. Suffice is to say, that the Golan Heights do not resemble, geographically and strategically, the sizable desert of Sinai, from which we withdrew as a result of the Treaty of Peace with Egypt in 1982.

We have all reasons to believe that peace with Lebanon is possible. There are no territorial problems between us and Lebanon, and all that is needed is a Treaty assuring first and foremost, the security of our Northern border and normal relations.

Mr. Chairman,

In all our international activities toward peace we have never forgotten our soldiers, missing in action or prisoners of war. We are doing our utmost to achieve all information on their fate, with the hope to attain results.

On this trip to the U.S. I am accompanied by the parents of Yehuda Katz, who has been missing since the Sultan Yaakub battle in 1982.

They are here to join in the efforts towards achieving an answer to the question marring their life since 1982. We are committed to leave no stone unturned in these efforts, concerning all our MIA's and POW's.

We have not forgotten the Syrian Jews, their right to leave Syria should not be captive to the situation in the negotiations. The permits which have been given a year ago have not continued, and we call upon the Syrian government to let them leave without delays.

Mr. Chairman,

A few days ago I visited with President Clinton, The Vice-President, the Secretaries of State and of Defense, as well as the Senate and the House of Representatives. I have been, through a warm welcome, reassured of the friendship and alliance between our two countries. This has been demonstrated both in the U.S. very positive involvement in the peace talks and in its approach to our defense needs. We are grateful to President Clinton and his advisors.

I have just returned from a meeting with the new Prime Minister of Canada, Mr. Chretien, to whom I wish well upon his assumption of office.

The relationship between Israel and Canada have traditionally been friendly. We appreciate Canada's role in the multilateral peace talks and look forward to our continued dialogue.

Mr. Chairman,

Let me, with your permission allude to the Israeli-diaspora orbit. The Zionist dream means first and foremost - Aliya to Israel. I am stating that just a few days before the 20th anniversary of the passing away of the late

David Ben-Gurion, the first Prime Minister of Israel, a giant in his generation and a great advocate of Aliya. The main goal, the raison d'etre, of the State of Israel is to be not only a haven for Jews in distress, but also a magnet for Jews everywhere who would like to share with us our hopes, our vision, our dreams. For Jews in distress - in the former Soviet Union, in Ethiopia, in Yemen - Israel serves as a refuge, both in the physical and the spiritual sense. We would like other Jews, from affluent countries, to join us in the building of our nation. Each and everyone of them is heartily welcome.

Meanwhile, as we realize that for this dream to fully come true more time is needed, we would hope that Jews in the diaspora, will strengthen the bond through these four mechanisms.

First - education; it is vital that Jews everywhere do their best to assure that their children have as much Jewish education , including Hebrew studies, as possible. This will help to strengthen their roots, as they carry the torch of Judaism from generation to generation.

Second - Sending the children to study in Israel for a certain period, whether in a Yeshiva, a University or any other program, to enable them to personally share our experience.

Let us try to double soon the number of youngsters participating in such programs.

Third - Visiting Israel as frequently as possible, to get acquainted with our unique past and present.

Fourth - investments in Israel ,to augment the existing ties in various high-tech or other fields. We greatly cherish the assistance given to Israel, through the UJA and United Israel appeal and through bringing Israel bonds. It is of major importance in the effort to absorb the olim , a mission which we perceive as an Israeli-Diaspora partnership.

Through all these means and channels will our dialogue be maintained, going from strength to strength.

Mr. Chairman,

In the Haftorah of last Shabbat Jews everywhere read, in the book of Malachi, on the alliance between the Almighty and the Levites: "My covenant was with him of life and peace... The law of truth was in his mouth.... he walked with me in peace and equity". This blessing, these principles, of peace, life, truth and equity should guide all of us in all our efforts. Thank you very much..

THE JERUSALEM POST

TUESDAY, NOVEMBER 9, 1993 ♦ HESHVAN 25, 5754 ♦ JUMAD AL ULA 25, 1414

A Call for a New Partnership

AS Israel and the Arabs take bold steps toward peace, the historic changes sweeping the Middle East challenge Diaspora Jews, especially in the US, to redefine their relationship with Israel.

The vast majority of Jews in America supports Israel's agreement with the PLO. A recent poll shows that approximately 90 percent approve of the mutual recognition agreement, and 74 percent support the Declaration of Principles. Although these numbers come as no surprise, they contradict earlier estimates which attempted to raise fears among the Israeli leadership regarding the extent of support it could expect from Diaspora Jewry, notably American Jewry.

For decades, the organized Jewish community has affirmed a responsibility to support the policy of any democratically elected government in Israel. Sharp changes in policy throughout the years have subsequently generated similarly dramatic shifts in the opinions expressed by Jewish organizations.

But in contrast to this adaptability regarding specific policy issues, American Jewry has, throughout the years, rigidly held to one fundamental view of Israel-Diaspora relations. Diaspora Jews have traditionally based their identification with Israel on the need to provide material and moral support to an embattled country whose very existence was in danger. At times, they have also relied upon the need for practical assistance to aid the absorption of Jewish

---

GAD YAACOBI

---

immigrants fleeing persecution in countries such as Ethiopia and the former Soviet Union.

Now, recent progress toward peace and coexistence and the thaw in Israel's relations with several Moslem countries have struck at the underpinnings of this old formulation of the Israel-Diaspora relationship.

How should they
relate to an Israel
that no longer
needs charity
to survive?

Despite overwhelming support for the agreement, American Jews seem concerned about the basis of their relationship with Israel. The agreement and its aftermath have served to highlight what has already been the case for some time: Israel isn't a poor cousin needing charity and protection to survive.

The elimination of the existential threat as a central theme creates a vacuum in American Jewish identity which the transition to "positive messages" cannot fill overnight. The relationship between the Jews and Israel will, accordingly, undergo substantial change.

AMERICAN Jewry now faces the difficult task of forming complete-

ly new concepts and terms of reference. These are slow and significant processes. Eventually, this revolution in consciousness will create a different Diaspora identity and a new partnership with Israel.

In the wake of rampant assimilation and intermarriage, American Jews should be placing an even greater emphasis on Jewish continuity, education and culture in the Diaspora itself. In this effort, Israel can and should play a role.

By now, it is well known in the Jewish community that spending time in Israel increases commitment and activism. The 19th-century philosopher Ahad Ha'am had a vision of a Jewish state that would serve as the spiritual center of the Jewish people. By encouraging a direct connection with Israel and Israelis, and by helping to strengthen Jewish communities around the world, Israel can truly fulfill that role.

More and more Diaspora Jews are beginning to understand that Israel's existence is no longer in jeopardy. Rather, it is seeking to maximize its human potential, to construct a better social and economic future.

We must see a shift in emphasis, away from charity and donations and toward investment and joint ventures in industry, research, science, tourism and education. True partnership implies a reciprocal relationship. This is what Israel and American Jewry should strive for.

The writer is ambassador to the United Nations.

א. צ. ר. כ.

המספר 1044
20.10.93

ה'תשנ"ג 20.10.93

בימה

שותפות חדשה

לגוש הכרזה שונה מזו שהייתה קיימת בעבר, לפתח כיווני מחשבה המותאמים למציאות שנוצרה זה מקרוב, וליצור מסגרות שאינן קיימות היום ושכמוכן תוכל יהדות העולם לפעול למען ישראל.

כראי שיהדות העולם תפעל פחות בתעשיית צדקה המבוססת על תרומות, ותגתב עצמה להשקעות, להקמת מפעלים מסחתיים עם ישראל בתחומי התעשייה, המחקר, האדע, התיירות והחינוך, ולהקמתם של מרכזים לשיתוף פעולה מרחבי תיכוני בארה"ב ובארצות אחרות. במקד ביל יש לשים רגש רב יותר על חינך ותרבות יהודיים בגולה עצמה, שהרי השאלה העיקרית נוכח גישאי התעורבות הרבים והגסייה הגוברת להתגבלות, אינה מי הוא יהודי אלא מי יישא יהודי.

כסדרגה, רבים יותר ויותר מקרב יהודי העולם מבינים כי המבחן העיקרי שישאל עומדת בפניו אינו להיות או לא להיות, אלא מה להיות ואיך להיות. ויש יודעים כי על השאלה הזאת ישיבו בעיקר הישראלים. מה יהיה, אם כן, תפקידנו החדש ביחס לישראל? שואלים יהודי העולם, ואנו היינים בתשובת. התשובה תקבע את טיב היסוד עם בעתיד. עלינו ליצור ריאלוג מתמשך ופתוח עם יהודי העולם, ומושב שניצב להם שותפות אמיתית בבניית הכלכלה והתרבות בישראל ובהעמקת החינוך לזוהת יהודית בתרבות.

המציאות החדשה במזרח התיכון תשנה את מהות היחסים בין ישראל לבין יהדות העולם

רונה הם סבנים יותר מתמיד שאנו הם אלה שנחלים על מדיניותנו. בעבר, תחת לחץ האיום הקיומי על ישראל, סברו רובם המכריע של יהודי העולם כי מאחבתם לתמוך בכל מדיניות של כל ממשלה המוקדשת נבחרת של ישראל, ולהסתגל לכל תהשוכותיהם של כיווני המדיניות. עד כדי כך, שבמאמר בניו יורק "ריפבליק" (11.10) שואל מיכאל קינסלי את יהודי ארה"ב: "האם אינכם חייבים במידה של חשד לגבי רעיונות שלכם, אם הן משתנות ב-180 מעלות בן לילה?"

סילוק האיום הקיומי יוצר מעין חלל ריק במשך והחזרות, ובניתיים מעוררות התמורות כמבנה של ישראל תהיה גדולה, בצד קורת רוח מערכת היחסים בין יהודי העולם לישראל תעבור קרוב לוודאי תהליך של שינוי הרדגתי, שהרי המעבר ל"מסרים חיוביים" אינו יכול להיעשות ביחס אדרי גיבוש זהות חדשה ושותפות חדשה הוא תהליך מורכב ואטי, כדי שיניב פרי יש

מאת גר יעקבי

הסוג הוא שגריר ישראל בא"מ

ההסכם בין ישראל לאש"ף, ההבנה שודשנה עם ירדן, החד פשרה ביחסינו עם סמה מהמדינות המוסלמיות, מעמידים את יהדות העולם בפני מצב חדש.

הודעותם של היהודים עם ישראל והסיוע שהעניקו לה במשך שנים רבות התבססו על האיום הקיומי שריתף תמידית מעל המדינה לעתים הם התבטאו בסיוע ממשלי לעלייתם ולקליטתם של יהודים כמצוקה - לארצונה מברית המועצות לשעבר בר ומאחזיה, ובעבר ממדינות רבות אחרות.

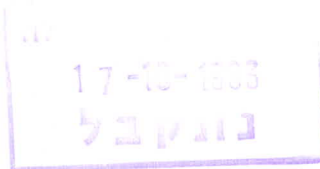
עלנו עובדים היהודים בעולם, ובראשם יהודי ארה"ב, שינוי תודעתי חריף. לכאורה, אמורה הודעות עם ישראל להיות שלמה מתמיד. באופן לא מפתיע, אם כי בניגוד להשקפת מסדר מות, תומך רובם המכריע של יהודי ארה"ב בהסכמים עם אש"ף - כ-90% מצורדים בהסכם ההכרזה החדרי ו-74% תומכים בהצטרות העקרונות, על פי סקר אחרון.

עם זאת, המצב החדש מביא את יהדות העולם לתהות על מהות היסיה עם ישראל. אם בעבר נרתמו יהודי העולם למאבק להציל את ישראל מפני איומים חיצוניים, הרי היום, כשהמיסיה העיקרית היא שיפור המצב הכלכלי-חברתי בפנים המי

המגבית היהודית המאוחדת
UNITED JEWISH APPEAL

3059

זרה

2/10/1993

הסדרה - יפ"מ
11.8.93

מר יצחק רבין
ראש ממשלת ישראל

שלום

אינני יכול שלא להודות לך שוב על הענותך המיידית לבקשתנו לפגוש את ראשי המגבית היהודית (uja) ביום חמישי ה-23 לספטמבר. היינו מודעים ללוח הזמנים של אותו יום ולעובדה שלמרות לחץ הזמן והמתח הרב, הקדשת לנו שעה מזמנך והתייחסת לנושא כאילו אין דברים חשובים ממנו על סדר יומך.

ברצוני לאמר כמה מילים על מה שקורה היום בתפוצה זו ומשתי זוויות: של ישראלי אשר בוחן כל ענין מנקודת מבט ישראלית ושל מי שפועל בקרב יהדות התפוצות בענין פנימי להם שרגישותו היום גדולה מתמיד, קרי: גיוס כספים, חלוקתם בין הצרכים המקומיים והחלק שישלח מעבר לים (Allocations) והדרכים לטפל בגיוס הכספים. חשוב אולי לציין שזו פעם ראשונה שיש ישראלי בדרג הבכיר ביותר של מקבלי ההחלטות במגבית היהודית זה בנוסף לעובדה שהם הפקידו בידי את אחד משני האגפים העקריים של מנגנון הארגון הפילנטרופי היהודי הגדול ביותר בעולם, שהוא גם השני בגודלו בארה"ב בכלל.

בעשור השנים האחרון, ניבנתה מערכת היחסים בין ישראל לתפוצה היהודית, בארה"ב לפחות, על בסיס חד ממדי, דטרמניסטי, המתאר את מצבה של ישראל כהליכה בנתיב צר שמשני צדדיו פעורה תהום, וזה אשר נופל לתוכה יסיים בריסוק איברים. אין לשביל זה שום נתיבים אלטרנטיביים וכמובן שאין אפשרות לשוב לאחור כי שם מונבת בנו השואה. אינני יודע אם לזה בדיוק התכוונו מי שהיו אמונים על שימור הקשר עם התפוצות, אך זה מה שיצא בסופו של דבר.

המהלך הנוכחי בא לרוב רובה של יהדות זו כברק משמיים בהירים. משהו בניגוד גמור לכל מה שהיה. לא עוד נתיב אחד של אין ברירה אלא אלטרנטיבות נוספות, אשר הבחירה בינהן נתונה בידינו. אנחנו הישראלים יכולים לנסות משהו אחר שיש בו אמנם הרבה סימני שאלה אך חוסנה של החברה הישראלית חוזקו של צה"ל והליכה משותפת עם מדינות אחרות אשר לא כולן רוצות לראות בחורבנו, כי לא כל העולם נגדנו, מאפשרים לממשלת ישראל לנסות דרך חדשה מבלי להעמיד את ישראל בסכנה קיומית.

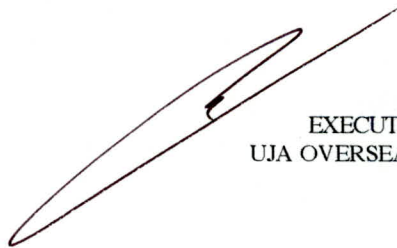
יותר מכך ראיית העתיד ובטחונה של המדינה לא רק בהבטת חד ממדי של עוצמה צבאית אלא עוצמה לאומית שיש בה מרכיבים אחרים לצד המרכיב הצבאי, תעשייה מדע רפואה. לראות את הפוטנציאל הטמון בתחומים אלה לישראל במיזרח התיכון בעיתות שלום. תחילה היה ההלם אחר כך ההיסוס וכיום רוב רובה של היהדות המעורבת נימצא בשלב של "let's give it a try".

המגבית היהודית המאוחדת
UNITED JEWISH APPEAL

פנייתך באותה פגישה לעם היהודי בתפוצות, שהופצה לכל הקהילות בכתב ובוידאו שהוקלט במשך כל הפגישה, היתה בעיתה ונתנה זריקת עידוד בשלב קריטי בתהליך עדין ורגיש של שינוי בתפיסת העולם היהודית ויחסה לישראל.

בשבועות הקרובים אנחנו מתכוננים להמשיך להכות בברזל בעודנו לוחט ויחד עם הסיוע הרב שאנחנו מקבלים מלישכתך וממשרדים אחרים אני מרגיש שאנחנו מחוללים שינוי משמעותי באופי הקשר בין ישראל לתפוצות.

ברצוני לאחל לך למשפחה ולכל בית ישראל שנה טובה.

נחמיה דגן
EXECUTIVE DIRECTOR
UJA OVERSEAS PROGRAMS

SUITE THREE HUNDRED
99 PARK AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10016-1599

מדינת ישראל
משרד המשפטים
מ' קרון 3
קניון תל-אביב
ק"צ 1873
ישראל 91919

28

1/25

1185

*למך אקציות
יהאמין הסב' ה' אהר' ה'*

מא: ה' קולסוסי (הוא ב')

קס: אט' אנדס, אט' שי, אט' א

למא: צ'י הסברה אשנאן

טאוימ 82 אלק 1993

מזב' צוופיז אמיק. רבן: טע' אט

הק היטה היהוצית המאלוגר

איהסבית העלום

רפה	נחה	סשה	מנה	מנה	מנה	מנה	מנה
3	1	1	1	1	1	1	1
מקלות	מנה	מנה	מנה	מנה	מנה	מנה	מנה
2	1	1	1	1	1	1	1

(14)

PEACE PROCESS COMMUNITY ACTION CAMPAIGN
DRAFT OPTIONS PAPER

2/25
11/85

CAMPAIGN GOALS:

- o To strengthen support for peace process in Jewish community.
- o To mobilize community around a pro-peace AND pro-Israel action/legislative agenda.
- o to utilize progress in peace process to solidify and expand pro-Israel support among non-Jewish opinion and religious leaders.

BASIC MESSAGE

- o The recent agreements represent the realization of the "Camp David" principles that have guided the pro-Israel community in its advocacy of the peace process as well as both Labor and Likud governments in their pursuit of peace.
- o Where Israel made decisions that depart from past policies--such as opening negotiations with the PLO--it did so because it evaluated that conditions had changed and such decisions were in its interests.
- o Continuation of direct negotiations between the parties along with sustained U.S. involvement is essential for continued progress.
- o The pro-Israel community has a critical role to play in encouraging continued, active U.S. participation in the process, maintaining the strong bond between the U.S. and Israel which is the foundation for peace, and keeping on the front burner of America's foreign policy agenda the issues of:
  - heightened importance of aid to Israel as she takes risks for peace.
  - PLO compliance.

- the need for Arab States to end boycott, open diplomatic relations and end anti-Israel campaign in U.N. now, not to "save" these as "chits" for final status negotiations.
- the need for Israel to be fully accepted into the community of nations--including admission to a regional UN group, diplomatic recognition by Moslem and other states and revocation of anti-Israel UN resolutions.
- the U.S. role in ensuring that economic development builds cooperation between the parties rather than insulated economies by encouraging/facilitating joint projects such as MERC, etc.

3/25

1185

10-00-93 06:57PM FROM BANK COMM-REPUBLICAN TO 95364697

P002/003

4/25

1185

October 7, 1993

Dear Colleague:

We were all moved by the hope for peace engendered in the historic White House handshake between Prime Minister Rabin and Yassir Arafat. In the past few weeks, however, the fragile hopes for peace have been threatened by the Arab states refusal to lift the economic boycott of American companies that trade with Israel.

The peace process cannot succeed unless both Israelis and Palestinians see results on the ground. It makes no sense to attempt to boost the regional economy while Israel's economy -- and American companies -- remain shackled.

We intend to send the attached letter to President Clinton urging him to "secure a lifting of the Arab economic boycott as a condition for additional U.S. funding for the West Bank and Gaza." If you would like to join us in signing this letter, please have your staff call Saul Singer at 4-9209 or John Lilley at 4-4041.

Sincerely,

Connie Mack

Joseph Lieberman

October , 1993

The President
The White House
Washington

5/25

11/25

Dear Mr. President:

We were all moved by the hope for peace engendered in the historic White House handshake between Prime Minister Rabin and Yassir Arafat. We share your commitment to supporting the parties on the difficult road to real and lasting peace. At U.S. request, many nations have committed to contribute funds for regional economic development in support of the peace process.

We are concerned, however, that a serious impediment to the economic development of the region remains and must be removed -- the Arab League economic boycott of Israel. It makes no sense to throw a economic lifeline to the people of the West Bank and Gaza while an anchor remains chained to the economy of Israel and to the hopes for regional economic development.

A number of Arab states have publicly rebuffed repeated U.S. requests to lift the boycott, particularly the secondary boycott directed at American companies that trade with Israel. Jordan's Prince Hassan said that lifting the boycott would be "economic suicide." The Gulf Cooperation Council, at the PLO's urging, stated that the boycott will remain in place. And Syria announced that a meeting would be held in Damascus to consider tightening the boycott.

The hope of the handshake will not be realized unless the peace process is a two-way street. The Arab League must lift the economic boycott that is the most tangible symbol of their refusal to recognize Israel's right to exist in peace and security.

The peace process cannot succeed unless both Israelis and Palestinians see results on the ground. The region's economy cannot develop while Israel's economy -- and American companies -- remain shackled. We urge you, therefore, to secure a lifting of the Arab economic boycott as a condition for additional U.S. funding for the West Bank and Gaza.

We appreciate your sustained and personal efforts toward our common goal of a lasting peace for all the peoples of the region.

Sincerely,

Mack/Lieberman "Dear Colleague" on Arab boycott

SIGNATURES SO FAR ON OCTOBER, 1993 LETTER TO PRESIDENT CLINTON
LINKING AID TO THE WEST BANK AND GAZA TO LIFTING THE ARAB
ECONOMIC BOYCOTT OF ISRAEL.

TOTAL = 36

1.	Connie Mack	Joseph Lieberman
2.	Richard Lugar	Edward Kennedy
3.	Jesse Helms	Claiborne Pell
4.	Conrad Burns	Richard Bryan
5.	Bob Packwood	Jeff Bingaman
6.	Charles Grassley	Daniel Inouye
7.	Dave Durenberger	Max Baucus
8.	Phil Gramm	Barbara Boxer
9.	Larry Pressler	Barbara Mikulski
10.	Larry Craig	Christopher Dodd
11.	Arlen Specter	Daniel Akaka
12.	Christopher Bond	David Boren
13.	Alfonse D'Amato	Byron Dorgan
14.	Hank Brown	Herb Kohl
15.	Dirk Kempthorne	Harris Wofford
16.		Ernest Hollings
17.		Bennett Johnston
18.		Charles Robb
19.		Bill Bradley
20.		Dale Bumpers
21.		Bob Graham

6/25
11/85

CURRENT STATUS OF LEGISLATION RELATED TO THE PLO

Legislation

Restriction

Status

7/25

NEGOTIATION/DIALOGUE

Section 527, FY93 Foreign Ops Approps (102-391)

Prohibition against U.S. employees recognizing or negotiating with the PLO

The Administration resumed the U.S.-PLO dialogue when the PLO met the conditions set by the legislation for reestablishing the dialogue: recognizing Israel's right to exist, accepting U.N. Resolutions 242 and 338, and renouncing terrorism. Resumption of the dialogue reactivates the MACK-LIEBERMAN requirement for State Dept. reports every 120 days on PLO compliance with commitments made in relation to resumption of the dialogue.

MACK - LIEBERMAN
Section 804, PLO Commitments Compliance Act of 1989 (101-246)

Requires Sec. of State to issue reports every 120 days on PLO compliance with its commitments made in relation to resumption of a U.S.-PLO dialogue.

Section 108, FY90/91 Foreign Relations Authorization Act (101-246)

No U.S. funds may be used to conduct a dialogue with the PLO

LEVINE AMENDMENT
Section 1302, Int'l Security and Development Cooperation Act (99-89)

Reiteration of prohibition against U.S. employees recognizing or negotiating with the PLO. Policy originated in a 9/1/75 U.S.-Israel Memorandum of Agreement.

1185

NO INDIRECT ASSISTANCE THRU IO's

Section 516 (a), FY94 Foreign Ops Approps Act, H.R. 2295

Restricts U.S. contributions to international organizations providing benefits to the PLO

Waived for FY94 contingent upon continued PLO compliance with the commitments it made at the time of the signing of the Declaration of Principles.

Section 114, FY84/85, State Dept. Auth Act (98-164)

Restricts State Dept. contributions to int'l orgs. providing benefits to PLO

Presidential waiver allowed thru 1/1/94 by Middle East Peace Facilitation Act of 1993.

Section 907, Foreign Assistance Act of 1961 (87-195)

Restricts U.S. contributions to international organizations providing benefits to the PLO

Presidential waiver allowed thru 1/1/94 by Middle East Peace Facilitation Act of 1993.

CONTRIBUTIONS TO U.N.
OR OTHER INT'L ORGS IF
PLO IS A MEMBER

Section 518 (b), FY84 Foreign
Ops Approps Act, H.R. 2285

Prohibits U.S. contributions
to the U.N. or any U.N.
organization that grants
membership to any group
without the internationally
recognized attributes of
statehood
(i.e. PLO)

Unchanged

Section 414, FY80/81 Foreign
Relations Auth. Act (101-246)

Prohibits U.S. contributions
to U.N. organizations that
grant the PLO the same
standing as member states

Unchanged

Section 37, Bretton Woods
Agreement

Prohibits PLO membership or
observer status in the
International Monetary Fund

Presidential waiver allowed
thru 1/1/84 by Middle East
Peace Facilitation Act of 1983.

PLO OFFICE

Section 1008, Anti-terrorism
Act of 1987 (100-204)

Prohibits the receipt or
expenditure of funds from the
PLO and prohibiting a PLO
office in the U.S.

Presidential waiver allowed
thru 1/1/84 by Middle East
Peace Facilitation Act of 1983.

IMMIGRATION/ENTRY

McCARRAN - WALTERS
Section 212, Immigration
and Nationality Act, 1950's

Restrictions on entry into the
United States of PLO
operatives.

Waivable on a case by case
basis

8/25
11/85

Leadership

October

November

December

**1st Quarter
1994**

Conference Calls

Complete conference calls with national/regional leadership of each major organization (as well as appropriate rabbinical groups) to explain peace process and community agenda by third week of October utilizing appropriate Israeli/agency briefers-continue as needed.

General Assembly

- Attempt to get on agenda of Federation Executive/President business meetings time for overview of peace process and community action agenda. Identify speakers to deploy to these meetings or ask for special session.
- Develop appropriate materials, such as a "year sheet" package of articles for re-publication in Federation newspapers on different aspects of peace process, video with Ambassador or appropriate Jewish leader outlining progress at that point and agenda for use at Federation functions, etc. for distribution to each GA participant.

Leadership Memoranda

Distribute an update/emerging issues in peace process memo to national and regional leadership of

11/85

9/85

Op-eds

Convert Uri Savir remarks into op-ed on why negotiations with PLO for Jewish press.

Convert Shlomo Gazit remarks in op-ed on security issues for distribution to Jewish press.

Identify other Israeli/American leaders for articles in Jewish press on topics as needed.

Chapter Presidents

Distribute "Chapter President" kits to chapter, section, lodge, etc. presidents of grassroots organization including backgrounder, sample remarks and bulletin article. Initial kit overviews peace process and action agenda. Future ones may focus on security, economics, etc.

Redistribute updated version as necessary.

Redistribute updated version as necessary.

Redistribute updated version as necessary.

Town Hall

Identify top city priorities for Peace Process Town Hall Meetings using visiting Israelis (see attached) and Israelis on sabbaticals; assign appropriate agency depending on city to coordinate.

National Meetings

Identify point person in each of 13 agencies holding national meetings over next 45 days to:

- get peace process on program if not already and if possible.
- get community action agenda included in president's or executive's remarks.
- prepare appropriate materials for inclusion in participants' kits.

General Assembly

- see above.

Satellite Program

NJCRCAC Satellite Town Hall Meeting with CRC leadership to focus on most recent developments and action agenda.

Synagogues

- Get each synagogue movement to set aside special Shabbat for discussion of peace process. Provide materials for rabbis and handouts for

Continue same with 1994 meetings

10/25
11/25

Progress toward Peace

11/25

What it
means
for the
U.S.,
Israel,
and you

In a dramatic White House ceremony in mid-September, Israel and the PLO signed an important agreement on Palestinian autonomy arrangements in the West Bank and Gaza. A few days earlier, the PLO finally foreswore terror and recognized Israel's right to exist.

Thus, 15 years after Israeli Prime Minister Menachem Begin and Egyptian President Anwar Sadat signed Camp David, their visions for Israeli-Palestinian peace had begun to be realized.

The agreements also represent the realization of the fundamental principles that have guided the American pro-Israel community in its advocacy of the peace process. They are enshrined in the platforms of the Democratic and Republican parties, and are part of major pieces of legislation and countless congressional resolutions and letters.

- Peace in the Middle East can only be achieved through direct negotiations between Israel, the Palestinians, and Arab States.
- A close U.S.-Israel relationship is essential to progress in the peace process.
- Solutions cannot be imposed by outside parties.
- Any solution to the issues of the territories must be based on an interim self-government arrangement and then final status issues, as called for in the Camp David Accords.
- There is no role for the PLO in the peace process unless it renounces terrorism and recognizes Israel's right to exist.
- Discussion of the most difficult issues like sovereignty, borders, settlements, and Jerusalem--the undivided Capital of Israel--should be put off until the final phase of negotiations.

The Israeli-Palestinian agreements were a major--indeed groundbreaking--step toward peace. Yet, they were still only a step. Future progress toward peace will require a real commitment on part of Israel, the Palestinians, and Arab States alike.

Progress will also require the active participation of the United States. The pro-Israel community must encourage the U.S. to continue to play a productive role in the process.

Use this Issue Brief to help you understand the recent agreement, the issues that lie ahead, and to talk to your Members of Congress about what steps the U.S. can take to help promote peace.

11/25

American Israel Public Affairs Con

A Legislative Agenda for Peace

1. Ensuring a Peaceful PLO

The U.S. can help ensure that the PLO complies with its commitment to renounce terror and violence—critical to the success of the peace process—by adopting a policy which provides benefits for a peaceful PLO and sanctions for any return to terror.

Since the signing of the US-PLO agreements, the U.S. reopened a dialogue with the PLO and waived laws prohibiting the opening of a PLO office in Washington and U.S. contributions to international organizations which provide money to the PLO.

The pro-Israel community should encourage Congress to continue this three-pronged approach to reexamining U.S. policy toward the PLO:

- *Waive, not repeal, those laws necessary to move the peace process forward.*
- *Condition waivers on continued PLO compliance with the commitments it made to Israel in the Mutual Recognition Treaty.*
- *Continue to require an examination and report on PLO compliance with these commitments on a timely basis.*

2. Aid to Israel

Thanks to American leadership, \$2 billion in aid over five years has been pledged by the U.S., Europe, Scandinavia, Japan, some Arab countries, and Israel for the West Bank and Gaza. All agree that improving economic conditions in these areas is important for the success of the peace process.

Continuation of U.S. aid to Israel is just as critical to the momentum of the peace process and must remain the focus of the pro-Israel community.

- *Israel must have confidence in its relationship with the U.S. in order to take*

risks for peace. American aid is the most visible statement of the strength of the US-Israel relationship.

- *Until a comprehensive peace agreement is signed, Israel's main security threat—well-armed Arab states—remains. In addition, intensive Iranian efforts to acquire nuclear warheads and long-range missiles has compounded the threat.*
- *In the short-term, moving toward peace will put added burdens on Israel's defense budget—an estimated \$200 million to redeploy the IDF in Gaza alone.*

3. Ending Arab Ostracism of Israel

Despite Israel's substantial concessions, Arab states are still holding out against recognizing Israel and ending the boycott. It is essential that the US continue to press the Arab world to end their ostracism of Israel now.

The pro-Israel community should continue to encourage the efforts of Congress and the Administration in these areas by:

- *Urging Senators to sign the Lautenberg-Grassley letter calling on the Arab League to drop the boycott.*
- *Urging Representatives to co-sponsor H.R. by _____*

4. Fostering Regional Cooperation

Ultimately, better lives for all peoples in the Middle East will not be realized unless peace yields real cooperation. While the desire to work together will have to come from the parties themselves, the U.S. can continue to encourage it by promoting projects that foster cooperation, such as the Middle East Regional Cooperation (MERC) Project which funds joint Israeli-Egyptian development projects in the region and could be expanded to include other parties.

Sample Cover Letter from Organization President

October, 1993

Dear Chapter/Section President:

All of us were very moved by the historic events of September 13. There was an unmistakable sense of hope and excitement on the South Lawn of the White House that day.

However, now that the celebration is over, the work must begin.

We want to help you stay up-to-date on developments in the peace talks and let you know what you can do to help promote peace between Israel and her neighbors. The enclosed kit is a first step toward this goal.

In this kit, you will find:

- **Sample Remarks** - to help you brief your chapter/section members on the peace talks and their role in building support for the negotiations.
- **Progress toward Peace** - to reprint and distribute in order to educate your members and others.
- **Sample Letter** - to help you generate letters to your Members of Congress urging continued U.S. involvement in the peace process and continued U.S. support for Israel.

As Israel bravely continues to take risks for peace, her greatest friend, the United States, must stand by her. Thank you in advance for your efforts.

Sincerely,

1185 - 13/95

Sample Remarks for Chapter/Section Presidents

The dramatic White House ceremony in mid-September during which Israel and the PLO signed a historic agreement was an important first step toward peace. Since then, the "real work" on implementing that agreement has begun.

I want to take a few minutes to update you what has taken place, what the next steps in the process are and tell you what we can do to help promote the process.

Israel and the PLO actually signed two agreements in September.

The first one was called a "Mutual Recognition Treaty." It was signed several days before the parties came to Washington.

In it the PLO finally recognizes Israel and forswears terror. It also cancels those parts of its charter calling for Israel's destruction and calls for an end to the intifada.

The second agreement was the Declaration of Principles signed in Washington on September 13. Put simply, this paper basically lays out a framework for the transfer of self-governing authority to Palestinians in several phases as envisioned in the Camp David Accords.

It does this on two tracks. More authority is transferred earlier and the IDF withdraws sooner from Gaza and Jericho than the rest of the West Bank, but by next summer all parts of the West Bank have "equal" self-governing authority and the IDF will have withdrawn from Arab population centers.

While the Declaration of Principles provides a vision for Palestinian self-government, the details still have to be negotiated. Several working committees have been established to work out the details.

These committees began meeting on October 13 in Taba in the Sinai Desert to discuss exactly what governing authority would be transferred to Gaza-Jericho.

14/25

1185

how the IDF would withdraw and the release of Palestinian prisoners. They have until December 13 to work out a plan for these issues.

Obviously, continued progress in the peace process depends largely on the success of the parties in these negotiations.

But the U.S. has an important role to play in promoting the process. There are several things that we can encourage our Members of Congress to do that will help promote peace:

1. Seek to ensure that the PLO complies with its commitments by adopting a policy which provides benefits for a peaceful PLO and sanctions for any return to terror.
2. Continue aid to Israel so that Israel will have the confidence and strength it needs to take risks for peace. This year's foreign aid bill has already passed, but it is not too early to begin making the case for next year's bill.
3. Use U.S. influence with Arab States to insist that they stop their campaign to ostracize Israel by ending the boycott and opening diplomatic relations with Israel.

I am now going to distribute sample letters to help you write to your Members of Congress. Don't forget that we all have a responsibility to help ensure U.S. support for peace and for Israel.

1185-15/25

17/25
1185

1 SEC. 406. ADDITIONS TO YEAR RESERVE STOCKPILES FOR
2 ALLIES.

3 Section 514(b)(2) of the Foreign Assistance Act of
4 1961 is amended by adding at the end the following: "Ex-
5 cept as provided in the last two sentences of this para-
6 graph, the value of such additions to stockpiles in foreign
7 countries in fiscal year 1994 shall not exceed \$72,000,000,
8 which shall be for stockpiles in the Republic of Korea. In
9 addition, to the extent that the authority of the first sen-
10 tence of this paragraph has not been exercised with re-
11 spect to Israel in fiscal year 1993, that authority may be
12 exercised during fiscal year 1994 except that the aggre-
13 gate value of such additions for Israel in both such fiscal
14 years may not exceed \$100,000,000. Defense articles hav-
15 ing an aggregate value not to exceed \$20,000,000 may
16 be added to stockpiles in Thailand in fiscal years 1993

17 and 1994.
18 SEC. 407. ARAB BOYCOTT.

19 (a) PROHIBITION ON CERTAIN SALES AND
20 LEASES.—Defense articles and defense services may not
21 be sold or leased by the United States Government to any
22 country or international organization which as a matter
23 of policy or practice is known to have sent letters to
24 United States firms requesting compliance with, or solicit-
25 ing information regarding compliance with, the secondary
26 or tertiary Arab boycott, unless the President determines,

1185

APILAN FOR
since Act of
lawing "No
of this part
les in foreign
\$72,000,000
of Korea in
the first sen
ised with re
ority may be
it the same
h such flow
articles hav
100,000 may
over 1990

ALAN FOR
ces may be
ment to act
as a major
t letters w
h, or subse
e security
deter

1 and reports to the relevant congressional committees, that
2 that country or organization does not now send such let-
3 ters as a matter of policy or practice.

4 (b) WAIVER OF PROHIBITION.—

5 (1) 1 YEAR WAIVER.—After the effective date of
6 this section, the President may waive, for a period
7 of 1 year, the application of subsection (a) with re-
8 spect to any country or organization if the President
9 determines, and reports to the relevant congressional
10 committees, that—

11 (A) such waiver is in the national interest
12 of the United States, and such waiver will pro-
13 mote the objectives of this section to eliminate
14 the Arab boycott; or

15 (B) such waiver is in the national security
16 interest of the United States.

18/6

17 (2) EXTENSION OF WAIVER.—If the President
18 determines that the further extension of a waiver
19 will promote the objectives of this section, the Presi-
20 dent, with appropriate notification to relevant con-
21 gressional committees, may grant further extensions
22 of such waiver for successive 12-month periods.

23 (3) TERMINATION OF WAIVER.—The President
24 may, at any time, terminate any waiver granted
25 under this subsection.

1 (c) RELEVANT CONGRESSIONAL COMMITTEES.—As
 2 used in this section, the term “relevant congressional com-
 3 mittees” means the Committee on Foreign Relations of
 4 the Senate and the Committee on Foreign Affairs of the
 5 House of Representatives.

6 (d) EFFECTIVE DATE.—This section shall not take
 7 effect until one year after the date of enactment of this
 8 Act.

19/25
 1185

~~CHAPTER 1. OTHER FOREIGN ASSISTANCE~~

10 PROVISIONS

11 SEC. 501. INTEREST ACCRUING TO NONGOVERNMENTAL
 12 ORGANIZATIONS.

13 (a) IN GENERAL.—Chapter 1 of part III of the For-
 14 eign Assistance Act of 1961 is amended by inserting after
 15 section 617 the following:

16 “SEC. 618. INTEREST ACCRUING TO NONGOVERNMENTAL
 17 ORGANIZATIONS.

18 “(a) AUTHORITY TO RETAIN INTEREST.—A non-
 19 governmental organization may place in an interest bear-
 20 ing account—

21 “(1) funds made available on a grant basis
 22 under part I of this Act or under the Support for
 23 East European Democracy (SEED) Act of 1989;
 24 and

COMMUNIST IN AMERICA

House of Representatives
Washington, DC 20515

August 9, 1993

ELTON GALLEGLY, California
MARGA SHELLEY, Florida
CASS BALLANTINE, North Carolina
BARRA BROWNE, California
DAVID A. LIPP, New York
DONALD A. MARSHALL, Maine
LUCILLE S. GALLAGHER, Florida
WILLIAM A. ROYCE, California
RICHARD J. SANDS
Assistant Chief of Staff

JOHN L. BENTLEY, Tennessee
CHARLES E. SCHLESER, New York
MATTHEW S. MARTINEZ, California
DONALD W. PATRICK, Tennessee
DONALD W. PATRICK, New Jersey
ROBERT S. ANTHONY, New Jersey
ROBERT B. BENTLEY, Ohio
CYNTHIA A. HANCOCK, Oregon
MARGA SHELLEY, Florida
ALICE L. BENTLEY, Florida
ERIC FREEMAN, Ohio
PETER SPYTHAK, Florida
ALBERT B. BENTLEY, Tennessee
DON EDWARDS, California
FRANK R. RAY, Missouri
THOMAS E. SAMPSON, Ohio
FRANK R. RAY, Missouri
MICHAEL H. VAN COTT, Ohio
Chief of Staff

20/2
1185

Dear Colleague:

American soldiers gave their lives to protect the sovereignty of Saudi Arabia and other Middle Eastern nations nearly two years ago. In return, Saudi Arabia has continued to boycott American companies who have business relations with Israel.

In light of American sacrifices to protect Saudi Arabia's independence, that country's continued participation in the secondary Arab boycott of Israel is unacceptable. Under the secondary boycott, Arab countries refuse to buy goods and services from companies that do business with Israel.

The U.S. must use our nation's foreign policy and economic leverage to force Saudi Arabia to formally stop its discrimination against American companies.

To that end, I recently introduced H.Con.Res. 138. This resolution expresses the sense of Congress that the United States should not grant Saudi Arabia's application to join the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT) until such time as Saudi Arabia formally and publicly renounces its participation in the secondary and tertiary Arab Boycott.

The resolution also calls on the U.S. to veto Saudi Arabia's application until the Saudi government issues the necessary laws, rules and regulations to ensure that U.S. companies have free and open access to the Saudi Arabian market regarding their business relationship with Israel.

Saudi membership would open up new trade opportunities for Americans at the same time that Saudi Arabia is making it more difficult for American companies to do business overseas. American workers pay the price for Saudi Arabia's war of aggression. Eventually, Saudi Arabia should be a member of the GATT. But only after it formally declares an end to its participation in the secondary and tertiary Arab boycott.

A copy of the resolution is printed on the other side of this page. If you would like to co-sponsor H.Con.Res. 138, please contact me, or Anne Grey and Peter Yeo of the subcommittee staff at 202-467820.

Sincerely,

Sam Gejdenson
Chairman
Subcommittee on Economic Policy

FROM SEN. GRASSLEY TO SEN. LAUTENBERG

United States Senate
WASHINGTON, DC 20510

21/25

1185

October 6, 1993

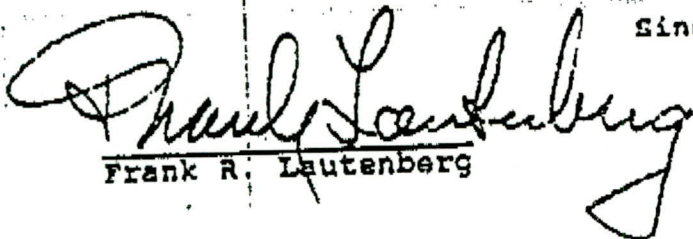
Dear Colleague:

Last week, in the face of the historic Israel - P.L.O. agreement, the Arab League recommitted itself to its longstanding economic boycott against Israel and the companies doing business in and with Israel. And, press reports this week indicate that Arab representatives are scheduling a meeting for later this month in Damascus to discuss stepping up the boycott.

Please join us in the attached letter to Esmat Abdel Meguid, Secretary General of the League of Arab States, to express our grave concerns with this course of action by the Arab nations of the Middle East.

If you are interested in joining us, please have your staff contact Melissa Patack (4-6736) or Sharon Waxman (4-4749).

Sincerely,

Frank R. Lautenberg

Charles E. Grassley

United States Senate
WASHINGTON, DC 20510

92/25
1185

October , 1993

Esmat Abdel Meguid
Secretary General
Arab League
1100 17th Street, N.W.
Washington, D.C. 20036

Dear Secretary General Abdel Meguid:

We write to inform you of our profound disappointment in the Arab League's decision to continue the Arab boycott of Israel. We had expected that, as a complement to the momentous breakthrough in Israeli-Palestinian reconciliation, the Arab nations would support the peace process with an appropriate confidence building measure and put an end to the economic boycott.

The failure to end the boycott could frustrate and impede the implementation of the Israel-P.L.O. agreement, signed in Washington on September 13, 1993. That agreement places significant emphasis on economic development in the West Bank and Gaza -- development which will be linked to Israel's economy. The Arab states' unwillingness to do business with Israel and companies that do business with Israel will make it that much harder to create a viable and stable economy in the West Bank and Gaza.

In addition, the secondary and tertiary boycott -- the refusal to do business with companies doing business in and with Israel -- imposes burdens on the U.S. economy. Thus, the continuation of the boycott is clearly not helpful to U.S. support for the peace process. The American people may question why the United States takes both a political and economic leadership role in the effort to achieve peace at the same time the Arab states penalize American companies doing business in and with Israel.

It is unshakable American policy to seek an end to the Arab boycott. In the recently enacted 1994 foreign aid appropriations act, Congress called for the Arab League to immediately and publicly renounce the primary, secondary and tertiary boycott of American firms that have commercial ties to Israel. Congress

FROM SEN. GRASSLEY DC 98384697 0047004

boycott and report to Congress on actions taken toward that goal. We will continue to urge our allies to press for an end to the boycott, and our Secretary of State is committed to raising this issue in all bilateral discussions with members of the Arab League.

We urge you to reconsider your decision and to stand behind the peace process and the Israel-P.L.O. agreement by ending the Arab boycott of Israel.

Sincerely,

Frank R. Lautenberg
Frank R. Lautenberg

Charles E. Grassley
Charles E. Grassley

23/25

11/85

TOWN HALL MEETINGS/SPEAKER TOURS

There are several Israelis coming to the United States under the auspices of the Foreign Ministry or other organizations during the month of November. It appears, however, that their schedules will not allow them to be utilized beyond their primary purpose.

The Embassy has agreed to sponsor several speaking tours over the next 60 days in the interest of getting Israeli speakers into "secondary" cities where Israeli speakers are not frequent as quickly as possible to jumpstart community education on the peace process.

The Consulate in each area will be primarily responsible for setting up the speaker's schedule, but will initiate a conference call/meeting with Jewish organizations operating in the area to discuss types of events, attendees, and the possibility of "lending" the speaker for agency events. The Foreign Ministry will be covering travel costs.

Attached are those bios that are available -- Mark Heller's and Yonnie Shimshoni's will be sent under separate cover.

Tentative Tours

24/25

CLUSTER ONE:	Portland, Seattle, Sacramento
SPEAKER:	Shlomo Gazit
DATES:	November 17-22
CLUSTER TWO:	Tulsa, Oklahoma City, Houston, Dallas, San Antonio
SPEAKER:	Moshe Maoz
DATES:	Anchored around November 14
CLUSTER THREE:	St. Louis, Kansas City, Omaha, Chicago (Des Moines)
SPEAKER:	Neville Lamdan
DATES:	TBD
CLUSTER FOUR:	Milwaukee, Minneapolis, Indianapolis, Detroit
SPEAKER:	Yonnie Shimshoni
DATES:	One week in December
CLUSTER FIVE:	Cleveland, Columbus, Dayton, Pittsburgh, Cincinnati (Akron, Youngstown, Toledo)
SPEAKER:	Mark Heller
DATES:	TBD

1185

STG :
SPEAKER
DATE

Memphis, Louisville, Atlanta, Charlotte,
Jacksonville
Shmuel Toledano
TBD

CLUSTER SEVEN:
SPEAKER:
DATES

Salt Lake City, San Diego, Orange County, Denver
TBD
TBD

25/25

1185

875

משרד הביטחון

לשכת סגן שר הביטחון

לשכת ראש הממשלה
29-8-1993
נתקבל

מ/כ

ב' אלול תשנ"ג
19 אוגוסט 1993
א - ס - 1138

לתיק והצלה אמת
א.ש. 31.8.

לכבוד
חה"כ יוסי ביילין
סגן שר החוץ
ירושלים

יוסי יקירי,

בעקבות הערותיך בישיבת סיעת המפלגה בכנסת, בענין הלקונה שיש
ביחסינו עם תפוצות היהודים -

ומתוך ידיעה שהערותיך היו צודקות -

ומתוך החשבת הנושא מאוד - במיוחד לקראת הסכמי שלום - הריני להציע:

שאל כל משלחת יהודים - בונדס, מגבית ודומיהן נכריח את האורחים
להזמין 2-3 שרים ו/או חברי כנסת ומפלגה בכירים לשמוע את הרצאותיהם,
ולהשמיע אמריהם.

שנכריח אותם אירגונים להזמין מאנשינו לארצותיהם - בהתחלה באחוז נמוך
שיעלה בהדרגה מהירה.

אותה התנהגות חייבת להיות עם משלחות רשמיות מארצות שונות ולהכריח את
חברינו להופיע.

אותה התנהגות יש ליישם, בדרכים שונות, כמובן, עם התקשורת העולמית
המצלמת בישראל.

משרד הביטחון

לשכת סגן שר הביטחון

עיקר הקשרים עם החוץ - יהודים ואחרים - מרוכז בשני המשרדים המובילים
- חוץ ובטחון.

עלינו, לכן, מוטלת החובה לממש זאת הלכה למעשה ואני מציע שתיקח יוזמה
וכולנו לרשותך.

בברכה,

מרדכי (מוטה) גור
סגן שר הביטחון

העתקים: - ראש-הממשלה ושרהב"ט
- שר החוץ

Handwritten text in red ink on a yellow background. The text is written in a cursive style and appears to be a signature or a name. The characters are difficult to decipher but seem to include "K" and "L".

AN OPEN LETTER TO AN AMERICAN FRIEND

Dear Friend,

You may feel - and I for myself certainly feel - that I owe you an explanation. For many years you have stood, as we did, in the forefront of the struggle against terrorism and against the facile tendency, by all too many in the West, to surrender to it or accept it as inevitable, even legitimate. Now the Government of Israel has undertaken to negotiate terms of mutual recognition with the P.L.O. and Arafat. It might seem as if History has played a cruel joke on all of us.

Not so. History in this century has played few jokes: but it is indeed full of ironies. When a man and an organisation originally sworn to the destruction of Israel become the key instrument for the implementation of the Camp David concept - I readily say, of an agreement significantly better for Israel than the Camp David framework envisions - it is us, in fact, who are entitled to a little smile.

Let me explain, a step further, my own perspective. On my previous watch as Prime Minister, I took part in the crucial decisions that turned Egypt around and laid the grounds for Camp David. We owe a debt to the U.S. for its role, then as now. At that time, and ever more vehemently after Camp David, the P.L.O. and others in the Arab world launched a vicious campaign to defeat the Peace option. It was war, and they lost. They pinned their hopes on three factors:

- Terrorism and subversion. This weapon we have denied them. Your efforts and ours made the political and military price of indulging in terrorism evident to all. You are right to feel that in this we have set new standards: and we intend to hold the Palestinian leadership to these standards. We shall be neither naive nor negligent in this duty.

- Pan-Arab Alliance. Not incidentally, it was in Baghdad that the anti-Sadat Alliance was forged at that. Much water has since flown under (and over...) the Euphrates bridges: and the steady hand of the U.S. helped make it clear that Israel will not be coerced into any settlement not based on the principles of peace worked out by Israel and Egypt in 1974-1979.

./.

- Soviet support. It is now self-evident that nothing has done more to break the revolutionary-coercive mindset among Radical Nationalists in the Arab World, and quite literally "bring them to the table", than the collapse of the Soviet Union and the even quicker collapse of Yanaev's coup. We can see why Arafat and others cheered the plotters, at the time; but their comeuppance was swift and telling. A lesson has been learned.

And now comes the bottom line. The P.L.O. leadership is signing on to an agreement which is firmly within the Camp David framework. It becomes a vehicle for the formal dismantling of the most persistent forms of Arab hostility, on which we insist. There can be no question as to who won the battle, in which we were all engaged over two decades.

At this point, it is of value to recall Churchill's ultimate dictum, part of his motto for his History of World War II:

In Victory-Magnanimity. Our own sources tell us that the greatest of heroes is he who turns foe into friends. This has yet to happen, and we shall need your help and advice in the turbulent months and years ahead, as we try to do just that. But do believe me that we've chosen our current course with confidence in our own strength, and a keen sense of the unique historical forces that have created this opportunity for peace.

Yours,

AN OPEN LETTER TO AN AMERICAN FRIEND

DEAR FRIEND,

You may feel - and I for myself certainly feel - that I owe you an explanation. For many years you have stood, as we did, in the forefront of the struggle against terrorism and against the facile tendency, by all too many in the West, to surrender to it or accept it as inevitable, even legitimate. Now the Government of Israel has undertaken to negotiate terms of mutual recognition with the P.L.O. and Arafat. It might seem as if History has played a cruel joke on all of us.

Not so. History in this century has played few jokes: but it is indeed full of ironies. When a man and an organisation originally sworn to the destruction of Israel become the key instrument for the implementation of the Camp David concept - I readily say, of an agreement significantly better for Israel than the Camp David framework envisages - it is us, in fact, who are entitled to a little smile.

Let me explain, a step further, my own perspective. On my previous watch as Prime Minister I took part in the crucial decisions that turned Egypt around and laid the ground for Camp David. We owe a debt to the U.S. for its role, then as now. At that time, and even more vehemently after Camp David, the P.L.O. and others in the Arab world launched a vicious campaign to defeat the peace option. It was war, and they lost. They pinned their hopes on three factors:-

- Terrorism and subversion. This weapon we have denied them.

Your efforts and ours made the political and military price of indulging in terrorism evident to all. You are right to feel that in this we have set new standards: and we intend to hold the Palestinian leadership to these standards. We shall be neither naive nor negligent in this duty.

- PAJ- ARAB ALLIANCE. NOT INCIDENTALLY, IT WAS IN BAGHDAD

THAT THE ANTI-SADAT ALLIANCE WAS FORGED AT THAT. MUCH WATER HAS SINCE FLOWN UNDER (AND OVER...) THE EUPHRATES BRIDGES: AND WITH THE STEADY HAND OF THE U.S. HELPED MAKE IT ~~VERY~~ CLEAR THAT ISRAEL WILL NOT BE COERCED INTO ANY SETTLEMENT NOT BASED ON THE PRINCIPLES OF PEACE WORKED OUT BY ISRAEL AND EGYPT IN 1978-1979.

- SOVIET SUPPORT. IT IS NOW SELF-EVIDENT THAT NOTHING HAS DONE MORE TO BREAK THE REVOLUTIONARY-COERCIVE MINDSET AMONG RADICAL NATIONALISTS IN THE ARAB WORLD, AND QUITE LITERALLY "BRING THEM TO THE TABLE", THAN THE COLLAPSE OF THE SOVIET UNION AND THE EVEN QUICKER COLLAPSE OF YANAEV'S COUP. WE CAN SEE WHY ARAFAT AND OTHERS CHEERED THE PLOTTERS AT THE TIME; BUT THEIR COMEUPPANCE WAS SWIFT AND TELLING. A LESSON HAS BEEN LEARNED.

AND NOW COMES THE BOTTOM LINE. THE P.L.O. LEADERSHIP SIGNALING ON TO AN AGREEMENT WHICH IS FIRMLY WITHIN THE CAMP DAVID FRAMEWORK. IT BECOMES A VEHICLE FOR THE FORMAL DISMANTLING OF THE MOST PERSISTENT FORMS OF ARAB HOSTILITY, ON WHICH WE INSIST. THERE CAN BE NO QUESTION AS TO WHO WON THE BATTLE, IN WHICH WE WERE ALL ENGAGED OVER TWO DECADES.

AT THIS POINT, IT IS OF VALUE TO RECALL CHURCHILL'S ULTIMATE DICTUM, PART OF HIS MOTTO FOR HIS HISTORY OF WORLD WAR II: IN VICTORY - MAGNANIMITY. OUR OWN SOURCES TELL US THAT THE GREATEST OF HEROES IS HE WHO TURNS FOE INTO FRIEND. THIS HAS YET TO HAPPEN, AND WE SHALL NEED YOUR HELP AND ADVICE IN THE TURBULENT MONTHS AND YEARS AHEAD, AS WE TRY TO DO JUST THAT. BUT DO BELIEVE ME THAT WE'VE CHOSEN OUR CURRENT COURSE WITH AN UNWAVERING CONFIDENCE IN OUR OWN STRENGTH, AND A KEEN SENSE OF THE UNIQUE HISTORICAL FORCES THAT HAVE CREATED THIS OPPORTUNITY FOR PEACE.

Yours,

1
Pank - Ben Pank

98-9.

1/1/10

Dear people

1/1/10

CONSULATE GENERAL
OF ISRAEL IN NEW YORK

Handwritten notes in blue ink: "10.10.93" and "111".

הקונסוליה הכללית של
ישראל בניו יורק

CONSUL GENERAL

שמור

קונסול כללי

- אישי -

ב' באב תשנ"ג
20 ביולי 1993

5428

אל : דר' י. ביילין, סגן שה"ח

מאת : קונסול / ניו-יורק.

הנדון: תהליך השלום - שיגור מרצים

Handwritten notes in red ink, including "אפליה זק"ב" and "הקטן".

בשיחותינו השונות בארץ העליתי בפניך את הצורך הדחוף בשיגור קאדר מרצים, אותם נוכל לנצל להרצאות בפני מנהיגות ופדרציות, סטודנטים ותקשורת.

מטרת שורותי היא לחדד מעט את דברי ולהבהיר את המטרות ואת ציבורי היעד, לפי שלא להיה השלכה לגבי בחירת המרצים.

גם אם נושא הויתורים הטריטוריאליים מעורר התנגדות ואי נוחות בקרב חלק מהציבור, לא יהיה זה נכון להקיש כי זו נחלת הכלל, או כי המנהיגות הינה בעלת נטיות ימניות. דומני שעד עתה שמענו בעיקר מעוט קולני. הצרה היא שלרוב הדומם אין דוברים ואין מנהיגים.

לכן צריכה להיות משימתנו, בשלב זה, לפתח מחד דיאלוג עקבי ורציני יותר עם המנהיגות, ובו-זמנית, לטפל באותו רוב דומם שאותו ניתן לתאר נכון יותר כ"מרכז".

לציבור זה יהיה טוב לשגר, בשלב ראשון מרצים שאינם מעוררים מראש תהיות, בגלל השתייכותם לזרם או למחנה מזהה. כוונתי למשל, לפרופ' שלמה אבינורי, לשלמה בן-עמי ולדייב קמחי.

כיון שהשביתה מנעה ממני לשוחח על הנושא עם אורי סביר ועם יוסי גל, אודה אם תקיים עמם (ואולי עם איתן הבר) דיון וכי תודיעונו בהקדם מי הם האישים שתוכלו לשגר למטרות אלו.

ב ב ר כ ה,

קולט אביטל
הקונסול הכללי

תל אביב

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL

800 SECOND AVENUE

NEW YORK, N.Y. 10017

שלום
לכולם

הנה פנקס
שלכם
שלכם
ישראל

11
" סוף - 1377

78.9.

The American Jewish
Committee

הוועד היהודי האמריקני
רח' המלך ג'ורג' 16
ת.ד. 1538
ירושלים 91014
טלפון 02-256527, 255281
פקסימילה 02-254396

Israel Office
16 King George Street
P.O.B. 1538
Jerusalem 91014
Tel. 02-256527, 255281
Fax. 02-254396

24 בינואר 1993

24/1
איו"א
צמק ?
לבס

לכבוד
מר שמעון שבס
מנכ"ל משרד ראש הממשלה
הקריה
ירושלים

לשמעון שלום,

אני מברך על ההזדמנות שניתנה לי לשוחח עמך בשבוע שעבר על נושא ההסברה בארה"ב ועל הדרכים לשפרה.

בהמשך לשיחתנו הנני מעלה להלן בכתב את פרטי ההצעה שהעלתי בפניך:

1. ייעול תפקוד צוות ההסברה המתכנס במשרד ראש הממשלה, ע"י ארגון מפגשים עם מומחים אמריקנים בכירים מתחומי יחסי ציבור, שוק ופרסום. פגישות אלו יאורגנו וימומנו ע"י הוועד היהודי האמריקני.

2. סיוע לצוות ההסברה להתכונן לבעיות הסברתיות אפשריות, שניתן לחזות מראש, ע"י הכנת קווי הסברה אפקטיביים כמו למשל בנושאים: ירושלים, טיפול בטרור ופשרה טריטוריאלית. פעילות זו כוללת עריכת סימולציות של פורומים תקשורתיים (למשל, Nightline) רבי תפוצה בארה"ב.

3. סיוע בהפצת חומר הסברתי שהוכן בישראל, ברחבי ארה"ב, דרך כ-40 סניפי הוועד היהודי האמריקני וקשריהם עם גורמי התקשורת המקומית. פעילות זו כוללת הקמת רשת של כותבי מאמרי מערכת בשעת הצורך, שיסופקו עם חומר הסברתי מעודכן ביותר מישראל. יתכן שיהיו מצבים בהם יהיה כדאי שחומר זה ייצא בשם הוה"א ולא מגורמים רשמיים של ממשלת ישראל.

קיימת האפשרות לפרסם מידע הסברתי מעודכן בפרסומות, עמוד שלם, בעתונים הראשיים בארה"ב.

כפי שכבר נדברנו באותה פגישה, הנני מבקש את עזרתך בהשגת חומר שמונח בידי גורמים בטחוניים בשלושת הנושאים הבאים:

1. ראיות, הוכחות של התנכלויות בנוצרים ע"י אנשי החמאס.
2. סיוע סעודי לחמאס בשטחים.

The American Jewish
Committee

2

הוועד היהודי האמריקני
רח' המלך ג'ורג' 16
ת.ד. 1538
ירושלים 91014
טלפון 02-256527, 255281
פקסימילה 02-254396

Israel Office
16 King George Street
P.O.B. 1538
Jerusalem 91014
Tel. 02-256527, 255281
Fax. 02-254396

3. הקשרים בין חמאס וארגונים איסלמיים בארה"ב.

כפי שתווכח לדעת מהפקס המצ"ב, יש ביקוש רב ומידי להומר זה מכל התקשורת האמריקאית. אני סבור כי מידע זה יועיל להפחית את הנזק ההסברתי שנגרם כתוצאה מפרשת הגירוש.

אודה לך מאוד עבור טיפולך ביישום ההצעות שהזכרתי לעיל ובעזרתך בהשגת החומר שבקשתי.

מצפה להיות אתך בקשר על כל הנושאים הללו, ומברך על המשך שיתוף הפעולה.

בברכה,

מיכאל אורן

From: D.SALTMAN (CRC433) Delivered: Tue 19-Jan-93 10:26 EST Sys:141 (8)

Subject: media interest in Hamas story
Mail Id: IPM-141-930119-093960285

michael, greetings. This is to let you know that the foreign editors of both CBS News and Newsweek have expressed intense interest in the story we spoke of, concerning the Virginia residence of the leader of Hamas. This is more than just a local story, as evidenced by the Wall Street Journal's front-page piece recently on the Jihad sheik in Brooklyn. Please send us all available info ASAP.

* * *
AJ Congress

American Jewish Congress
Stephen Wise Congress House
15 East 84th Street
New York, NY 10028-0458
212 879 4500 • Fax 212 249 3672

News

3-31
Contact: Ron Kaplan
212-360-1539

1036 2/4
For Immediate Release
August 30, 1993

AMERICAN JEWISH CONGRESS LEADERS HAIL NEW ISRAELI INITIATIVE

Robert K. Lifton, president, and Henry Siegman, executive director, of the American Jewish Congress, issued the following statement today on the new developments in the Middle East Peace proceedings:

We welcome the new initiative of Israel's government under the leadership of Prime Minister Rabin. If agreement is reached with Palestinian representatives, it will represent a breakthrough of truly historic proportions that will make possible a permanent peace between Israel and the Palestinians in the foreseeable future.

Prime Minister Rabin has proved once again that he is a leader of great courage and wisdom. For the sake of Israel's security, which has been under relentless assault from within and from outside its borders, he is prepared to abandon myths which have deformed and virtually paralyzed the peace process, while at the same time drained Israel's human, material and moral resources.

It is Israel's recognition that if it does not make peace with the PLO, it will be locked in an endless and bloody war with Hamas, radical Islamic fundamentalists, that is at the heart of this historic breakthrough; on the Palestinian side, it is a belated recognition by PLO leaders that if they do not finally put their terrorist past behind them and embrace compromise and non-violent diplomacy, then the window of opportunity opened by the recent Gulf War may well close shut permanently.

There will be powerful forces, both within Israel and among the Palestinians, that will seek to undermine the new accords. The leadership of the Likud and of other right-wing organizations are fighting this agreement despite the fact that the limited autonomy Israel's government is now offering in the "Jericho and Gaza First" formula is considerably less than the Likud under Prime Minister Shamir claimed it was prepared to offer, namely autonomy in all of the occupied territories. We are confident that Prime Minister Rabin's government will not be swayed by those who place nationalistic ideologies above the quest for peace.

Israel was built as a nation because of courageous leaders who were able to act at moments of unique historic opportunity. David Ben Gurion acted in 1948, and Menachem Begin acted in 1979, when he returned the entire Sinai and established peace with Egypt. Yitzhak Rabin has now acted with comparable vision and courage. We have no doubt that the people of Israel will support him, as most certainly will American Jews.

-end-

NEWS RELEASE

ZIONIST ORGANIZATION OF AMERICA

Jacob & Libby Goodman ZOA House • East 24th Street, N.Y., N.Y. 10010

FOR INFORMATION CONTACT: William H. Rothchild, Executive Director • Phone: 212-481-1500; Fax: 212-481-1515

ISRAEL TAKES EXTRAORDINARY RISKS FOR PEACE

New York, NY, September 1, 1993: The Zionist Organization of America, a vigorous advocate for Israel and Zionism for nearly one hundred years, recognizes that an Israeli government has once again shown its willingness to take extraordinary risks for peace. "We have serious concerns about the involvement of the Palestinian Liberation Organization in peace negotiations, due to its status as an international terrorist group whose covenant calls for the destruction of the State of Israel," stated W. James Schiller, ZOA National President. Schiller also pointed out that, "any proposed agreement can only be a "breakthrough" if the PLO revokes all provisions in its covenant which call for the destruction of the State of Israel or denigrates Zionism. Also, the PLO must demonstrate through tangible actions its willingness to live in peace by abandoning terrorism and recognizing Israel's right to be a permanent state in the Middle East."

Failure of the PLO to meet these conditions means that they continue to be a threat to Israel and its future. Therefore, until the above takes place, the ZOA will continue to urge the United States, the State of Israel and the American Jewish community to oppose recognition of the PLO.

The Zionist Organization of America supports the long stated policy of Israel and the United States that opposes the creation of a second Palestinian State in Judea, Samaria, and the Gaza District.

3-21 1976

4/4

ZOA supports the position of all Israeli governments to protect the continuation of a physically and politically undivided Jerusalem as the capital of Israel. We fully concur with Prime Minister Rabin's statements "that Jerusalem not be included in any sphere of the prerogatives of whatever body will conduct Palestinian affairs in the territories..." and that "Jerusalem will remain under Israel sovereignty." We also concur with his statement that, "...everything having to do with the security of Israells - not just in the settlements but any Israeli in the territories will be in Israeli hands. Responsibility for security along the confrontation lines or Israel's borders will also be in our hands."

ZOA, as an organization that is deeply concerned with the welfare and security of the State of Israel, urges that Zionist principles such as the right of Jews to live anywhere be assured in any agreement.

ZOA continues to support Israel's quest for peace and hopes that the current round of talks will move a step closer toward a permanent peace that guarantees Israel's security and survival as a viable Jewish state with recognized and defensible borders.

2005
2005
2005

לכבוד הדין
ד"ר אהרן
יהבא אהרן

כ"ו באייר תשנ"ג
17 במאי 1993

פנימי

איתן

איתן
זמנה מיטל
9/10 תמוז 93
חוקה

הנה האגף
האגף האתרון

32722

דברי פתיחה לדיון בנושא היהודי - כנס קונכ"לים ניו יורק 15.5.93

1. למרות שהנושאים אותם נעלה כבר נדונו אינספור פעמים, הצורך להעלותם שוב מוכיח כי הדיון לא מוצה, ומבטא את מצוקתנו.

מבחינתנו יש ערך לדיון אם נגבש עמדות ברורות ומקובלות על כולנו, ואם בתום הדיון נעביר נייר המלצות להמשך טיפול בארץ.

עוד בטרם אגש למרכיבי הבעיה הייתי רוצה לציין שאחת הבעיות המקשות עלינו היא העדר גוף ממלכתי בארץ שמתפקידו לרכז את הטיפול בסוגיה מורכבת זו. הגופים הקיימים עוסקים במכלול הבעיות שבגללן, להערכתי, הגענו למצב הנתון. לגופו של ענין, אנו ניצבים מול שני משברים:

א. משבר ביחסים בין ישראל לבין יהודי ארה"ב. הדיונים שהתנהלו בכנס זה אתמול (הונליין, בריאן לוריא) פותרים אותי מהוכחות. למעשה ההתרזקות והניכור הולכים ומחריפים. החדשות הטובות הן שקיימת מודעות, וקיים רצון להתמודד עם מצב ענינים זה.

במרכז המשבר עומד - להערכתי - אובדן מרכזיותה של ישראל - (יש כאלה שטוענים כי למעשה ישראל לא זכתה בעבר למעמד כזה). כך או אחרת, בשנות החמישים המוקדמות, לאחר קום המדינה, ומייד לאחר מלחמת ששת הימים, שמשה ישראל מרכז, נקודת מוקד ומשיכה.

ההגדרה המקובלת היום על כולם היא שקיימים שני מרכזים - ניו-יורק וירושלים ובדיאלוגים השונים המזדמנים חדשות לבקרים אנו שומעים קשת שלמה של דעות וסיסמאות על היחסים ביניהם: חלש מול חזק, חזק מול חזק, ("שתי מעצמות"), יחס של השלמה הדדית, יחסי תחרותיות ויריבות.

היבט נוסף במשבר, ואין לזלזל בו, הוא משבר ביחס, משבר אמון. יהודים רבים כאן חשים נפגעים ונבגדים על ידי יחס הישראלים אליהם.

ב. המשבר השני הוא המשבר החברתי הפוקד את הקהילה, והמשבר הכלכלי הפוקד את מוסדותיה.
לכאורה אין קשר בין השניים ברמת הסיבות, אך קיים קשר בתוצאות ויכול בהחלט להסתמן קשר ברמת הפתרונות.
אתייחס בקצרה לשני המשברים, אנסה לבדוק מה רצוי לנו - ואציע לדון בכמה פתרונות אפשריים.

2. היחס למדינת ישראל

צריך לאמוד אותו בשתי רמות
א. כללית
ב. היחס למדיניות השלום של הממשלה.

א. היחס הכללי

מעבר לפעילות הענפה, האסיפות, אסוף הכספים, הבקורים בישראל - (ויש לזכור כי רק 20% מיהודי ארה"ב בקרו עד כה בארץ) - יש תהליך הדרגתי של התרחקות.

הניכור הינו תוצאה כמעט טבעית ואובייקטיבית של תהליך היסטורי - ריחוק גיאוגרפי וחלוקה העתים, צמיחתו של דור שנוולד לאחר קום המדינה, צמיחתם וריבויים של ארגונים יהודים שעיקר התמקדותם בבעיות המקומיות. הוא גם תולדה של הגברת העסוק היהודי - בעשור האחרון - בסוגיות מדיניות, בקשר עם פוליטיקאים מקומיים וארציים, שהעניק לקהילה תחושה של בטחון, חשיבות ומרכזיות.

מאידך אין ספק כי גם אנחנו תרמנו למצב זה של עניינים הנסיבות המיוחדות בהן התקיימנו, המשברים, המלחמות, הצרכים הרבים - הביאו אותנו לחזר על פתחי הארגונים ובעלי ההון. בכך הכתרנו את האליטה הכספית בתפקידי הנהגת הקהילה. מיקדנו את המסרים בצרכים ובעיות הפוקדות אותנו ואת עיקר הפעילות במגביות למען מוסדות אלה או אחרים. הוספנו יצוא מסוג אחר - יצוא מריבות פנים, שהתבטא לא אחת גם במגביות למפלגות השונות.

גם הדימוי שלנו, כפי שהצטייר לרוב במדיה, אחרי מלחמת ששת הימים, לא תרם לגאווה היהודית: מדפים אחר מחבלים, בעיות הנובעות מכיבוש, אינתיפאדה, פרשת פולארד ועוד.

עלינו לצפות כי אם רמת ההתייחסות והזיקה אלינו תמשיך להתמקד באותם מסרים - צרכים, בעיות, צורך בתמיכה, ילך הפער ויגדל.

ב. קיימת, כמו כן בעיית ההתייחסות אל נציגי מדינת ישראל ואל שליחיה.

כולנו חשים שחיקה, בהתייחסות אלינו, המתקרבת לעתים לזילזול. אין הכוונה ליחס האישי לנציג זה או אחר, שהוא פונקציה של כישוריו, אישיותו, מעמדו ומערכת היחסים האישיים שהוא יודע לפתח.

ברמה העממית יותר יש ירידה ב"מעמדנו". המגביות השונות הרגילו את הקהילות, מגדולות ועד קטנות, להביא מרצים - שרים וגנרלים.

קיים רגש מוגבר של חשיבות עצמית של הארגונים, - המנהיגים המקומיים וממסד ה-PROFESSIONALS, שבידיהם מתרכז הכוח. אלינו מתייחסים לא-אחת כאל ארגון יהודי נוסף בעיר, ארגון ללא חברים (MEMBERSHIP) וללא תקציבים.

פניותינו השונות לסיוע - החל במימון פרויקטים או משלחות דרך שתדלנות פוליטית, וכלה בבקשות לקבל רשימות של בעלי תפקידים בעיר, אינן מוסיפות לנו יוקרה. נהפוך הוא. במקרים מסוימים סבורים ארגונים כי עבודתנו מול ציבורי יעד שונים (שחורים, היספניים) חייבת להתבצע רק באמצעותם, וכי חובת המשך טיפוח הקשרים צריכה להעשות על ידם, שכן אנו "אוכלוסיה מתחלפת".

כאמור יש כאן מכלול של סיבות אובייקטיביות וסובייקטיביות, ובחינתן תוכיח שקיימים גורמים הנמצאים עדיין בשליטתנו, ושבהם ניתן לשנות את פני הדברים.

ג. יחס למוסדות אחרים

(1) בעיני הממסד היהודי ירד ערכה של הסוכנות היהודית. הדבר אינו נובע רק מהמאבקים הפוליטיים הנתושים בין המגבית לבין הנהגת הסוכנות וההסתדרות הציונית בארץ.

מכאן שהיחס לנציגי הסוכנות ולשליחיה אינו בהכרח חם, אוהד, או תומך. קביעה זו אינה משקפת את דעתי על הנושא. (כך לדוגמא, התרשמתי מאד מרמתם המקצועית של השליחים השונים כאן, ומהמוטיבציה הגבוהה הקיימת אצלם). היא באה רק לתת צילום מצב.

(2) גם התנועה הציונית אינה נהנית מיוקרה או מהצטרפות המונית. הנסיון להקים תנועת-על ציונית, בלתי-מפלגתית, עדיין לא הניבה פירות.

ד. יחס למדיניות השלום

דברי אינם מבוססים על סקרי דעת קהל, עד כמה שידוע לי סקרים בנושא מדיניות השלום של ישראל לא נערכו בקרב הקהילה היהודית. (אינני סבורה שנפיק תועלת מעריכת סקרים כאלה עתה).

דברי מבוססים על רשמים מסדרה ארוכה של הופעות ומפגשים עם כל קשת הארגונים והזרמים, עם הגיעי לארה"ב נאמר לי כי קיים פער בין ההנהגה - לבין היעמך'; בו בזמן שלחלק מההנהגה הרגלים ואינטרסים הקשורים בעבר, היעמך חם ואוהד את תהליך השלום.

אני מתרשמת כי יש לערוך אבחנה בין תהליך השלום, כפי שנתפס בתחילתו - בצורתו הכוללנית והאבסטרקטית לבין מימושו, שעה שאנו מדברים על ויתורים כדאי לזכור כי בנושאים כגון רמת הגולן קיימים הרגלים עמוקים ומושרשים, המבוססים על הסברה עקבית של כל ממשלות ישראל בעשרים וחמש השנים האחרונות.

שבירת הטאבו בנושאים כגון אלה מלווה בחששות עמוקים, ויש מי שדואג ללבן יצרים ולשדר כי ממשלת ישראל לוקחת על עצמה סיכונים מיותרים. מבחינה זו מאמרי פודהורץ - רוזנטל - ספייר אינם תופעה חולפת. הם מבטאים ומחזקים דעה הרווחת בקרב חוגים רחבים.

לפיכך יש לקחת בחשבון תהליך ממושך בשינוי העמדות ולהערך בהתאם.

3. המשבר בקהילה היהודית

המשבר סובב סביב שלושה צירים: חברתי, פוליטי, כלכלי.

א. המשבר החברתי - החברה היהודית חיה בחשש כבד מנסיות ההתבוללות ונשואי התערובת. להמחשת הבעיה הרי כמה סטטיסטיקות ("סוציולוגיה יהודית").

* מבין 5.5 מיליון היהודים החיים כיום בארה"ב, כחמישית מציבור זה - 1.1 מיליון איש - אינם רואים עצמם עוד כיהודים. בנוסף להם, כ-1.3 מיליון המירו דתם (ביניהם 700,000 נערים מתחת לגיל 18). לפיכך מבין ציבור כולל של 6.8 מיליון אמריקנים ממוצא יהודי, רק 68% מגדירים עצמם כיהודים.

* נשואי התערובת - לעומת 9% לפני 25 שנה, אלה מגיעים היום ל-52%. מבין ילדי זוגות אלה, רק 28% נשארים יהודים. 31% גדלים ללא דת, 41% עוברים לדת אחרת. רק 10% מבין ילדי נשואי תערובת נישאים בעצמם ליהודים.

* אוכלוסיה מזדקנת. גידול ניכר באוכלוסיה מעל גיל 75 - שחלקה הארי נזקק לסיועם של השרותים הסוציאליים.

מכאן שהקהילה עוסקת באורח אקטיבי בחיפוש דרכים לעצירת ההתבוללות, בתכניות שונות - כולן תחת הכותרת "המשכיות יהודית".

ב. המשבר הפוליטי - מתמקד בהעדר מנהיגות אמיתית. אין עוד "קול" ייצוגי, איש שיוכל ללקט סביבו את הקהילה. עידן מקס פישר ואפילו מוריס אברהם נגמר. "קול המצפון היהודי" מופקד היום בידי אלי ויזל.

גם בתוך הארגונים עצמם ניתן להבחין בבלבול ומבוכה בהעדר תכנית ברורה. חלק מהארגונים עצמם - למשך ה-ADL - שרויים בבעיות פוליטיות מול הממשל ודעת הקהל.

ג. משבר כלכלי - העדר יכולת להתמודד עם צרכיה הגדלים של הקהילה, וחוסר יכולת לגייס תרומות ברמה הרצויה.

4. כמה מחשבות לכווני דרך

בנושא זה כמו גם בנושאים אחרים, אנו מצויים בפרשת דרכים - והמשבר אליו נקלענו יכול לשמש נקודת זינוק למציאת ערוצים חדשים אל ציבור זה, שימשיך להיות גם בעתיד, המאגר האנושי הגדול והחשוב ביותר למדינת ישראל.

מאידך, המשך טיפול דרך המוסדות והכלים הקיימים, התרכזות במסרים הקושרים אותנו, באורח קבע ל"בעיות" ו"צרכים", יתרמו להמשך בשחיקה, ההדרדרות והניכור.

חשוב, לדעתי לשדר כבר עתה שינוי בגישתנו והשתת היחסים על בסיס שיווני יותר - לא עוד קבלה, אלא גם נתינה. מסתמנים מספר כווני פעולה אפשריים לטווח הקצר המועלים לשיקול המשרד:

א. במישור המסרים/התכנים:

(1) מדינת ישראל יכולה להביא תרומה בעלת ערך עצום לקהילה היהודית, שעיקר מאבקה להבטיח המשך הקיום היהודי: תרומה זו חייבת להיות בתחומי החינוך והתרבות, בעיקר בקרב הדור הצעיר והחילוני שאינו נמשך לחיי דת ומסורת.

(2) תהליך השלום - המביא תקווה לכל האזור, והיכול לספק מסר "אוניברסלי" יותר לבני הנוער (חיל שלום).

ב. במישור הארגוני:

(1) בדיקת הכלים הקיימים והערכות לפעילות בכלים חדשים ורלוונטים יותר. כך לדוגמא, עבודת שליחי תנועות הנוער בקרב בני הנוער האמריקנים, אינה אפקטיבית עוד (קביעה זו אינה באה להטיל דופי ברמתם האישית או במסירותם). קיים צורך לבדוק, בשתוף עם הסוכנות והפדרציות, פריסת כח-אדם שונה - בהקשר זה יש לציין שבמקרים רבים ממלאים השליחים הקהילתיים תפקיד חשוב ומוצלח.

(2) בדיקת רעיון מינוי ה-ISRAEL RELATIONS OFFICES עם הפדרציות.

(3) הקמת רשת "קציני תרבות" בכמה פדרציות שבאמצעותם ניתן יהיה לארגן פעילות תרבות בקהילות ומחוצה להן. רעיון זה כבר הועלה עלידי בפני אנשי ה-CJF והתקבלה החלטה לערוך פרויקט נסיוני.

(4) מינוי קונסולי חינוך בכמה קונסוליות, שתפקידם יהא להחדיר את נושא ישראל (היסטוריה/ציביליזציה וכו') למערכת החינוך היהודית והכללית. אין לשכוח כי מספר הילדים המתחנך ברשת החינוך היהודית צומצם (הוא נאמד ב-600,000) ולפיכך יש צורך לטפל, באורח בסיסי, גם ברשתות חינוך כלליות.

(5) בהקשר זה יש להזכיר את תכנית קרן קר"ב להביא ארצה אלפי בני נוער. יש מקום לשתף פעולה עם משרדי הקרן בארה"ב, בקנדה ובארץ.

(6) בנושא תהליך השלום

* הוצאת קאדר מרצים (אקדמאים, אנשי רוח וכו') ופריסתו
ברחבי ארה"ב.
* שתוף פעולה בינינו לבין המגבית בנושא הכנת תכניות
טלביזיה והפצתן בכבלים.

5. לסיכום, אני מאמינה כי נקראה לפנינו הזדמנות לשנות את מהות ומתכונת פעילותנו בקרב הקהילה היהודית בארה"ב. המשבר הכלכלי והחברתי אליו נקלעה הקהילה, והעדר המנהיגות בקרבה, יכולים לשמש מנוף לפעילות מצדנו, שמטרתה צריכה להיות לשנות מגמות וכוונות ולשפר את מעמדנו. הצורך למלא את הקשרים בתוכן חדש מורגש גם כאן. תקוותי היא כי נשכיל לדעת למלא את החלל ולהפוך עלידי כך את מדינת ישראל לאלמנט מרכזי, אטרקטיבי וחיוני בחיי הקהילה כאן.

קולט אביטל

***

***

***

***

אאאא, חוזם: 22429

אל: רהמש/670

מ-: וושינגטון, נר: 574, תא: 170893, זח: 1649, דח: מ, סג: שמ,

כבב

שמור/ מיידי

אל : מצפ"א הסברה תפוצות

דע : לש. רוה"מ, לש. השר, לש. ס/השר

מאת: ציר הסברה, וושינגטון

תאריך: 17 אוגוסט 1993

הנדון: מהלכי ישראל בנושא אש"פ והקהילה היהודית

1. אנו שומעים ביומיים שלושה האחרונים מגורמים שונים בקהילה היהודית על תחושת אי נוחות בקהילה זו באשר לשינויים החלים ביחס ישראל לאש"פ. לדברי כמה מהם ישראל אינה עושה מספיק ב" הכשרת הלככות" הנדרשת לדינמיקות אפשריות ביחסיה עם הפלסטינאים בעתיד.

2. תחושות אלו אצל היהודים אינן נעשות קלות יותר עת הם שומעים מגורמים בכירים בממשל העוסקים בתהליך השלום כי הם מופתעים מההתפתחות בעמדת ישראל בנושאי אש"פ ואינם מרוצים ממנה. אישי הממשל, מספרים לנו היהודים, קובעים באזנינו כי אינם יודעים "לאן כל זה מוליך" ולדעתם המהלכים הישראליים יוצרים בעיה עבור המשלחת הפלסטינית לשיחות שהתגבשה מאוד לכלל גוף בעל הכרת ערכו העצמית הנפרדת. אם זאת יש בממשל הבנה, ממשיכים בני שיחנו, לכך שכל מהלכי ישראל מיועדים למנוע מצב בו אש"פ יפריע לסורים להתקדם.

3. בכל מקרה אנו עושים מאמץ תדיר כלפי הארגונים היהודיים ברחבי המדינה על מנת שלא ייווצר מצב, שהשלכותיו ברורות, לפיו ימצאו הם את עצמם בעצה אחת עם גורמים בממשל למול עמדות ישראליות מתגבשות.

נמרוד ברקן

תפוצה: שהח, סשהח, @ (רהמ), מנכל, ממנכל, מצב, מצפא, תפוצות, סמנכלתקשורת, הסברה

סססס

1/3

1082
7
העניין (העניין)

שמור/רגיל

אל: הסברה, מצפ"א תפוצות
לש. רווחים לש. שהיח לש. מנכ"ל

דע: קונכל ניו - יורק
מאת: ציר הסברה, וושינגטון
תאריך: 10 אוגוסט 1993

1. מצ"ב דו"ח שהכין חבר בארגון יהודי שנכח בארוע דל המשתתפים. כפי שתואר בדו"ח נכחו כ 4 עתונאים מהתקשורת היהודית. אחד מהם מן הג'רוסלם פוסט. המארגנים עצמם היו עסוקים בויכוחים פנימים במהלך הארוע.
2. לא נתקלנו בכל הדים לענין. יתכן שיהיה כיסוי מצומצם ביותר בתקשורת היהודית בחלקו ביקורתי למארגנים.
3. הקבוצה הקיקיונית שארגנה את "מסעת" הזו ימנית ביותר ואין ספק שעמדות כשלה זוכות לתמיכה רק בחוגים ברורים ומצומצמים ביותר בקהילת היהודית האמריקנית. בודאי שיש בקהילה גם נחת מכך שגורם כזה מנסה לנצל במה כלל אמריקנית לבקורת על ישראל. חשוב לנו כפי שכבר כתבנו להמנע מלתת תהודה כלשהיא לקיום מעב" למעט מזעיר שחיא משיגה.
4. מובטחני שמדיניות הסברד ותקשורת נכונה שלנו כלפי הקהילה היהודית במרכזים הגדולים וברחבי המדינה יכולה במשך הזמן - וודאי באם יתקדם תהליך השלום למוסט שם את אותה ביקורת יותר רצינית שקיימת בחוגים מרכזיים יותר.

נמרוד ברקו

13.8

הספרה והתארגנות

1 2 1 2 1 2

מסמך מסמך מסמך מסמך מסמך מסמך

1 1 1

Notes from Aug. 9 Press Conference of "Coalition for Israel"

2/3

Coalition for Israel
P.O. Box 107
New York, NY 10002
(212) 475-7128

1082
7

1st speaker: Elliot Jager, Secretary of Coalition for Israel
Exec. Bd. of Tsomet/Tachiyah USA/CFI (NY)

- goal is to give a voice to a segment of the pro-Israel community which has not been heard. Message: Do not think that American Jews support the idea of trading Jewish land for Arab promises.
- "peace now" = "tragedy later"; land for peace (cry of Arab moderates) = "dismantling in stages"
- wants to exchange "peace for peace" not "piece for peace" - meaning a piece of Israel.
- Protest Rabin's willingness to abandon parts of Zion

2nd speaker: Howard B. Weber, Esq., President of Coalition for Israel

- "appalled, dismayed" by "piece" negotiations. Peace talks have had one focus as of yet: What concessions can Israel give up for peace
- Peace talks now should have little to do with land but should focus upon water, trade, commerce, arms control.
- Secure peace will not come thru dismantling of Israel or unilateral concessions
- Why isn't Rabin listening to the Israeli people? because of his coalition partners
- Not against the Israeli government; can't dictate policy, but CALLS UPON YITZHAK RABIN TO LISTEN TO ISRAELIS AND HOLD A NATIONAL REFERENDUM VOTE TO DECIDE WHETHER OR NOT TO RELINQUISH TERRITORY. THEREFORE, ANNOUNCING PETITION DRIVE THROUGHOUT U.S. URGING RABIN TO HOLD A NATIONAL REFERENDUM. THE PETITIONS WILL BE COLLECTED AND SENT TO RABIN PRIOR TO THE HIGH HOLIDAYS AT WHICH POINT ANOTHER PRESS CONFERENCE WILL BE HELD TO ANNOUNCE RESULTS OF THE PETITION DRIVE.

Logistics of Petition Drive: full page ads will be run in Connecticut, New York, and Florida. Additionally, copies will be sent through a mailing list. Recipients will be asked to photo copy and circulate. Vary bottom-up; grass roots...

Additional important comments:

- this is an American initiative; not Israeli
- US led peace process is dependent upon American Jewish support. Wants message sent to the President and Congress not to count on this support regarding present peace process.
- there are other organizations which support CFI but not the referendum movement. (i.e. Tsomet - who fears that a Labor led government will phrase the referendum in a way which will influence its outcome)
- Organizers spent today meeting with "important American Jewish" figures and members of the media. Was unable to get names of these people.
- Other speakers included Dr. Manfred Lehmann (World Committee for Israel), Dennis Seaman (Betar), Sharman Harris (Christian Israel PAC- didn't catch exact name), and N.R. Greenfield (Chairman for the Referendum Petition Drive)

This is a very quickly written and rough memo. I have additional notes on the statements and was given some materials. If you are interested, feel free to contact me.

Recognizable press members included Sam Skolnik (Washington Jewish Week), Hillel Kutler, Peter Hickman (freelance), and Debbv Kalb (JTA). Additionally, a man named Mitchell Frankel (not sure if he is a journalist or not).

Besides the press, there were about 15 people there, most of whom seemed to be friends of or associated with the organizers.

3/3

1082
7